

Archeologiebeleid

Rapport een archeologische inventarisatie, verwachtings- en beleidsadvieskaart
November 2009

INHOUDSOPGAVE

ADMINISTRATIEVE GEGEVENS 1

SAMENVATTING 5

11 _ Aanleiding 7

1.2 _ Doelstelling 7

1.3 _ Ligging van het gebied 8

14 _ Leeswijzer 8

2 _ ONDERZOEKSOPZET 9

21 _ Inleiding 9

2.2 _ Landschappelijke inventarisatie 9

2.3 _ Archeologische inventarisatie 10

24 _ Veldinspectie 10

25 _ De archeolandschappelijke eenhedenkaart 10

26 _ De archeologische verwachtingskaart 11

27 _ De archeologische beleidsadvieskaart 12

3 _ LANDSCHAPPELIJKE ONTWIKKELING 13

31 _ Algemeen 13

32 _ Geologische en geomorfologische ontwikkeling 13

321 _ Pleistoceen 13

3.2.2 _ Holoceen 15

3.3 _ Landschap, bodem en de relatie met de archeologie 16

3.3.1 _ Inleiding 16

3.3.2 _ Zandgronden 16

333 _ Veengronden 18

4 _ BEWONINGS- EN ONTGINNINGSGESCHIEDENIS 2

41 _ Paleolithicum 2

42 _ Mesolithicum en neolithicum 23

43 _ Bronstijd 28

44 _ IJzertijd 32

45 _ Romeinse tijd 36

4.6 _ Vroege middeleeuwen 38

47 _ Historische ontwikkeling (late middeleeuwen - nieuwe tijd) 43

471 _ Inleiding 43

472 _ De belangrijkste kernen 43

Landweren 48

Kastelen en havezaten 49

Ontginning van het buitengebied 59 48 erstoringen 60

5 _ DE ARCHEOLOGISCHE VERWACHTINGSKAART 61

51 _ Inleiding 61

5.2 _ Analyse van bekende archeologische waarden 61

5.3 _ Archeologisch verwachtingsmodel 66

54 _ Kaartopbouw 67

55 _ Beperkingen 69

6 BELEIDSKADER 71

61 _ Verdrag van Valletta en wetswijzigingen 71

6.1.1 _ Algemeen 71

6.1.2 _ De Monumentenwet 1988 en WAMZ 71

6.2 _ Archeologie en ruimtelijke ordening 72

63 _ Gemeentelijk archeologiebeleid 73

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

64 _ Beleidsadviezen

6.4.1 _ Inleiding

642 _ AMK-terreinen

6.43 _ Gemeentelijke archeologische monumenten
6.4.4 _ Zones met een zeer hoge archeologische verwachting voor de late middeleeuwen en
nieuwe tijd

6.4.5 _ Zones met een hoge archeologische verwachting

6.4.6 _ Zones met een middelhoge archeologische verwachting

6.4.7 _ Zones met een lage archeologische verwachting

6.48 _ Toevalsvondsten

6.5 _ Het archeologische traject

GERAADPLEEGDE LITERATUUR EN KAARTEN

Websites

BIJLAGEN

Bijlage 1 — overzicht van geologische en archeologische tijdvakken

Bijlage 2 — hoogtekaart met bodemverstoringen

Bijlage 3 — verklarende woordenlijst

Bijlage 4 — catalogus

a — catalogus AMK-terreinen

b — catalogus waarnemingen

c — catalogus historische erven 1500

d — catalogus meldingen heemkundeverenigingen

e — catalogus onderzoeksmeldingen

Bijlage 5 — archeologische waardenkaart

a - detailkaart historische kern Delden

b — detailkaart historische kern Diepenheim

c - detailkaart historische kern Goor

d - detailkaart historische kern Markelo

e - Gemeente Hof van Twente

Bijlage 6 — archeolandschappelijke eenhedenkaart

Bijlage 7 — archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart

73

73

74

76

76

77

78

78

79

80

85

87

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

Samenvatting

In opdracht van de gemeente Hof van Twente heeft BAAC bv voor het gehele grondgebied van de gemeente een archeologische inventarisatie uitgevoerd en vervolgens een archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart opgesteld. Op de verwachtingskaart staan naast de reeds bekende archeologische waarden ook de te verwachte archeologische waarden in de vorm van zones met een bepaalde trefkans. Hiermee wordt een beeld verkregen waar archeologische sporen en vondsten in de bodem aanwezig kunnen zijn. Door aan de verwachtingskaart beleidsadviezen te koppelen, ontstaat een kaart die gebruikt zal worden om een archeologisch beleid te kunnen voeren.

De archeologische verwachtingszones in de gemeente zijn bepaald door de landschapsskenmerken en de bekende archeologische waarden te koppelen, waarna vervolgens aan elke archeolandschappelijke eenheid een archeologische verwachting kan worden toegekend. De aanwezigheid van een bepaald landschapstype zegt immers veel over de oorspronkelijke hoogteligging, de hydrologische situatie en de bodemvruchtbaarheid: de drie factoren die bij de locatiekeuze van nederzettingen en akkers in het verleden een belangrijke rol speelden.

De bekende archeologische en historische waarden zijn op de verwachtingskaart opgenomen, omdat in de directe omgeving ervan archeologische resten in de bodem aanwezig kunnen zijn. In de tabellen in de bijlagen is daartoe tevens aangegeven hoe nauwkeurig de ligging van de waarden kon worden bepaald. De informatie over de op de verwachtingskaart opgenomen bodemverstoringen is afkomstig van de provincie en van gedetailleerde bodemkaarten. Daarnaast zijn ontgroningen te herkennen uit de

sterke reliëfverschillen op de gedetailleerde hoogtekaart van de gemeente. Omdat slechts sporadisch bekend is tot op welke diepte de bodem is verstoord, is alleen het type versterking op de verwachtingskaart opgenomen. Zonder vervolgonderzoek is niet uit te sluiten dat er ter plaats van gesignaleerde bodemverstoringen nog onverstoorde archeologische resten in de bodem aanwezig kunnen zijn. Aan de verwachtingszones is vervolgens een beleidsadvies gekoppeld, resulterend in een archeologische beleidsadvieskaart.

De archeologische beleidsadvieskaart kan als instrument worden gebruikt om bij de keuze van toekomstige bouwlocaties de archeologie zoveel mogelijk te ontzien. In een oogopslag is zichtbaar waar de kans het hoogst is om archeologische resten in de bodem aan te treffen. Verder kan worden bepaald welke gebieden archeologisch dienen te worden onderzocht bij de aanvraag van vergunningen voor werkzaamheden die kunnen leiden tot versterking van de bodem. Bij een hogere verwachting is eerder archeologisch onderzoek noodzakelijk. De gemeente haakt hierbij aan bij het provinciale beleid, omdat dit beleid een praktische insteek heeft. Kleine bodemingrepen zijn hierbij over het algemeen vrijgesteld van onderzoek.

Tot slot wordt kort ingegaan op de onderliggende wetgeving. Uitgangspunt van de Wet op de Archeologische Monumentenzorg is behoud van archeologische resten op de locatie waar ze in de bodem voorkomen (in situ). De gemeente heeft een belangrijke rol bij het behoud en beheer van ondergrondse archeologische resten. Zo is de gemeente verplicht bij bodemingrepen rekening te houden met en inzicht te BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente verschaffen in zowel de bekende archeologische waarden als de te verwachten archeologische resten. In de praktijk gebeurt dit door toetsing van aanvragen voor bouw-, sloop- en aanlegvergunningen in het kader van de Woningwet, bij nieuwe planologische ontwikkelingen en bestemmingsplanprocedures (projectbesluiten). Ook wordt ingegaan op het stappenplan en de kwaliteitseisen voor de uitvoering van archeologisch onderzoek. Archeologisch onderzoek mag alleen worden uitgevoerd door bedrijven die over een opgravingsvergunning beschikken. Tot slot dient te worden vermeld dat er een meldingsplicht bestaat bij het (onverwacht) aantreffen van archeologische vondsten (buiten archeologisch onderzoek).
BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

1

11

1.2

Figuur 1.1

' SIKB 2007

Inleiding

Aanleiding

In opdracht van de gemeente Hof van Twente heeft BAAC bv (onderzoeks- en adviesbureau voor Bouwhistorie, Archeologie, Architectuurhistorie en Cultuurhistorie) een archeologische inventarisatie uitgevoerd, waarna een archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart voor de gemeente is opgesteld. Aanleiding is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg. Deze wet, die op 1 september 2007 van kracht is geworden, geeft aan dat de gemeente inzicht dient te hebben in de (te verwachten) archeologische waarden binnen haar grondgebied. Tevens is het voor de gemeente gewenst om bij geplande bodemingrepen en wijzigingen in bestemmingsplannen de archeologie al in een vroeg stadium bij de planvorming te kunnen betrekken. Hiertoe is het hebben van een gemeentelijk archeologiebeleid essentieel. Het onderzoek is mede mogelijk gemaakt door een subsidie van de provincie Overijssel.

Doelstelling

Het doel van onderhavig onderzoek is inzicht te krijgen in de aanwezige archeologische waarden én in de kans dat archeologische resten in de ondergrond aanwezig zijn binnen de gemeentegrenzen van Hof van Twente om zo te kunnen komen tot een goed onderbouwd gemeentelijk archeologiebeleid.

Waar van toepassing is het onderzoek uitgevoerd conform de Kwaliteitsnorm

Nederlandse

Archeologie (KNA), versie 3.1°.

E
_ Rijssen

Holten

Hof van Twente

E

Haaksbergen
4

— Het grondgebied van de gemeente Hof van Twente (Hof van Twente, 2009)

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
1.3
14

Ligging van het gebied

Het onderzoeksgebied betreft het gehele grondgebied van de gemeente Hof van Twente en beslaat een oppervlakte van circa 21.850 ha. Figuur 1.1 geeft het gemeentelijk grondgebied weer, inclusief de ligging van de verschillende kernen. De belangrijkste kernen binnen de gemeente zijn Delden, Diepenheim, Goor en Markelo. Daarnaast is sprake van een aantal kleinere kernen, waaronder Hengevelde en Bentelo. De gemeente grenst aan de gemeenten Rijssen-Holten, Wierden, Almelo, Borne, Hengelo, Haaksbergen, Berkelland en Lochem. De gemeenten Rijssen-Holten, Almelo, Borne, Hengelo en Berkelland beschikken reeds over een gemeentelijke archeologische verwachtingskaart.

Leeswijzer

In onderliggende rapportage staan de resultaten van het onderzoek beschreven. Na dit inleidende hoofdstuk is een hoofdstuk gewijd aan de onderzoeksopzet. Vervolgens wordt ingegaan op de inhoudelijke achtergrond van de landschappelijke ontwikkeling van het gebied (hoofdstuk 3), de bewoningsgeschiedenis (hoofdstuk 4) en het verwachtingsmodel in hoofdstuk 5 en het beleidskader in hoofdstuk 6. Ten slotte is er een lijst met de geraadpleegde bronnen zoals literatuur, kaartmateriaal en websites.

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
2
21
22

Onderzoeksopzet

Inleiding

Om tot een gemeentelijke archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart te komen is het onderzoek opgesplitst in een aantal fasen.

In de eerste fase is een inventarisatie gemaakt van de landschappelijke opbouw. Gelijktijdig met de landschappelijke inventarisatie zijn de bekende archeologische waarden geïnventariseerd (fase 2). Hierbij is gekeken naar de huidige kennis en kennislacunes van de verschillende archeologische perioden en de relatie met de grotere (archeo-) regio. Op basis van deze inventariserende fasen is een archeolandschappelijke eenhedenkaart vervaardigd. Vervolgens heeft een veldinspectie plaatsgevonden (fase 3).

Op basis van de relatie tussen landschappelijke ligging en de locatie van archeologische waarden, gecombineerd met locatiekeuzefactoren, is een archeologische verwachtingskaart opgesteld (fase 4). Vervolgens is aan de verschillende verwachtingseenheden een bepaald advies gekoppeld, waarmee een archeologische beleidsadvieskaart is ontstaan (fase 5). In de navolgende paragrafen wordt per fase een uitgebreide beschrijving van de werkwijze weergegeven.

Landschappelijke inventarisatie

In fase 1 is de ontwikkeling van het landschap door de tijd heen geanalyseerd. Immers, tot aan de Middeleeuwen was het nederzettingspatroon en het landgebruik in de omgeving voor een belangrijk deel gekoppeld aan de landschappelijke

omstandigheden.

Het landschap is geanalyseerd door gegevens van de bodemkaart?, geomorfologische kaart? en een gedetailleerd hoogtemodel (AHN) te combineren. Verder is gebruik gemaakt van gedetailleerde bodemkaarten van het gebied.

Voor gebieden die ten tijde van de bodemkartering bebouwd waren, zijn sommige bodemgegevens niet voorhanden. Voor deze zones zijn de gegevens geëxtrapoleerd en zo nodig aangevuld op basis van historische kaarten en het hoogtemodel.

Bij de inventarisatie van mogelijke bodemverstoringen binnen de gemeente is gebruik gemaakt van een drietal bronnen.

e ontgrondingsvergunningen: De locaties met ontgrondingen zijn gebaseerd op verleende ontgrondingsvergunningen van de provincie Overijssel. Een dergelijke vergunning is in principe verplicht bij afgraving van minimaal 500 m grond. Bij de ontgrondingsvergunningen is echter geen informatie voorhanden of de ontgroning ook daadwerkelijk heeft plaatsgevonden of over de diepte van ontgroning. Een ontgrondingsvergunning wordt veelal aangevraagd in het kader van grootschalige ontzandingen, maar ook bij het diepploegen van landbouwpercelen;

« bodemkaart / geomorfologische kaart: Op de diverse kaarten staan diverse soorten bodemverstoringen aangegeven. Zo is aangegeven in welke gebieden het veen is afgegraven ten behoeve van de turfwinning en welke percelen vergraven zijn bij de ruilverkavelingen;

° Stiboka, 1983

° Alterra, 2008

* Ruilverkavelingsgebied Holten-Markelo: Van der Hurk, 1967; Landinrichtingsgebied Diepenheim: Van der Werf 1997

9

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

23

24

25

e Actueel Hoogtebestand Nederland: Op het AHN zijn percelen met onnatuurlijke lineaire of rechthoekige structuren zichtbaar die lager liggen dan omliggende percelen. Dit betekent dat de bodem in dergelijke percelen afgegraven of geëgaliseerd is.

Archeologische inventarisatie

Op basis van de bekende gegevens is een overzicht gemaakt van bekende archeologische vindplaatsen en vondstmeldingen. Hiervoor zijn diverse bronnen geraadpleegd, waaronder het ARCHEologisch Informatie Systeem (ARCHIS) van de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE) en gegevens uit de literatuur. Tevens is er contact geweest met lokale amateurarcheologen, verenigd in diverse historische verenigingen.° Bij aanvang van het project is een bijeenkomst georganiseerd met de verenigingen. Aan de verenigingen zijn topografische kaarten verstrekt met het verzoek gegevens aan te vullen. De aangeleverde gegevens zijn verwerkt in het rapport en op de kaarten. Tevens is de verenigingen de mogelijkheid geboden commentaar te leveren op het conceptrapport en kaartmateriaal.

Op basis van historische bronnen en historisch kaartmateriaal zijn de verwachte archeologische vindplaatsen geïnventariseerd. Hierbij gaat het om prehistorische tot middeleeuwse bewoningssporen en verder om laat- en post-middeleeuwse elementen en gebouwen. Hieronder vallen ook eventuele oude dorpskernen in het buitengebied, oude hoeven en erven, waterstaatkundige werken, kloosters, sluis- of damcomplexen, versterkte huizen, et cetera. Oude kaarten en rapporten die gebruikt zijn:

« de digitale versie van de oudste kadastrale kaarten ('kadastrale minuten') uit de periode 1817-1832, (Historisch Centrum Overijssel);

e oude topografische kaarten (voor zover beschikbaar en relevant);

e Bonnekaarten uit de periode 1860-1940;

e archeologische rapporten van BAAC en andere bedrijven.

Veldinspectie

Na vervaardiging van de archeolandschappelijke eenhedenkaart vond een veldinspectie plaats, waarbij aan de hand van de kaart het gebied visueel (met name steilranden, reliëf en natuurlijke grenzen) is gecontroleerd. Er zijn geen boringen uitgevoerd, aangezien er geen grote onduidelijkheden waren.

De archeolandschappelijke eenhedenkaart

De verschillende landschappelijke eenheden zoals dekzandruggen, -vlakten en beekdalen vormen de ondergrond van de archeolandschappelijke eenhedenkaart.

De archeologische en relevante cultuurhistorische gegevens zijn op deze ondergrond geprojecteerd, waarbij elke archeologische vindplaats dan wel historisch relict genummerd is. De gegevens zijn eveneens verzameld in een database. Op deze manier ontstaat er een gedetailleerde kaart waarop de bekende archeologische waarden, de daarmee samenhangende cultuurhistorische relict en de reconstructie van het oorspronkelijke landschap staan aangegeven. Vervolgens is de relictkaart aangevuld met tal van archeologische en cultuurhistorische gegevens, bestaande uit:

- ° De historische verenigingen: Stichting Historisch Goor, Vereniging Old Deep'n Diepenheim, Historisch Centrum Hof van Twente, Stichting Heemkunde Markelo, Vereniging heemkunde Ambt Delden en Stichting

De Hofmarken

10

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
26

- e Archeologische monumenten en terreinen met een bepaalde archeologische waarde. Deze terreinen staan op de Archeologische Monumentenkaart (AMK);
- e Archeologische vindplaatsen, achterhaald met behulp van ARCHIS (uit het Centraal Archeologisch Archief van de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed);
- e Bebouwingszones rond 1830, gebaseerd op de kadastrale kaart uit 1830 (Bron: Historisch Centrum Overijssel);

- e Cultuurhistorische relict. Deze zijn gebaseerd op:

- o Oude (topografische) kaarten. Er zijn vele oude kaarten van het gebied.

Naast de bovengenoemde kadastrale kaart uit omstreeks 1832 en de topografische kaart uit 1850 zijn ook kaarten uit andere perioden onderzocht;

- o De Cultuurhistorische Atlas Overijssel (CHW). Op deze kaart staan gegevens over cultuurhistorische relict;

- o Aangeleverde gegevens van de diverse historische verenigingen

- o Literatuurstudie: een deel van de relict is achterhaald door het bestuderen van literatuur. Met behulp van (oude) topografische kaarten worden zij vervolgens opgespoord.

De archeolandschappelijke eenhedenkaart is vervaardigd met een kaartschaal 1:10.000 en bestaat uit de volgende kaartlagen:

- « archeologische monumenten (weergegeven met gebruikelijke kleuren);

- e archeologische onderzoeksmeldingen;

- e bekende archeologische locaties, weergegeven naar complextype (symbool) en archeologische periode (kleur);

- e historische elementen naar categorie (symbool) zijn allen weergegeven met zwarte kleur;

- e landschappelijke eenheden (stuwwal, grondmorenerug, dekzandrug, -vlakte, etc.).

De archeologische verwachtingskaart

Archeologische vindplaatsen liggen niet willekeurig verspreid door het landschap, maar blijken veelal te liggen in landschappelijke zones die in het verleden geschikt waren voor bewoning. Hierdoor zijn gebieden aan te wijzen waar veel archeologische vindplaatsen dicht bij elkaar liggen, terwijl in andere gebieden tot op heden nauwelijks archeologische resten zijn gevonden.

Op basis van kennis over de relatie tussen het nederzettingspatroon en het landschap in het verleden kunnen voorspellingen worden gedaan over de plaatsen waar nederzettingen aangetroffen kunnen worden. Dergelijke voorspellingen zijn vooral belangrijk voor de perioden tot de Late Middeleeuwen, waarvoor historische bronnen (zeer) schaars zijn of ontbeken en cartografische bronnen geheel ontbreken. Dit heeft geleid tot een archeologische verwachtingskaart met schaal 1:10.000 waarbij vlakdekkend en op perceelniveau zichtbaar is welke archeologische verwachting er geldt voor een bepaald terrein. Deze verwachting is een weergave van het verwachtingsmodel dat op basis van de voorgaande fasen is opgesteld. Het verschil in de verschillende verwachtingszones is een verschil in dichtheid aan te verwachten archeologische vindplaatsen. In een zone met een hoge archeologische verwachting is, op basis van de huidige kennis binnen de archeologische wetenschap, een grotere dichtheid aan archeologische vindplaatsen te verwachten dan in zones met een lage verwachting.

11

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
27

De verwachtingskaart bestaat uit de volgende kaartlagen:

1. Terreinen en puntlocaties waar archeologische resten al zijn vastgesteld;
2. Archeologische verwachtingslaag;
3. Terreinen waar de eventueel aanwezige archeologische resten mogelijk zijn verstoord of opgeruimd door bodemingrepen in het verleden.

De archeologische beleidsadvieskaart

Aan zowel deze bekende archeologische waarden als de verwachtingszones (bv. middelhoge verwachting) is in fase 5 een beleidsadvies gekoppeld, resulterend in een beleidsadvieskaart.

De beleidsadviezen zijn gekoppeld aan de verschillende eenheden op de archeologische verwachtingskaart, zodat een archeologische beleidsadvieskaart ontstaat.

12

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

3

341

32

Landschappelijke ontwikkeling

Algemeen

De gemeente Hof van Twente ligt in het oostelijke dekzandgebied. Binnen het gebied komen stuwwallen, hellingafzettingen, smeltwaterafzettingen, dalen, dekzand- en stuifzandafzettingen voor'. Daarnaast komen in het gebied moerige tot venige gronden voor'. De afzettingen die zich momenteel aan de oppervlakte bevinden, zijn gevormd en afgezet in het Pleistoceen en het Holoceen (zie bijlage 1).

Geologische en geomorfologische ontwikkeling

3.2.1 Pleistoceen

In het Pleistoceen bereikte het landijs ons land gedurende de Saalien ijstijd (van circa 370.000 tot 130.000 v. Chr.). Aan de rand van de ijslobben werden oudere afzettingen door de druk van het ijs opgestuwd tot stuwwallen. De ijslobben hadden een dikte van minimaal 225 m.^o Binnen de gemeente bevinden zich diverse stuwwallen, zoals in de omgeving van Markelo de Markelose berg, Kattenberg, Herikerberg en de Dingspelerberg, De Hulpe en de Hemmel. Ten westen van Elsen bevindt zich de Friezenberg. Ook ten noordwesten van Delden bevindt zich een stuwwal. De ijsuitbreiding in het Saalien gebeurde in fases. De gehele gemeente is bedekt geweest met landijs. Door de verschillende ijsuitbreidingsfases zijn de stuwwallen plaatselijk overreden.

Het landijs nam puin en grind met zich mee. Door het uitsmelten van puin uit het landijs in combinatie met kleig/siltig materiaal dat door het schuiven van het ijs over de ondergrond ontstond, werd keileem gevormd. Keileem[®] is ook afgezet op de stuwwallen (Formatie van Drenthe).^{1o} Door verwering en erosie is deze echter ter plaatse van de hoge stuwwallen grotendeels verdwenen.!! In de lagere terreindelen is nog wel keileem aanwezig. Keileem is relatief ondoorlatend en heeft een grote invloed op de grondwaterstanden. De stuwwallen bij Hengevelde en Delden bestaan grotendeels uit overreden keileem. Rondom Markelo bestaan de stuwwallen uit gestuwde onder-pleistocene, midden-pleistocene en tertiaire formaties, uit keileem en uit fluvioglaciale afzettingen.² Deze laatste betreffen afzettingen die zijn afgezet door smeltwater.

Bij het afsmelten van het landijs ontstond ruimte tussen de ijsmassa zelf en de stuwwal. Smeltwater en het sediment dat door het smeltwater werd getransporteerd vulde deze ruimtes op, waardoor smeltwaterstromen aan de randen van de ijslob ontstonden (zie afbeelding 3.1).^{1o} Nadat het landijs volledig gesmolten was, bleef het sediment dat door de smeltwaterstromen werd verplaatst in het landschap achter in de vorm van smeltwaterterrassen, -heuvels en -glooiingen (Laagpakket van Schaarsbergen van de Formatie van Drenthe).

© Alterra 2007, Van Dodewaard en Kiestra 1990, Van de Hurk 1967, Stiboka 1983

⁷ Van Dodewaard en Kiestra 1990, Van de Hurk 1967, Stiboka 1983

^o Berendsen 1998

* Laagpakket van Gieten van de Formatie van Drenthe, De Mulder et al. 2003

^{1o} De Mulder et al. 2003.

! Stiboka 1983

² TNO 2000.

^o Alterra 2007 en Van de Hurk 1967

BAAC bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Voorbeelden van smeltwaterheuvelds zijn de Friezenberg en de Apenberg, terwijl de Borkeld een voorbeeld is van een smeltwaterterras.

Hoogte in m

. E

1

'—\XL \ . ATis 7DE05 2 Stognerendij

b Vorm ontstaan na afsmelten van het s

E Smeltwaterafzettingen

Gestuwde afzettingen

Figuur 3.1 _ Schematische voorstelling van het ontstaan van een smeltwaterterras waarbij met E3 de momenteel nog

in het terrein aanwezige smeltwaterterrassen, -heuvelds en -glooiingen worden aangegeven!*

Tijdens de Weichselien ijstijd (van circa 115.000 tot 11.755 jaar geleden) bereikte het landijs Nederland niet. Wel heersten er periglaciale condities. De ondergrond was permanent bevroren en door het koude en droge klimaat was er weinig vegetatie.

Doordat de ondergrond bevroren was, moest sneeuwsmelwater en regenwater oppervlakkig afstromen. Hierdoor werden op de hellingen van de stuwwal

smeltwaterdalen gevormd. Veel van deze dalen hebben een asymmetrische vorm. Deze vorm is ontstaan doordat de permafrost op de zuidelijke helling eerder ontdooide

dan de schaduwrijke noordelijke hellingen. De ontdooide bodem kon makkelijker eroderen en afglijden dan de bevroren helling en hierdoor ontstond aan de zijkant een flauwere en langere helling.'®

Onderaan de smeltwaterdalen werd het door het smeltwater geërodeerde materiaal in een waaiervorm afgezet.'° Dergelijke puinwaaiers zijn aanwezig ten westen van Markelo en Elsen en ten noorden van Delden ter hoogte van Elbertsbosch.

In het Midden-Weichselien ontstond door het oppervlakkig afstromende sneeuw- en smeltwater tussen de stuwwallen een stelsel van beken en riviertjes. Door de beken en riviertjes werden fluvioperiglaciale afzettingen afgezet die bestaan uit fijn tot grof zand, grind, leemlagen en veenbandjes.'7

Door het koude en droge klimaat kon lokaal zand gemakkelijk door de wind worden verplaatst. Dit zand werd als dekzand op de fluvioperiglaciale smeltwaterafzettingen en tegen de randen van de stuwwal afgezet.'®

Binnen de gemeente is dekzand aanwezig in de vorm van dekzandruggen, dekzandvlaktes en gordeldekzand. Gordeldekzand is dekzand dat als een gordel rond lokale hoogtes zoals de stuwwalresten is afgezet. Gordeldekzand is aanwezig aan de voet van onder andere de Friezenberg, Herikerberg, Markelerberg, de stuwwal van Delden en ten zuiden van Bentelo.

1* tiboka/RGD 1977

'* Berendsen 1998

1\$ Laagpakket van Schaarsbergen van de Formatie van Drenthe, De Mulder et al. 2003

17 Laagpakket van Singraven van de Formatie van Bostel, De Mulder et al. 2003

18 Laagpakket van Wierden van de Formatie van Bostel, De Mulder et al. 2003

14

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Dekzandvlaktes kunnen zijn ontstaan doordat het dekzand min of meer vlak is afgezet, of doordat het dekzand is verspoeld. Deze verspoeling kan reeds in het Weichselien hebben plaatsgevonden. Na de verspoeling kan weer enige verstuving plaatsvinden.'°

Binnen het gebied kunnen de dekzandvlaktes ook zijn ontstaan doordat de lagere terreindelen met veen bedekt zijn en de hogere delen afgegraven of geëgaliseerd. In de dekzandafzettingen zijn duinvormen aanwezig. Indien deze afzonderlijk als rug te onderscheiden zijn, dan zijn deze op de landschapseenhedenkaart opgenomen als dekzandrug. Indien meerdere welvingen en hoogteverschillen voorkomen, dan is dit op de kaart opgenomen onder de eenheden dekzandruggen en gordeldekzandwelvingen.

3.2.2 Holoceen

In het Holoceen (vanaf circa 8000 v. Chr.) verbeterde het klimaat. De permafrost ontdooide en het regen- en smeltwater kon weer in de bodem trekken. De smeltwaterdalen kwamen hierdoor droog te staan.

Doordat de in de ondergrond aanwezige keileem ondoorlatend is, wordt de waterafvoer

belemmerd. Ook dekzandruggen blokkeren plaatselijk de ontwatering. Plaatselijk zorgen schijngrondwaterstanden en kwelwater voor vochtige omstandigheden. Daarnaast steeg door het afsmelten van het landijs uit het Weichselien de zeespiegel en daarmee de grondwaterspiegel. Reeds vanaf het begin van het Holoceen groeit er veen in het dal van de Regge (De Mulder et al. 2003). Vanaf het Laat-Atlanticum (circa 5100 jaar BP) wordt door de vochtige lokale omstandigheden en slechte afwatering ook elders veen gevormd binnen de gemeente zoals in het gebied ten westen van Markelo en Stokkum, maar ook ter hoogte van Herikervliet, het dal van de Holtdijksche beek en in het Elsener- en Deldenerbroek.

Het veen breidde zich vanuit depressies in het landschap uit naar de omliggende gebieden. Het veen wordt gerekend tot het Laagpakket van Griendtsveen van de Formatie van Nieuwkoop. Het veen is vanaf de 18^e eeuw voornamelijk in markeverband afgegraven voor turfwinning.²

Het gebied is in de loop der tijd ontwaterd door het graven en rechtekken van verschillende waterlopen zoals de Regge, Holtdijkssche beek, de Schipbeek, Bolksbeek, Buurserbeek en Hagmolenbeek.³

Tot het moment dat de mens zich met de waterafvoer ging bemoeien, werd door de beken bij overstromingen in de lage terreindelen beekklei afgezet waarbij leekerdgronden zijn ontstaan.⁴ Binnen de gemeente bevinden dergelijke gronden zich alleen ter hoogte van Ziehoeverhoek (ten westen van Delden).⁵ Het laaggelegen gebied ten noordoosten van Goor lag in het verleden binnen het overstromingsgebied van de Boven Regge en de Bolscherbeek.

Door vershraling van de grond kon in het dekzandgebied opnieuw verstuing plaatsvinden. Vershraling van de grond kan optreden door boskap, het steken van heideplaggen en door overbeweiding. Secundaire verstuingen van dekzand zijn bekend vanaf de Bronstijd, maar vonden voornamelijk in de Middeleeuwen plaats. In de secundair verstoven zanden (Laagpakket van Kootwijk van de Formatie van Bostel) zijn duinvormen en uitblazingslaagtes aanwezig. De secundair verstoven dekzanden

¹° tiboka/RGD 1977

²° Stiboka 1983

³° Stiboka 1979

⁴° Laagpakket van Singraven van de Formatie van Bostel, De Mulder et al. 2003

⁵° Stiboka 1979

15

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

3.3

* Spek 2004

zijn op de landschapseenhedenkaart opgenomen als stuifduinen en komen plaatselijk voor bij De Borkeld.

Landschap, bodem en de relatie met de archeologie

3.3.1 Inleiding

De bodemopbouw is sterk gerelateerd aan het landschap waar men zich bevindt. De afzettingen waarin de bodem is gevormd (moedermateriaal) en de grondwaterstand hebben grote invloed op de bodemvorming. De verspreiding van archeologische vindplaatsen vertoont over het algemeen ook een duidelijke relatie met het landschap en de bodemgesteldheid. Bewoning vindt voornamelijk plaats op de hoger gelegen en daarmee drogere delen van het landschap. In de periode dat de mensen als jagers en verzamelaars leefden (paleolithicum tot neolithicum, bijlage 1) vormden overgangen in het landschap gunstige bewoningslocaties, vanwege de aanwezige biodiversiteit. In de periode dat mensen als landbouwers leefden (neolithicum tot en met nieuwe tijd), was naast de beschikbaarheid van water ook de natuurlijke bodemvruchtbaarheid belangrijk voor locatiekeuze en de meer permanente vestiging van nederzettingen. Binnen het gebied komen voornamelijk zandgronden voor. Plaatselijk zijn deze afgedekt met veen.

3.3.2 Zandgronden

Podzolgronden

Op de grofzandige tot grindige smeltwaterafzettingen, de stuwwal, de hellingafzettingen langs de stuwwal en de fijnere dekzandafzettingen komen van nature podzolgronden voor. Podzolering is een proces waarbij zwakke humuszuren uitgespoeld worden naar diepere lagen. Het ijzer dat in het zand aanwezig is, wordt door deze zuren opgelost en naar een dieper niveau meegevoerd. Hierdoor ontstaat een grijze uitspoelingslaag (E-horizont) en op een dieper niveau een (rood)bruine inspoelingslaag (Bhs-horizont). Bij een intact bodemprofiel van een podzolbodem worden eventuele archeologische resten verwacht binnen 50 cm beneden maaiveld.

Door de slechte afwatering en de daarmee samenhangende hoge grondwaterstanden zijn ter plaatse van dekzandvlaktes en de voet van de stuwwallen veldpodzolbodems aanwezig. Veldpodzolgronden hebben een lage bodemvruchtbaarheid en zijn relatief natte bodems met een hoge grondwaterstand.%*

Ter plaatse van de stuwwal komen voornamelijk drogere haarpodzolgronden en plaatselijk holtpodzolgronden voor. Haarpodzolgronden zijn droge, arme en daardoor relatief onvruchtbare zandgronden. Holtpodzolgronden zijn lemiger dan haar- en veldpodzolgronden en daardoor vruchtbaarder. Op de Herikerberg bevindt zich een grote zone met holtpodzolgronden. In zones met holtpodzolgronden worden over het algemeen meer nederzettingen aangetroffen dan op armere gronden

Enkeerdgronden en laarpodzolgronden

In de Late Middeleeuwen ging men akkers bemesten met bosstrooisel of heideplaggen die met potstalmest doordrenkt waren. Zo ontstond na verloop van tijd een ophoogpakket (esdek) bestaande uit humeus zand. Indien dit ophoogpakket dikker is dan 50 cm, dan is sprake van een enkeleerdgrond. Onder het esdek kunnen de oorspronkelijke podzolbodem of oude in cultuur gebrachte gronden nog begraven aanwezig zijn.

16

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Aan de voet van de diverse stuwwallen zijn grote escomplexen aanwezig, zoals bij Markelo, maar ook op de noordhelling van de Herikerberg, in de omgeving van Elsen en op de stuwwal van Delden. In het dekzandgebied is bijna elke dekzandrug afgedekt met een esdek.

Een esdek biedt bescherming aan eventuele archeologische resten uit de perioden voor de late middeleeuwen die in de top van het originele dekzandprofiel aanwezig zijn. Archeologische resten zijn te verwachten aan de basis van het esdek en in de top van de mogelijk nog aanwezige onderliggende bodem of een cultuurlaag.

Gronden waar een esdek aanwezig is met een dikte tussen de 30 en 50 centimeter worden laarpodzolgronden genoemd als de van nature aanwezige bodem een veldpodzolgrond is. Laarpodzolgronden zijn in het gebied aan te treffen op de top van de Hemmel en de Hulpe, in de omgeving van Pothoek en tevens op de welvingen in het dekzandgebied.

Beekeerdgronden

Ter plaatse van de lage delen van de dekzandvlakte ten westen van Markelo, rond Diepenheim/Hengevelde, tussen het Elsenerbroek en Deldenerbroek en in het dal van de diverse beeklopen is op de bodemkaart een bekeerdgrond aangegeven.

Beekeerdgronden zijn kenmerkend voor gebieden met een hoge grondwaterstand, waardoor de organische stof in de humushoudende bovengrond minder snel wordt afgebroken. Door de aanvoer van organische stof ontstaat na verloop van tijd een bodem met een matig dik humeus dek (15-30 cm). De bekeerdgronden bevatten roestvlekken tot in de bovengrond. De aanwezigheid van roestvlekken duidt op een (zeer) slechte ontwateringstoestand van de ondergrond van deze bodem en dus op periodieke wateroverlast. In de laagste delen van het landschap is de kans op de aanwezigheid van archeologische nederzettingen daarom klein.

In beekdalen, zoals die van de Regge, zijn echter juist bijzondere resten te verwachten?, met name in overgangszones waar direct naast het beekdal een dekzandrug ligt. Hierbij moet gedacht worden aan bijvoorbeeld kortstondig gebruikte kampementen van jagers en verzamelaars*®, voordelen en bruggen, depotvondsten, dumpplaatsen van nederzettingenafval en voorzieningen voor de visvangst. De vochtige bodemgesteldheid zorgt er voor dat eventuele archeologische resten goed geconserveerd blijven. Juist langs de Regge dient dus rekening te worden gehouden met dergelijke archeologische resten.

Gooreerdgronden

Ter plaatse van de dekzandvlakte ter hoogte van het Markelosche Broek en enkele versnipperde locaties zoals een zone ten oosten van Hengevelde komen gooreerdgronden voor. Gooreerdgronden zijn net als de bekeerdgronden kenmerkend voor gebieden met een hoge grondwaterstand. Gooreerdgronden verschillen met de bekeerdgronden door de iets minder lage ligging in het landschap, waardoor geen roestvlekken in de bovengrond aanwezig zijn. Net als bij de bekeerdgronden is de kans op de aanwezigheid van archeologische nederzettingen klein. De vochtige bodemgesteldheid zorgt er voor dat eventueel aanwezige archeologische resten goed geconserveerd blijven.

® Gerritsen en Rensink 2004

® Deeben e al, 2005

17

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Duin- en vlakvaaggronden Voor de stuifzanden in de omgeving van De Borkeld zijn op de bodemkaart?7
duin- en

vlakvaaggronden aangegeven. Duinvaaggronden zijn jonge bodems en hebben een
zeer dunne humushoudende bovengrond (A-horizont tot 10 cm) die op het nog weinig
door bodemvorming veranderde moedermateriaal ligt (het gele zand: C-horizont).

Vlakvaaggronden verschillen van de duinvaaggronden door de aanwezigheid van een
hoge grondwaterstand, zodat roest en grijze vlekken kunnen voorkomen.

Archeologische resten kunnen in zowel een duin- als vlakvaaggrond bij een intact
bodemprofiel in theorie worden verwacht op of binnen 30 cm beneden maaiveld.

Vanwege de jonge leeftijd van deze bodems is dat vaak niet het geval. Door de ligging
in een stuifzandgebied dient echter rekening te worden gehouden met verschillende
sedimentatiefasen, waarbij oudere bodems (en dus leefniveaus) kunnen zijn afgedekt
met jongere stuifzanden. Onder een vondstloze C-horizont van een duinvaaggrond
kunnen nog begraven bodems met bewoningssporen en/of oudere vondstniveaus
voorkomen. Indien archeologische resten overstoven zijn, dan biedt het stuifzanddek
bescherming tegen invloeden van bovenaf, wat de conservering van archeologische
resten ten goede komt.

3.3.3 Veengronden

Veengronden ontstaan in de laagste delen van het landschap met een permanent hoge
grondwaterstand. Ook in zones met een slechte afwatering kunnen veengronden
ontstaan. Afhankelijk van de dikte van het moerige materiaal is sprake van een
moerige grond?® of van een veengrond.?®

Binnen het plangebied komen veengronden voor ten noordwesten, noordoosten en
zuidoosten van de stuwwal bij Markelo. Ten noorden van Delden komt daarnaast veen
voor in een aantal beekdalen.

Daar waar het veen over hoger gelegen delen van het landschap is gegroeid, kan
onder het veen nog de voormalige podzolbodem aanwezig zijn. Indien dit binnen 120
cm beneden maaiveld is, is dit als zodanig in de bodemclassificatie weergegeven.

Tot aan de ontwatering en veenontginning waren de veengebieden vanwege de
natheid van het landschap niet tot weinig geschikt voor bewoning. De kans op de
aanwezigheid van archeologische resten van nederzettingen in het veengebied uit de
periode Neolithicum tot en met de Middeleeuwen en/of Nieuwe tijd is daardoor klein.

Dit betekent echter niet dat in het veengebied geen archeologische resten aanwezig
kunnen zijn. In het veengebied kunnen kuppelpaden, rituele deposities en losse
vondsten gerelateerd aan de jacht en houtkap aanwezig zijn. De bodemgesteldheid
zorgt ervoor dat eventuele archeologische resten goed geconserveerd blijven.

Daarnaast moet in het veengebied rekening gehouden worden met eventuele
archeologische resten uit de perioden van voor de veenvorming. Ter plaatse van de
onder het veen aanwezige podzolbodem zouden bewoningsresten uit de periode
Paleolithicum tot en met het Mesolithicum aanwezig kunnen zijn.

7 Van de Hurk 1967 en Stiboka 1983

28 Indien binnen 80 cm beneden maaiveld een laag van maximaal 40 cm materiaal met veel organische
stof (moerig
materiaal) aanwezig is

® Indien binnen 80 cm beneden maaiveld een laag van tenminste 40 cm materiaal met veel organische
stof (moerig

materiaal) aanwezig is

18

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Moerige gronden

Moerige gronden bevinden zich in het gebied van het Markelosche Broek, de
Herikervlier, het Elsenerveld en —veen en het Elsenerbroek. Moerige gronden beslaan
binnen de gemeenten een veel grotere oppervlakte dan de veengronden.

Het veenpakket is bij een moerige grond dunner dan ter plaatse van de veengronden.

De moerige bodems worden onderscheiden in moerige eerdgronden en moerige
podzolgronden. De moerige eerdgronden bevinden zich ter plaatse van de van
oorsprong lager gelegen terreindelen, terwijl de moerige podzolgronden juist op de van
oorsprong iets hoger gelegen terreindelen liggen. Ter plaatse van de moerige gronden
kunnen archeologische resten uit de periode vanaf de ontwatering en de

veenontginning aanwezig zijn. Daarnaast kunnen losse vondsten aanwezig zijn die te relateren zijn aan de ontginning. Rituele deposities en losse vondsten uit de perioden van voor de veenontginning kunnen aanwezig zijn, maar zijn waarschijnlijk reeds tijdens de ontginning aangetroffen of verstoord.

Ter plaatse van de dekzandverhogingen onder het veen, ofwel de moerige podzolgronden, kunnen bewoningsresten aanwezig zijn uit de perioden van voor de veenvorming. Daar waar de onderliggende bodem nog door een veenlaag wordt afgedekt, zullen eventueel aanwezige archeologische resten goed geconserveerd zijn. Omdat de veendikte ter plaatse van de dekzandverhogingen geringer was dan in de laagtes is het echter mogelijk dat de top van de dekzandkopjes, en daarmee het archeologisch relevante niveau, reeds is verstoord tijdens de ontginning.

Veengronden

Binnen de gemeente zijn slechts enkele zones waar veengronden aanwezig zijn, zoals in het gebied De Slagen ten westen van Markelo, het dal van de Holtdijksche beek en de Herikervlier.

Het veen bevindt zich ter plaatse van natte en daarmee voor bewoning minder geschikte terreindelen. Bewoningssporen van voor de ontginning worden daarom niet in het veen verwacht. Eventueel aanwezige rituele deposities en losse vondsten uit de periode van voor de veenontginning kunnen in dit veen wel aanwezig zijn.

Bewoningsresten uit de periode vanaf de ontwatering en de veenontginning kunnen aanwezig zijn. Indien archeologische resten aanwezig zijn uit de ontginningsperiode, dan zijn dit waarschijnlijk losse vondsten. Eventueel aanwezige archeologische resten in de top van het dekzand onder het veen zullen naar verwachting intact zijn, omdat het afdekkende veenpakket zorgt voor een goede conservering.

19

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

20

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

41

Figuur 4.1

Bewonings- en ontginningsgeschiedenis

Paleolithicum

Overijssel was voor een zeesde deel geschikt en aantrekkelijk voor bewoning tussen 14.000 v.Chr. en 1000 n.Chr. (late laat paleolithicum - vroege middeleeuwen).° In het laat paleolithicum zwierven jagers door Twente die jacht maakten op rendieren. Bovendien leefden zij ook van eetbare planten, bessen en zaden. Men gebruikte (vuur)-stenen werktuigen die nog ruw en nauwelijks bewerkt waren. Vondsten uit het vroege- en midden paleolithicum verschillen van die van jongere perioden. Deze oude vondsten (sporen uit paleolithicum tot vroeg mesolithicum zijn nog niet bekend) kunnen met name aangetroffen worden op stuwwallen, omdat deze oud genoeg zijn om dergelijke vondsten te herbergen. Overige midden-paleolithische vondsten liggen te diep onder het dekzand verborgen. In Twente zijn nog nauwelijks vondsten of vindplaatsen uit het paleolithicum bekend. In de onderstaande tekst wordt melding gemaakt van enkele paleolithische vondsten uit de gemeente Hof van Twente.

Vondstlocaties uit het paleolithicum (zie volgende pagina)

Vondstlocaties en waarnemingen

De oudste in ARCHIS geregistreerde vondst uit het noordelijke deel van de gemeente is gevonden nabij Deldenerbroek. Het betreft een zogenaamde vuurstenen Mousterienspits die is aangetroffen in de wegverharding van de Zomerweg. De vondst zou te dateren zijn in het midden Paleolithicum (CAA-nr. 2686). Deze vondst is echter aangevoerd van elders en betreft dus geen in-situ vindplaats.

Rond natuurgebied De Borkeld, in een zone met grondmoreneruggen en –glooiingen, zijn twee waarnemingen bekend uit het paleolithicum. Het betreft een vuurstenen kling en een schrabber uit het laat Paleolithicum, alsmede (bewerkt) vuursteen uit globaal het late paleolithicum tot de bronstijd (CAA-nr. 2630). In dezelfde omgeving zijn nog een aantal vuurstenen vondsten aangetroffen in de vorm van geretoucheerde werktuigen, afslagen, kernen en klingen uit het laat paleolithicum (CAA-nr. 4932). Deze vondst is echter voorzien van administratieve coördinaten, hetgeen betekent dat de exacte vindplaats niet bekend is.

Ten zuiden van het Elsenerbroek is een vuurstenen schrabber uit het laat paleolithicum gevonden (CAA-nr. 19302).

Rond Goor zijn enkele waarnemingen uit het paleolithicum gedaan. Tijdens een

booronderzoek voor de ontwikkeling van het bedrijventerrein Zenkeldamshoek in Goor zijn in het esdek twee vuurstenen afslagen en een vuurstenen kling aangetroffen (laat paleolithicum-mesolithicum; CAA-nr. 59015).

Verder is ten westen van Goor een vuurstenen steker uit het laat paleolithicum gevonden, een zogenaamde krombeksteker (CAA-nr. 4869). Tevens zijn vuurstenen geretoucheerde klingen, kernen, stekers en stukken vuursteen uit het laat paleolithicum tot mesolithicum gevonden. Net ten noorden van Goor zijn nog twee vuurstenen afslagen aangetroffen uit deze periode (CAA-nr. 59017).

Tenslotte zijn ten noordwesten van Markelo twee vuurstenen klingen en een geretoucheerde kling aangetroffen (laat paleolithicum; CAA-nr. 3054). In het plangebied Domelaar II te Markelo is tijdens een booronderzoek een vuurstenen

% Rappol (red.) 1993, 169

21

Uen JOHS2wamL awewe9 n>auioared sonesonspuon &Gmap pesnease & vopayuoo oyfiaddeuwspue
e o) o

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
42

Figuur 4.2

werktuig aangetroffen uit het paleolithicum.⁹! De afgeronde hoeken duiden op transport door water, waarmee kan worden aangenomen dat het een vondst betreft die afkomstig is van elders.

Mesolithicum en neolithicum

Na de ijstijd werd het landschap in het mesolithicum (8800 — 4900 v. Chr.) bedekt door bossen afgewisseld met moerassen. De bewoning van Overijssel in het mesolithicum en neolithicum was dan ook geconcentreerd op dekzandruggen, stuwwallen, stuifzand en smeltwaterafzettingen die in deze provincie als eilanden in het natte en lagere landschap lagen. De bewoners van Twente waren jagers/verzamelaars die leefden van de jacht, visvangst en eetbare planten. Hun werktuigen bestonden uit stenen bijlen, speer- en pijlpunten. Deze voorwerpen waren fijner bewerkt en kleiner dan die uit het paleolithicum. In het neolithicum (5300-2000 v.Chr) werd het jagen en verzamelen steeds minder belangrijk. In deze periode nam akkerbouw en veeteelt een steeds grotere plaats in. Het zwervend bestaan werd vervangen door plaatsvast boerderijen. Daarnaast werden nieuwe technieken voor het bewerken van steen gebruikt zoals polijsten en slijpen. Ook werd begonnen met het bakken van aardewerk dat vaak met geometrische lijnen versierd werd. In het neolithicum worden drie culturen onderscheiden: Trechterbekercultuur (2500-1800 v.Chr.), de Standvoetbekercultuur (2400-1900 v.Chr.) en de Klokbekeercultuur (2000-1600 v.Chr.).

Vondsten en vondstlocaties

In de gemeente is een groot aantal vindplaatsen uit het mesolithicum en neolithicum aanwezig. De meeste vindplaatsen uit deze periode kenmerken zich door de vondst van vuurstenen artefacten. Binnen de gemeente zijn een vijftal zones aan te duiden waar dergelijke vindplaatsen aanwezig zijn. Daarnaast zijn enkele geïsoleerde vuursteenvindplaatsen aanwezig.

De zones waar op basis van de landschappelijke ligging een duidelijke concentratie vuursteenvindplaatsen aanwezig is, zijn:

A: Stuwwal en sandrafzettingen: De Borkeld;

B: Zone met gordeldekzandwellingen: stuwwal Herikerberg en omgeving;

C: Stuwwal Delden;

D: Bentelerheide;

E: Rond Elsenerbroek;

F: Het overige gebied (geïsoleerde vondstlocaties).

Per zone worden de vindplaatsen besproken evenals de relatie met de landschappelijke ligging.

Vondstlocaties uit het mesolithieum en neolithicum (zie volgende pagina)

Zone A (De Borkeld)

In een groot gebied rond De Borkeld (tussen Lutteke Veld en Elsen) bevinden zich veel vuursteenvindplaatsen. De vindplaatsen bevinden zich voornamelijk op de stuwwallen en op de smeltwaterheuvelds en —terrassen, maar er zijn ook vindplaatsen op de grondmoreneruggen.

Het betreft enkele vuursteenvindplaatsen uit het Mesolithicum waarvan diverse

vondsten in de vorm van vuurstenen werktuigen, maar ook afslagen en kernen zijn
3 vondstmeldingsnummer 405944
23

Uen JOHS2wamL awewe9 nDiypow sone>ospuon

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente aangetroffen.^{°?} Er zijn echter meer vindplaatsen uit het neolithicum bekend.^{°°} Zo zijn in het noordelijke deel van het Elsenveld vijf vuursteenconcentraties aangetroffen (CAA-nr. 19311). De concentraties hebben afmetingen van maximaal 10 x 20 meter waarmee de kleine omvang van dergelijke vindplaatsen nog eens is bevestigd. Naast vele vindplaatsen die duiden op kampementen zijn ook diverse losse vuursteenvondsten in het gebied aangetroffen. Enkele vindplaatsen uit het laatneolithicum bevatten naast vuursteen ook fragmenten aardewerk. Zo is op het Elsenveld een nederzetting aangetroffen waarbij een scherp aardewerk is aangetroffen die is versierd met wikkeldraadstempels (CAA-nr. 19310). Op het Groningeresch en —veld zijn 20 fragmenten Trechterbekeraardewerk gevonden (CAAnrs. 2616 en 13790). Andere vindplaatsen met dergelijk aardewerk zijn aangetroffen ten noorden van Markelo (CAA-nr. 2637) en bij Elsen (CAA-nr. 2643). In Elsen is tevens klokbekeraardewerk aangetroffen (CAA-nr. 2618) en een versierde rand van een potbeker (CAA-nr. 2618).

Zone B (gordeldekzanden stuwwal Herikerberg)

Aan de voet van de stuwwal tussen Markelo en Goor (de Herikerberg) zijn in de zone met gordeldekzandafzettingen diverse vuursteenvindplaatsen aanwezig.^{**} Zo zijn in de buurt van Stokkum een kern, enkele klingen, afslagen, een spits en werktuigen aangetroffen uit het midden tot laat neolithicum (CAA-nr. 19324).

Ten westen van Goor, aan de zuidelijke voet van de Herikerberg, zijn meerdere vindplaatsen bekend met diverse vuurstenen werktuigen (een sikkkel, spitsen, schrabbers) evenals halffabrikaten en afslagen. Drie vindplaatsen dateren uit het mesolithicum (CAA-nrs. 4869, 13795 en 18841) en eveneens drie andere vindplaatsen uit het neolithicum (CAA-nrs. 4870, 4871 en 21540). Bij twee van deze laatste vindplaatsen zijn ook scherven aardewerk aangetroffen die kunnen worden toegeschreven aan de Trechterbeker-cultuur (CAA_nrs. 4870 en 4871).

Zone C: stuwwal Delden

Van de stuwwal bij Delden zijn zes vuursteenvindplaatsen bekend, waarvan drie uit het mesolithicum (CAA-nrs. 4722, 13702 en 32106) en twee uit het neolithicum (CAA-nrs. 4720 en 4723).

Zone D: Bentelerheide

In het zuidoosten van de gemeente, ten zuiden van Bentelo, bevindt zich een grondmorenerug. In de zone met gordeldekzand om deze rug heen zijn op de overgang naar een beekdal enkele vuursteenvindplaatsen bekend.^{°5} Ook hier betreft het vindplaatsen uit zowel het mesolithicum (CAA-nrs. 4724, 4726, 13456 en 13703) als het neolithicum (CAA-nrs. 4725 en 4727).

Zone E (Elsenerbroek)

De hiervoor beschreven vuursteenvindplaatsen liggen allen op de stuwwal, of juist op de overgang van de stuwwal naar het lager liggende deel van het landschap. In het Elsenerbroek bevindt zich een concentratie van vuursteenvindplaatsen die hiervan ^{°2} CAA-nrs. 2632, 13003, 19302; vondstmeldingen 405942, 405943, 405944 en 405945
3 CAA-nrs. 2520, 2527, 2560, 2564, 26186, 2818, 2629, 2631, 2635, 2637, 2638, 2843, 2844, 4932, 4936, 4941, 4958, 13469, 13726, 13772, 13773, 13790, 13791, 18017, 19309, 19310, 19311, 19321, 29300, 22214, 30627, 43946, 50652, 402651

* CAA-nrs. 4869, 4870, 4871, 13795, 18841, 19324 en 21540

3 CAA-nrs. 4724, 4725, 4726, 4727, 13458, 13703

25

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente afwijkt.^{°°} Het landschap ter plaatse betreft het beekdal van de Boven-Regge waarlangs een aantal kleine dekzandkopjes liggen. De vindplaatsen dateren allen uit het mesolithicum. Slechts één vuurstenen werktuig is mogelijk in het neolithicum te dateren. De vindplaatsen wijken hiermee af van de andere concentraties aan vuursteenvindplaatsen in de gemeente waar zowel mesolithische als neolithische vindplaatsen aanwezig zijn.

Naast de diverse vuurstenen afslagen, klingen en werktuigen is bij een van de vindplaatsen een vermoedelijke haardplaats aangetroffen (CAA-nr. 19288), waarmee duidelijk sprake is van een jachtkampement. Op een andere vindplaats zijn in totaal 60 vuurstenen artefacten aangetroffen tijdens een waarderend veldonderzoek in 2006 (CAA-nr. 21518). Er was sprake van twee dekzandkopjes die echter geëgaliseerd bleken te zijn. 7

Zone F Geïsoleerde vuursteenvindplaatsen

Naast de genoemde concentraties aan vuursteenvindplaatsen zijn ook enkele geïsoleerde locaties bekend waar bewerkt vuursteen is aangetroffen. Zo is in de bebouwde kom van Goor (Kevelhammerhoek) een kampement uit het mesolithicum aangetroffen op een dekzandkopje naast een beekdal (CAA-nr. 4896). Ook is een vuursteenvindplaats aangetroffen op een rug naast een uitblazingslaagte, ten westen van Diepenheim (CAA-nr. 21654) waarbij in een proefputje circa 40 vuurstenen artefacten uit het mesolithicum zijn aangetroffen.

Ten zuidoosten van Diepenheim is bij De Horde een vuursteenvindplaats aangetroffen op een dekzandrug langs de Diepenheimsche molenbeek (vondstmelding 403554). Het betreft diverse vuurstenen artefacten in de vorm van afslagen, kernen, afvalstukken en een kling. Een aantal vondsten zijn zeer globaal gedateerd (tussen Paleolithicum en Bronstijd), terwijl andere vondsten niet gedateerd kon worden.

Ten slotte zijn ten zuidoosten van Azelo twee vuursteenvindplaatsen aangetroffen bij de aanleg van een aardgastransportleiding. De ene vindplaats ligt op een noordoostzuidwest georiënteerde dekzandrug waar in totaal 4528 artefacten zijn verzameld (vondstmelding 405817). De vondsten dateren globaal tussen het Mesolithicum en de vroege bronstijd. Tevens zijn drie fragmenten verbrand bot gevonden. De andere vindplaats bevindt zich iets zuidelijker waar enkele losse vondsten zijn aangetroffen in de vorm van een vuurstenen kling en drie vuurstenen afslagen (vondstmelding 405829). Het aangetroffen vuursteen duidt op de aanwezigheid van kampementen van jagers/verzamelaars in het gebied, met name op dekzandkoppen en -ruggen.⁹ De verwachting is dat de sporen hiervan zich nog verder over het terrein uitstrekken.

Overige vondsten

Naast vuursteen en natuursteen werd in het mesolithicum ook bot bewerkt tot werktuigen. Binnen de gemeente is maar een vondstlocatie bekend waar bewerkt bot uit deze periode is aangetroffen. Het betreft een dissel van elandsgewei, te dateren in het vroege mesolithicum tot vroege neolithicum die op de stuwwal van de Herikerberg is aangetroffen.⁹

9 CAA-nrs. 13475, 13828, 19298, 13299, 21517, 21518, 21519, 21520, 402653, 402655

⁷ Van den Berghe 2006.

* scholte Lubberink 20082, 60.

⁹ CAA-nr. 4880

26

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente Aardewerkvindplaatsen

In het neolithicum is men aardewerk gaan maken, Naast vindplaatsen waarbij zowel vuurstenen werktuigen als aardewerk is aangetroffen, zijn ook enkele vondstlocaties bekend waar alleen aardewerkvondsten uit het Neolithicum zijn aangetroffen. Het betreft een locatie op de Noordachteres op de stuwwal net ten noorden van Markelo (CAA-nr 55702) waarbij niet nader gespecificeerd aardewerk is aangetroffen. Ook is een fragment aardewerk uit het laat-neolithicum aangetroffen op een locatie op een grondmorenerug nabij Elsen (CAA-nr. 2641) ter plaatse van een nederzetting uit de late bronstijd (zie paragraaf 4.3).

Een losse vondst betreft die van een standvoetbeker (zigzag-beker) uit het laatneolithicum op een dekzandrug bij Hengevelde (CAA-nr. 4867).

Grafheuvels

De oudst voorkomende grafheuvels in de gemeente dateren uit het neolithicum¹⁰, en met name uit het laatste deel van deze periode. De datering van de heuvels loopt veelal door tot de bronstijd of ijzertijd. De ligging van de grafheuvels uit het neolithicum beperkt zich tot het gebied van De Borkeld (Elsenerveld) in een zone met voornamelijk gordeldekzandwelingen en op de stuwwal van de Herikerberg (CAA-nrs. 4853 en 13814).

De heuvels variëren in diameter en hoogte. Zo heeft een grafheuvel op het Elsenerveld (CAA-nr. 2599) een diameter van 12 meter en een hoogte van 60 centimeter, terwijl een grafheuvel langs de Oude Rijssenseweg een diameter heeft van 15 meter en circa 75 centimeter hoog is.

Enkele grafheuvels zijn niet meer aanwezig in het landschap (CAA-nr. 2598), zijn zeer

verstoord (CAA-nrs. 4853, 2626 en 2627) of hebben een onduidelijke registratie in ARCHIS (CAA-nr. 2593 en 2644).

Ook staan in ARCHIS enkele grafheuvels geregistreerd die oorspronkelijk een datering in het neolithicum hadden, maar waarvan is gebleken dat het (hoogstwaarschijnlijk) een natuurlijke heuvel betreft. Dit betreft een tweetal heuvels ten westen van Markelo (CAA-nrs. 37201, 37830). Op de Herikerberg bevindt zich een heuvel die een uitkijkeuvel of prieel blijkt te zijn (CAA-nr. 37202).

Volgens gegevens in ARCHIS zou op de zuidhelling van de Friezenberg een sterk vervallen hunebed aanwezig moeten zijn (CAA-nr. 2579). In het jaar 1856 is geconstateerd dat het hunebed erg beschadigd is, maar wel duidelijk herkenbaar. Op dit moment is de bewuste locatie niet bekend en ook in literatuur is niet meer informatie over dit mogelijke hunebed te vinden.

Depotvondsten en/of losse vondsten in de vorm van (vuur)stenen werktuigen

Van de 49 locaties waar vuurstenen of natuurstenen voorwerpen in de vorm van bijlen of hamers zijn aangetroffen is van het merendeel (30 locaties) de exacte vondstlocatie onbekend. Deze vondsten staan ook met administratieve coördinaten in ARCHIS.*!

Wel is duidelijk dat het overgrote deel van de administratief geplaatste bijlen aangetroffen moeten zijn in de omgeving van de stuwwal tussen Markelo en de Borkeld. Het betreft een aantal hamerbijlen (o.a. typen R/S hamerbijl en Breitkeil), twee gerölikeule, een spitzhaue, en ruim twintig bijlen (type fels-rechteckbeilen, flintrechteckbeilen en fels-ovalbeilen). Een aantal vondsten is niet nader gespecificeerd in ARCHIS.

*9 CAA-nrs. 2556, 2557, 2558, 2582, 2593, 2598, 2599, 2626, 2627, 4853 en 13814

%' CAA-nrs. 2606, 2710, 3057, 3058, 3675, 4655, 4728, 4863, 4865, 4874, 4876, 4877, 48T78, A879, 4883, 4884, 4885, 4886, 4887, 4888, 4889, 4893, 4895, 4913, 4914, 4933, 4937, 4942, 4943, 43959

27

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
43

Van negentien vondstlocaties van bijlen uit het mesolithicum en/of neolithicum is de vondstlocatie redelijk tot goed bekend.² Opvallend is dat deze bijlen juist in de lagere delen van het landschap zijn gevonden, zoals het Deldenerbroek, het gebied tussen Diepenheim en Hengevelde.

Uit het gebied ten noorden van Goor met kleine dekzandruggen in een relatief nat landschap zijn 6 vondstlocaties bekend. Er zijn twee stenen hamerbijlen uit het laatneolithicum gevonden (CAA-nrs. 4860 en 13474). Uit deze periode stamt ook een FlintRechteckbeil (CAA-nr. 44862). Daarnaast staan in ARCHIS een stenen spitzhaue uit het Mesolithicum- vroeg Neolithicum geregistreerd (CAA-nr. 2636), een gerölikeule (midden-mesolithicum tot neolithicum; CAA-nr. 19312) en een stenen FelsRechteckbeil uit het midden-neolithicum tot bronstijd (CAA-nr. 711).

Uit het gebied in de driehoek Goor, Diepenheim en Hengevelde zijn vier vondstlocaties bekend. Drie locaties betreft de vondst van een Fels-Rechteckbeil (midden-neolithicum tot bronstijd): Langs het dal van de Boven-Regge ten zuiden van Goor (CAA-nr. 4861), Ten noorden van Hengevelde (CAA-nr. 4866) en langs de Diepenheimsche molenbeek ten zuidoosten van Diepenheim (CAA-nr. 4900). Op deze laatste locatie is ook een zandstenen gerölikeule aangetroffen (CAA-nr. 4901). De vondst stamt uit de periode midden-mesolithicum tot midden-neolithicum. Een kilometer noordoostwaarts, langs de Poelsbeek is tot slot een stenen hamerbijl (zogenaamde P1-hamer) aangetroffen, te dateren in het laat-neolithicum (waarneming 4912).

In de zone met gordeldekzandafzettingen ten noordwesten van Markelo zijn op vier locaties bijlen aangetroffen. Drie locaties bevinden zich in de directe omgeving van Domelaar (CAA-nrs. 3052, 3056 en 3339), terwijl de vierde vondst in de dorpskern van Markelo is gedaan (CAA-nr. 4875). Van deze laatste locatie staan slechts summiere gegevens in ARCHIS geregistreerd. Het is dan ook niet uit te sluiten dat het een administratief geplaatste vondst betreft.

In het oostelijke deel van de gemeente, in de omgeving van Bentelo, zijn eveneens twee vondstlocaties gesitueerd in de directe omgeving van beeklopen. Het betreft een vuurstenen bijl langs het beekdal van de Diekkers strang ten zuidoosten van Bentelo (CAA-nr. 13715) en een stenen hamerbijl lang in het dal van de Nieuwlandsbeek tussen Bentelo en Delden (CAA-nr. 4721).

In het zuidwestelijke deel van de gemeente, in de omgeving van de Bolksbeek en de Schipbeek, zijn twee bijlen gevonden. Het betreft respectievelijk een Fels-Rechteck- en een Flint-Ovalbeil (CAA-nrs. 4910 en 4911).

Bronstijd

De overgang van het neolithicum naar de bronstijd (2000-800 v.Chr.) was zeer

geleidelijk. Vuursteen blijft namelijk nog lange tijd een belangrijke grondstof naast brons. Gedurende deze periode treedt er een sterke vernatting op van het gebied ten gevolge van de stijging van het grondwatervniveau (als gevolg van de alsmat stijgende zeespiegel). Het geleidelijk vochtiger wordende karakter van met name het westelijke en centrale deel van de gemeente, maakte deze zones vanaf de bronstijd steeds minder aantrekkelijk voor permanente vestiging van bewoning.

42 CAA-nrs. 2636, 2702, 2711, 3052, 3056, 3339, 4721, 4860, 4861, 4866, 4875, 4900, 4901, 4910, 4911, 4912, 13474, 13715, 19312, 44862

28

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

Figuur 4.3

In de periode veranderde het landschap door het kappen van bomen en de intensivering van de landbouw. De kale plekken in het landschap herstelden zich weer behalve daar waar het vee graasde. Ter plaatse ontstonden dan ook heidevelden. Zo werden grafheuvels uit de bronstijd bedekt met heideplaggen. Grondstoffen voor bronzen voorwerpen werden geïmporteerd, deze kwamen vanuit het oosten naar Noord-Europa. Van het brons werden wapens gemaakt zoals bijlen, dolken en speren, maar ook sierraden. Ook werd nog steeds gebruik gemaakt van (vuur-) stenen voorwerpen, evenals been en gewei. De doden werden in deze periode begraven in grafheuvels die vaak gegroepeerd bij elkaar lagen. In de late bronstijd werd verbranding echter steeds meer in gebruik.

Binnen de gemeente is een groot aantal grafvelden uit de bronstijd bekend. Deze grafvelden zijn herkenbaar aan verhogingen in het landschap. De hoogtes variëren van 0,50-2,50 m. De diameters liggen tussen 10 en 22 m. De terreinen waarop de grafvelden liggen betreffen over het algemeen hoger gelegen terreinen. De percelen met grafvelden hebben een hoge tot zeer hoge archeologische waarde. Zestien grafvelden hebben een beschermde status. Veel grafheuvels zijn door zowel menselijke als dierlijke ingravingen aangetast. Bovendien zijn sommige grafheuvels door de aanleg van wegen, afgravingen en ploegen deels vernield. In de jaren '90 is een groot deel van de heuvels gerestaureerd. Dit vond plaats door middel van opvulling met zand van de ingravingen, het verwijderen van beplanting en het afdekken van de grafheuvel door het opwerpen van plaggen.

Naast de grafvelden zijn nog talloze vondsten gedaan en vindplaatsen bekend.

Op basis van de landschappelijke opbouw is voor concentraties vindplaatsen uit de bronstijd een indeling in drie zones gemaakt:

Zone A: stuwwal Markelo-De Borkeld

Zone B: stuwwal Delden en omliggend grondmorene-gebied

Zone C: dekzandgebied (overig gebied)

De vindplaatsen uit de bronstijd zullen per zone besproken worden.

Vondstlocaties uit de bronstijd (zie volgende pagina)

Zone A Stuwwal Markelo-De Borkeld

Binnen zone A is een groot aantal grafvelden aangetroffen, met name in de kern Elsen en Markelo. Rondom Elsen zijn in totaal 34 grafheuvels bekend met een datering van het (laat) neolithicum-bronstijd.[°] Hiervan bestaan vier vindplaatsen uit twee of meer dan twee grafheuvels. De overige vindplaatsen bestaan uit geïsoleerde grafheuvels.

Rondom Markelo zijn verschillende groepen grafheuvels, evenals enkele geïsoleerde heuvels aangetroffen.^{*°} Ook deze heuvels dateren uit het (laat-) neolithicum-bronstijd.

Van één grafheuvel is de datering onbekend. Mogelijk dat het een heuvel uit de ijzertijd betreft. Ook bij Herike bevinden zich drie groepen grafheuvels uit het laat neolithicum-bronstijd.[°] Op de zuidhelling van de Herikerberg op camping Monte Bello liggen twee grafheuvels. Op het terrein van bungalowpark Hessenheem bevinden zich twee groepen grafheuvels bestaande uit respectievelijk twee en drie grafheuvels. Ten noordwesten van Herike is een urn gevonden met crematieresten uit de late bronstijd tot vroege ijzertijd. Het betreft hier een na-bijzetting in een oudere grafheuvel.

^{*3} CAA-nrs. 2514, 2549 tot en met 2555, 2561, 2583, 2585, 2588 tot en met 2592, 2594, 2595, 2596, 2597, 2608 tot en met 2615, 2624, 2625, 13267, 17976, 17977, 37197.

^{**} CAA-nrs. 4839 tot en met 4844, 4846 tot en met 4850, 37203, 46321, 46322 en 402657; monumentnummer 2573.

^{*S} CAA-nrs. 4851, 4852, 4855 tot en met 4858.

29

Uen JOHS2wamL awewe9 plaswoig nesospuonspronssp 7 gv Ydr &Smeape o7 p vapauuas ayfjaddeus-puer e

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Naast de grafheuvels zijn vindplaatsen met vondstmateriaal en in een enkel geval sporen bekend. Zo zijn op een terrein aan de Hochtweg te Elsen sporen en vondsten uit de bronstijd blootgelegd (CAA-nr. 13726).⁶ De sporen vormen mogelijk een plattegrond van 10,5 x 6 m. Het aardewerk bestaat uit scherven handgevormd aardewerk uit de late bronstijd.

In het noordwesten van de gemeente is een hoeveelheid aardewerk uit de late bronstijd met meerdere soorten versieringen aangetroffen, die toegeschreven wordt aan de Eems-cultuur (CAA-nr. 2641). Daarnaast is ook een paalkuil uit dezelfde periode gevonden.

Op twee locaties is een depot gevonden met bronzen voorwerpen. Zo is een bronsdepot van vijf bronzen armbanden uit de late bronstijd aangetroffen (CAA-nr. 2580) en een bronsdepot bestaande uit een kokerbijl (type Seddin) en twee kokerbijlen van het type Hunze-Eems uit de late bronstijd. Ze worden toegeschreven aan de Eems-cultuur (CAA-nr. 4935).

Daarnaast is een aantal losse vondsten aangetroffen in de vorm van bronzen bijlen, zoals een vleugelbijl uit de midden tot late bronstijd (CAA-nr. 2623), een kokerbijl uit de late bronstijd (CAA-nr. 4939) en een randbijl uit de midden bronstijd (CAA-nr. 4940). In de buurt van Markelo zijn meerdere bronzen lanspunten uit de bronstijd gevonden (CAA-nr. 4836 en 4862), evenals bij Herike (CAA-nr. 4838) en Stokkum (CAA-nr. 4837).

Bij een zandafgraving ten noordoosten van Markelo zijn diverse vondsten aangetroffen waaronder houtskool, bewerkt vuursteen en aardewerk uit de vroege bronstijd (CAA-nr. 4818). CAA-nr. 19297 betreft in een maïskuil aangetroffen aardewerk, (bewerkt) vuursteen en natuursteen uit de bronstijd.

Op diverse locaties in de omgeving van Markelo en de Herikerberg is wikkeldraadaardewerk gevonden, daterend in de vroege bronstijd (CAA-nrs. 2637, 4871, 4881 en 18015). Ten slotte is ten noorden van Markelo aardewerk gevonden dat wordt toegeschreven aan de Hilversum-cultuur uit de midden-bronstijd (CAA-nr. 21539).

Zone B Stuwwal Delden en omliggend grondmorene-gebied

In zone B, de stuwwal van Delden en het gebied met grondmorene-afzettingen, bevinden zich grafheuvels, nederzettingssporen, en losse vondsten. Het betreft voornamelijk aardewerk en daarnaast is bewerkt vuursteen aangetroffen.

Op het Koematenveld (Deldeneresch) bevindt zich een grafveld met 22 grafheuvels uit de bronstijd dat als beschermd monument staat geregistreerd (CMA-nr. 75).⁷ De heuvels zijn gelegen op een gordeldekzandrug met een westzuidwest-oostnoordoost oriëntatie. Vermoedelijk gaat het om een aantal midden-bronstijd grafheuvels waartegen een aantal urnenveldheuvels (heuvels met een diameter kleiner dan 10 m) is aangelegd.

Zoals reeds beschreven in de paragraaf over het neolithicum zijn tijdens de opgraving op terrein De Haar te Buren 875 fragmenten Wikkeldraad-aardewerk aangetroffen waarvan 25 scherven versierd zijn (vondstmelding 405817). Bovendien zijn onder de vondstlaag vijf paalsporen blootgelegd van 20-30 cm diep.³ Aangenomen is dat deze

** Monumentnummer 2809.

*7 CAA-nrs. 1290 en 2685.

*[®] scholte Lubberink 2008a, 58.

31

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
44

sporen uit de vroege bronstijd dateren en dat deze onderdeel zijn van een omvangrijke nederzetting in het gebied.”?

Een losse vondst betreft onder andere een fragment handgevormd aardewerk uit de late bronstijd tot vroege ijzertijd dat bij Delden is aangetroffen (CAA-nr. 2687). In de omgeving van Azelo is ook dergelijk aardewerk aangetroffen (CAA-nr. 2703), en bij Zithover hoek ten westen van Delden is bewerkt vuursteen en een fragment wikkeldraadaardewerk uit de vroege ijzertijd gevonden (CAA-nr. 4658).

Zone C Dekzandgebied

Zone C betreft het dekzandgebied binnen de gemeente. In deze zone zijn, naast de

bijlen die reeds bij het Neolithicum zijn besproken, slechts enkele losse vondsten gedaan. In de omgeving van Goor zijn (op verschillende locaties) drie bronzen lanspunten gevonden uit de midden — en/of late bronstijd (CAA-nrs. 2602, 4819 en 4894). Ook is net ten westen van Goor handgevormd aardewerk gevonden dat kan worden toegeschreven aan de Wikkeldraad-cultuur (CAA-nr. 4870).

IJzertijd

Heel Nederland kan in de ijzertijd (800-12 v.Chr.) getypeerd worden als 'een gebied met een rijke schakering aan bewoonde landschappen'.⁹ Vanaf de vroege ijzertijd lijkt elk landschapstype geschikt bevonden voor bewoning of exploitatie. Zelfs in de laaggelegen, natte gebieden zijn nederzettingen te vinden. De aard van de nederzettingen was meestal kleinschalig en ook de huizen waren, zeker vergeleken met de bronstijduizen, vrij klein in omvang. Als gevolg van de fysieke omstandigheden zoals wateroverlast, concentreerde de bewoning zich in groepen van huizen. Pas tegen het eind van de ijzertijd, tegen het begin van de jaartelling, begint ook de bewoning op de zandgronden enigszins samen te klonteren in gehuchten. De bewoners op deze zandgronden hadden de eigenschap zich om de 20 tot 30 jaar (één generatie) binnen een territorium van een aantal vierkante kilometers te verplaatsen. Na enkele generaties keerde men weer terug op een eerder bewoonde locatie, waardoor de nederzetting een zogenaamde 'zwerfcyclus' of 'Yomgang' had gemaakt. De zwerfafstand van de nederzettingen lijkt gedurende de ijzertijd af te nemen naar mate de agglomeratie van de bewoning begint toe te nemen. Het handgevormde aardewerk in het eerste millennium v.Chr. kenmerkte zich met name van noord naar zuid in stijlverschillen, waarbij Noord-Nederland vooral affiniteiten vertoonde met het Duitse gebied en Zuid-Nederland aanvankelijk met westelijk Centraal-Europa (urnenveldculturen), maar in de vijfde eeuw v.Chr. vooral met Noord-Frankrijk (imitatie van Marne-aardewerk). Het rivierengebied van Midden-Nederland lijkt altijd een soort overgangsgebied te zijn geweest. Vanaf de vierde eeuw v.Chr. ontwikkelen zich in Nederland regionaal steeds meer stijlverschillen.*

In de ijzertijd kwamen naast bronzen ook ijzeren voorwerpen voor. In Twente werd ijzererts in moerrassen gewonnen. Met nieuwe technieken konden hogere smelttemperaturen bereikt worden. Er zijn in Twente echter niet veel ijzeren objecten teruggevonden vanwege het wegroesten van het ijzer in de grond. Gedurende de ijzertijd heeft er ook een ontwikkeling plaatsgevonden in het grafbestel. De vroege ijzertijd staat in de hogere delen van Nederland vooral bekend om de urnenvelden en crematiegrafvelden met individuele grafmonumenten. Vanaf de midden-ijzertijd raken

*° scholte Lubberink 20082, 60.

°9 Van den Broeke, 2005b: 683.

°! Van den Broeke 2005a: 612.

32

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

Figuur 4.4

©? ARCHIS

de urnenvelden in onbruik en ontstaan er nieuwe grafvelden, terwijl de archeologisch waarneembare grafrituelen in grote lijnen gelijk blijven. Vaak in associatie met grafvelden zijn cultusplaatsen teruggevonden. Dit kunnen offerplaatsen zijn in de vorm van sloten of kuilen, maar ook monumentale structuren die een centrale plaats kunnen innemen binnen een grafveld. In Twente worden de grafvelden aangetroffen op de hoger gelegen delen van het landschap. Urnenvelden zijn onder andere bekend in Delden, Elsen, Goor en Markelo.°?

Vondsten en vondstlocaties

Uit de ijzertijd zijn in Hof van Twente diverse urnenvelden bekend. Deze velden zijn te herkennen aan kleine en lage heuveltjes in hoger gelegen delen van het landschap. In enkele urnenvelden konden geen verhogingen meer vastgesteld worden. De afmetingen van de heuvels zijn kleiner dan die van grafheuvels uit de bronstijd. De diameter en hoogtes verschillen, maar liggen tussen 5 en 9,5 m respectievelijk tussen 0,25 en 0,70 m. Ook deze heuveltjes zijn, evenals die uit de bronstijd, aangetast door onder andere ingravingen en in de jaren 80 en 90 van de twintigste eeuw gerestaureerd. De percelen met urnenvelden hebben een hoge tot zeer hoge archeologische waarde. Eén urnenveld heeft een beschermde status (CAA-nr. 1291). Naast de urnenvelden zijn nederzettingssporen en losse vondsten aangetroffen.

Op basis van de landschappelijke opbouw is voor concentraties vindplaatsen uit de ijzertijd een indeling in drie zones gemaakt:

Zone A: Stuwwal Markelo-De Borkeld

Zone B: Stuwwal Delden en omliggend grondmorenegebied

Zone C: Dekzandgebied (overig gebied)

De vindplaatsen uit de ijzertijd zullen per zone besproken worden.

Vondstlocaties uit de ijzerlijd (zie volgende pagina).

Zone A Stuwwal Markelo-De Borkeld

Binnen de kernen Elsen en Markelo zijn tien op de stuwwal gelegen urnenvelden bekend.^o In en rondom Elsen bevindt zich een achttal urnenvelden uit de late bronstijd-ijzertijd. Hieronder bevindt zich een veld met zes heuveltjes, een veld met drie heuvels, een met 24 heuvelijes, een urnenveld met een kringgreppel en een vierkante greppel en een veld met dertig kringgreppels. Bij een onderzoek in 1976/77 zijn deze kringgreppels aangetroffen met bijbehorende begravingen van crematieresten in urnen, bijzettingen en enkele brandkuilen. De overige twee urnenvelden hebben een onbekend aantal begravingen. Volgens Archis II zijn de urnenvelden gemeld, maar nu verdwenen.

Ten noorden van Markelo bevindt zich waarschijnlijk een urnenveld uit de late bronstijd-ijzertijd. In 1932 is hier handgevormd aardewerk van een dubbelconische urn en crematieresten gevonden. Een tweede urnenveld bevindt zich in de buurt van Markelo (CAA-nr. 1280). Het gaat om een urnenveld uit de late bronstijd-vroege ijzertijd waar geen nadere informatie over beschikbaar is.

Op een terrein aan de Driebelterweg te Markelo bevindt zich een tweetal grafheuvels waarvan één heuvel vermoedelijk uit de ijzertijd dateert (CMA-nr. 988 met beschermde status).^{o*} De datering van de heuvel is gebaseerd op de afmetingen. De diameter van de grafheuvel is 9, de hoogte bedraagt 0,5 m.

^o CAA-nrs. 1279, 1280, 1281, 1282, 2572, 2573, 2586, 2587, 2601, 13278, 13813, 17975, 43992 en 43996. 54 CAA-nr. 4843.

33

uen JoH a2wamL z3ua2wa9 pluazh sanesopspuon \$oo Bangee Gmseape © ov pe vapauuas ayfjaddeup-spuer ostannpeeepei® 2 eumenaus 27 jeanegenee aaSnauateupsei temns oz 2aiseusune

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Aan de Petersweg te Stokkum ligt een terrein met de restanten van een urnenveld uit de vroege ijzertijd (CAA-nrs. 1284, 2368, 3287, 3507, 3598 en 4892).^o Sinds 1922 zijn begravingen ontdekt in de omgeving van boerderij Grevens. Deze bestonden uit urnen met crematieresten, ook binnen een kringgreppel en bijpotjes.

Behalve urnenvelden is in Archis ook melding gemaakt van losse vondsten zoals aardewerk en metaal en nederzettingssporen.

Zo zijn op diverse locaties fragmenten aardewerk aangetroffen, zoals bij Elsen (CAAnrs. 2584, 2633), Herike (CAA-nrs. 18017, 19321), Markelo (CAA-nrs. 3053, 4890, 43959, 55702, 13791). Op de Noordachteres zijn naast aardewerk ook sporen in de vorm van kuilen en paalkuilen aangetroffen (CAA-nrs. 43946, 43959 en 50652).

Bij Stokkum zijn een stenen hamerbijl van het type Baexem uit de late bronstijd tot midden ijzertijd gevonden (CAA-nr. 98) evenals een ijzeren lanspunt die globaal kan worden gedateerd in de ijzertijd tot vroege middeleeuwen.

Zone B Stuwwal Delden en omliggend grondmorenegebied

Op de stuwwal Delden zijn een urnenveld en twee vondstlocaties aangetroffen.

Het urnenveld dateert uit de late bronstijd-vroege ijzertijd en bestaat uit 13 grafheuvels (CAA-nr. 1291).⁵ In 1999 zijn de heuvels gerestaureerd. Toch zijn de heuvels als gevolg van achterstallig onderhoud vaak onherkenbaar. Over grafheuvel 1/1 loopt een uitgesleten pad, op heuvels 1/3 en 1/4 zijn beschadigingen door dieren veroorzaakt waargenomen en van heuvel 1/9 is de top afgeplat. Het is onbekend in welke staat de grafheuvels verkeren.

Bij de opgraving Azeler Esch waar ook vondsten uit het neolithicum en bronstijd zijn aangetroffen (zie paragrafen 4.2 en 4.3) zijn ook resten uit de ijzertijd blootgelegd (vondstmelding 405824).^{o7} Er zijn diverse sporen als paalsporen en kuilen aangetroffen die plaatselijk dichte clusters vormden. Daarnaast zijn tientallen fragmenten van weefgewichten gevonden evenals 41 stuks handgevormd aardewerk. In het zuidelijk deel van de Azeler Esch is een nederzetting uit de vroege-midden ijzertijd aangetroffen. Deze bestaat uit diverse paalgaten en kuilen, en 200 fragmenten handgevormd aardewerk waarvan circa 150 stuks uit één kuil afkomstig waren.

Op de stuwwal ten westen van Delden is een waterput aangetroffen uit vermoedelijk de vroege tot midden ijzertijd (CAA-nr. 32106), evenals aardewerk uit dezelfde periode (CAA-nr. 32106; 2695). Ook bij Azelo zijn tientallen fragmenten aardewerk uit de

ijzertijd gevonden (CAA-nr. 2684).

Zone C Dekzandgebied

ZoneC is het dekzandgebied binnen de gemeente. In deze zone wordt op basis van een toponiem de ligging van een urnenveld vermoed. Tussen Hengevelde en Goor ligt namelijk 'Het Aschpotterveld' (CAA-nr. 4854). Er zijn nog geen concrete aanwijzingen voor.

Andere vondstlocaties in het dekzandgebied betreffen vondsten die reeds in de paragraaf van de bronstijd zijn besproken.

© Monumentnummer 2548.

° Monumentnummer 73 met beschermde status.

°7 In het tracé van de gasleiding. Scholte Lubberink 2007, 5.

35

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

45

Figuur 4.5

Romeinse tijd

In de Romeinse tijd (circa 12 v. tot 450 na Christus) lag het grondgebied van Hof van Twente ten noorden van de /imes en dus buiten de grenzen van het Romeinse rijk. Wel moet er, gezien de "importvondsten" van onder andere aardewerk, in dit gebied handel zijn gedreven met de Romeinen. De invloed van de Romeinen is dus wel voelbaar aanwezig.

Tijdens de Romeinse tijd werd het huidige Twente bewoond door de stammen van de Chamaven, Bructeren en Tubanten, ook wel Tuvanten geheten. Omstreeks het jaar 300 hebben de Tuvanten zich verenigd met andere vrije Germaanse stammen tot de stam van de Salische Franken. Het is aannemelijk dat de naam Twente is afgeleid van de naam Tubanten of Tuvanten.

Vondstlocaties en waarnemingen

Uit de Romeinse periode zijn binnen de gemeente Hof van Twente enkele vondsten gedaan. De meeste vondsten stammen uit de westelijke helft van de gemeente, slechts een paar liggen in het oosten. Bij Elsen is, ten westen van de Rijssenseweg, een nederzettingsterrein uit de 4^e – 5^e eeuw gevonden, de overgangperiode van de Romeinse tijd naar de vroege middeleeuwen. Elders in Nederland zijn sporen uit deze periode relatief zeldzaam en wordt vaak aangenomen dat het landschap ontvolkt raakte. Deze nederzetting, met een grootte van mogelijk wel 2 hectare, is op de archeologische monumentenkaart gewaardeerd als een terrein van zeer hoge archeologische waarde (CMA-nr. 2808; CAA-nrs. 17980, 22188). Twee onderzoeken die op het terrein hebben plaatsgevonden, hebben geleid tot veel archeologische resten in de vorm van aardewerk, bronzen en ijzeren voorwerpen, botmateriaal maar ook twee waterputten, greppels, paalkuilen en dergelijke.

Ten zuidwesten van deze nederzetting zijn in het Groningeresch en –veld 20 fragmenten handgevormd aardewerk uit de Romeinse tijd gevonden. Het gaat hier om nederzettingenafval. De vondsten zijn gedaan ter plaatse van het AMK-terrein 13618 (terrein van hoge archeologische waarde), waarop ook vondsten uit andere perioden zijn gedaan. Een andere nederzetting is aangetroffen bij een opgraving in het kader van de aanleg van een cunet van een aardgastransportleiding ten zuiden van Azelo (vondstmelding 405827).⁵³ Hier bevindt zich een inheems-Romeinse nederzetting uit de laat-Romeinse tijd. Naast diverse vondsten is onder andere een houten waterput aangetroffen. Het hout is dendrochronologisch gedateerd op het jaar 272-273.

Vondstlocaties uit de Romeinse tijd (zie volgende pagina)

Daarnaast zijn binnen de gemeente Hof van Twente diverse losse vondsten aangetroffen uit de Romeinse tijd, waaronder enkele Romeinse munten in Delden (CAA-nrs. 18718 en 22181) en ten zuiden van Diepenheim (CAA-nr. 1060) en een bronzen ring uit de omgeving van het Elsenerbroek (CAA-nr. 19308).

Twee waarnemingen in ARCHIS duiden mogelijk op een grafveld. Zo is op een niet nader gespecificeerde locatie in de Enterven handgevormd aardewerk gevonden daterend uit de 3^e eeuw, waaronder enkele urnen (CAA-nr. 2566). Ook ten zuiden van Markelo staan in ARCHIS enkele administratief geplaatste waarnemingen geregistreerd, waaronder een kannetje (CAA-nr. 4962), een olielampje (CAA-nr. 4963) en handgevormd aardewerk (CAA-nr. 4822).

° scholte Lubberink 2007, 5.

36

Vondstlocaties Romeinse tijd Hof van Gemeente Twente greteost Ae n&
oreig A Landschappelijke eenheden emoo r weekeat Steetost e dK E S aprelekze eredeandezndelingen
BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
46 Vroege middeleeuwen

Vanaf de vijfde eeuw kwamen Twente en Salland in toenemende mate onder de invloed van de Saksen. Aan het eind van de achtste eeuw werd de streek echter ingelijfd bij het Frankische rijk van de Karolingen, die er militaire vestigingen stichtten (0.a. Oldenzaal). De Franken voerden een actieve kersteningspolitiek met tal van kerkelijke en parochiale stichtingen. De komst van de Franken betekende een duidelijke breuk in de bewoningsgeschiedenis van de regio: geen enkele Merovingische of vroeg-Karolingische nederzetting in Oost-Nederland bleef aantoonbaar bewoond tot in de Late Middeleeuwen. Dit is mogelijk het gevolg van de nieuwe bezitsverhoudingen en herinrichting van het cultuurlandschap waardoor de nederzettingen in de loop van de Middeleeuwen verplaatst werden*°.

Aan het einde van de 8° eeuw — begin van de 9° eeuw kwam het Twentse gebied onder de macht te staan van het Frankische Rijk, waarvan Karel de Grote de meest bekende keizer is. Deze Frankische overheersing ging samen met de kerstening van het gebied. Christelijke missionarissen waarvan men vermoedt dat ze in Twente werkzaam waren, zijn Lebuïnus (of Liefwin), Marchelm (of Mercellinus) en Plechelmus. Twente werd onder de Franken een gouw. Rond 804 werd de gouw Twente omgezet in het graafschap Twente met aan het hoofd daarvan een graaf. Deze was de representant van de Frankische keizer en zetelde nabij het huidige Goor. De Frankische heersers stichtten hun eigen militaire vestigingen in het gebied.

De negende eeuw werd vooral gekenmerkt door invasies uit het noorden, die langs de zee en de rivieren plaatsvonden. Tegen de Vikingen uit Zweden, Noorwegen en Denemarken waren de Franken nauwelijks bestand. Grote delen van Europa werden slachtoffer van plotselinge en snelle plunderingen en ontvoeringen ten behoeve van slavernij, waartegen de Frankische koningen weinig bescherming konden bieden. In 834 zijn de Vikingen het Nederlandse rivierengebied opgevaren, waarbij onder andere Deventer en Zutphen zijn geplunderd en platgebrand.

Vondsten uit de vroege middeleeuwen zijn binnen de gemeente Hof van Twente bijna alleen gedaan in het westelijke deel van de gemeente (Fig. 4.6). Veruit de meeste vondsten uit de vroege middeleeuwen hangen samen met grafvelden. Bij Elsen is ook een nederzetting ontdekt uit de 4° — 5° eeuw (de overgang van de Romeinse tijd naar de vroege middeleeuwen). Deze is reeds besproken in de paragraaf over de Romeinse tijd. Vondsten uit de vroege middeleeuwen D en late middeleeuwen A worden in de paragraaf over de late middeleeuwen en nieuwe tijd besproken.

Figuur 4.6 _ Vondstlocaties uit de middeleeuwen (zie volgende pagina)

Vondstlocaties en waarnemingen

Binnen de gemeente zijn enkele vondstlocaties bekend die kunnen duiden op de aanwezigheid van een nederzetting op die locatie of in de directe omgeving er van. Zo is langs de Rijssenseweg ten zuiden van Elsen een fragment gedraaid aardewerk gevonden dat waarschijnlijk uit de Merovingische tijd stamt (CAA-nr. 2629). De vondst is gedaan in het slootprofiel.

° Van Beek, Groenewoudt et al. 2007: 28.

38

Vondstlocaties middeleeuwen Hof van Gemeente Twente B aprelekze ootetekendeeigen (aoeelsezsndg
andinen utang e>

gEToememegen ecndrtetngen ze

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Enkele kilometers westelijker, aan de rand van het natuurreserveaat De Borkeld, is een vroegmiddeleeuwse houten waterput gevonden (CAA-nr. 2563). Er wordt in Archis niet vermeld of er ook andere vondsten zoals bijvoorbeeld aardewerk bij zijn gedaan. Eveneens aan de rand van het natuurreserveaat, maar iets meer noordoostwaarts gelegen (ten zuidoosten van de Friezenberg) is in ARCHIS een tweede waarneming geregistreerd. Het gaat hierbij om de vondst van een kom of schaal uit de vroege middeleeuwen B tot C. Omdat de vondst is aangekocht is de vindplaats ervan niet geheel zeker. Het is ook goed mogelijk dat de kom of schaal afkomstig is van de

Herikerberg (deze locatie bevindt zich meer zuidwaarts).

Ten zuidoosten van Azelo is tijdens een opgraving onder andere een fragment Hessens-Schortens aardewerk uit de vroege middeleeuwen B en C gevonden (vondstmelding 405831). Tot slot is in de omgeving van de Enter Venen kogelpotaardewerk aangetroffen (CAA-nr. 2566). Uit de informatie in ARCHIS blijkt dat het om een administratieve plaatsing gaat.

Ten zuidoosten van Diepenheim zijn op het terrein de Horde enkele fragmenten van een bolpot uit de vroege middeleeuwen C aangetroffen tijdens een archeologische veldkartering (vondstmelding 4035540).

Binnen de gemeente zijn een aantal bijzondere grafvelden uit de vroege middeleeuwen bekend. Zo is in de bebouwde kom van Markelo, ter hoogte van het Papenveld, een Frankisch rijengrafveld ontdekt in 1950 (CAA-nr. 4817). Een deel ervan was al grondig verstoord geraakt door het toedoen van arbeiders. De rest van de graven is archeologisch onderzocht. In totaal was er sprake van 110 graven, die uiteenvallen in drie groepen qua oriëntatie en ligging. De doden waren bijgezet in uitgeholde boomstammen. Er waren geen grafstenen meegegeven. Er zijn überhaupt geen vondsten gedaan tijdens het onderzoek. Het grafveld stamt uit de periode vroege middeleeuwen B en C en heeft zich vermoedelijk nog verder uitgestrekt.⁵

Oostelijker, op de Herikerberg, zou een complete ijzeren Karolingische vleugellans uit de vroege middeleeuwen C zijn gevonden (CAA-nr. 24147). De vondst is mogelijk afkomstig uit een inhumatiegraf en heeft een lengte van 46 centimeter. Het is echter de vraag of deze vondst wel van de Herikerberg afkomstig is, omdat het aan de lans aangekoekte grind daartegen pleit.

Eveneens van de Herikerberg afkomstig is de vondst van het fragment van een spatha, een soort lang tweesnijdend zwaard (CAA-nr. 22201). Mogelijk gaat het hier om een grafvondst. Deze vondst is gedaan aan het einde van de 19^e eeuw bij de bouw van een toren op de top van de Herikerberg. De spatha stamt uit de vroege middeleeuwen C en heeft een lengte van 93 centimeter. Tegelijkertijd is ook een niet complete (scrama) sax of langsax uit dezelfde periode gevonden (CAA-nr. 22200).

Ook van de Herikerberg afkomstig is de waarneming van een grafveld uit de vroege middeleeuwen B en C (waarneming 1054). Hier zijn rond 1909 een kom of schaal, knikpot, scramasax (een aan één kant snijdend zwaard), twee miniatuur knikwandpotten en een spatha (een lang zwaard) gevonden. ⁹ Mogelijk hangen de waarnemingen 22200 en 22201 die vlakbij zijn gelegen met dit grafveld samen.

Ten zuiden van de Herikerberg, in het Driebelter veld, is ook een waarneming van een vroegmiddeleeuws (vroege middeleeuwen B) grafveld geregistreerd (waarneming ⁹ schorn 2001).

® Informatie afkomstig uit Berichten van de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek nummer

1950/3 en 1950/8.

®? Zie ook Berichten van de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek, jaargang 27, 1977, pagina 80 (catalogusnummer 352).

40

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente 4836). Als aanvullende informatie staat echter aangegeven dat de vondsten zijn

gedaan ten noorden van de weg van Markelo naar Goor. De locatie zoals weergegeven in Archis kan dus niet correct zijn en moet meer noordelijker zijn geweest, vlakbij waarneming 24127, 22201, 22200 en 1054. Het is goed mogelijk dat ze deel uitmaken van hetzelfde grafveld. De vondsten bestaan uit twee ijzeren zwaarden (typen: 'scramasax' en 'spatha') en drie knikwandpotten.

Tenslotte zijn ook uit de omgeving van Diepenheim vondsten aangetroffen die samenhangen met een grafveld uit de vroege middeleeuwen. In 1940 zijn ten zuidoosten van Diepenheim twee kogelpotten en vier complete kommen of schalen uit de vroege middeleeuwen B en C aangetroffen (CAA-nr. 1061).

41

uen JoH a2wamL z3ua2wa9 anatn sanesonspuon a 4seen gCmm voeze 7 p go p& vapauuas ayfjaddeus-puer e

BAAC

4.7.1 Inleiding

Vanaf de late middeleeuwen is een ommekeer zichtbaar. In de perioden voor de late middeleeuwen was de mens vooral afhankelijk van het omringende landschap. Vanaf de late middeleeuwen wordt steeds beter zichtbaar dat de mens de eigen leefomgeving zelf begint aan te passen. Nederzettingen worden niet meer langs beken en rivieren gesticht, maar juist ook op kruispunten van wegen. Daarnaast wordt grootschalig in de natuur ingegrepen door aanleg van onder andere greppels en landbouwpercelen. Vanaf deze periode zijn daarnaast steeds meer historische bronnen en kaarten beschikbaar. Om een archeologische verwachtingsmodel voor de late middeleeuwen en nieuwe tijd op te stellen, is daarom in mindere mate gekeken naar de landschapsopbouw, maar zijn diverse historische bronnen geraadpleegd.

In Overijssel nam het aantal nederzettingen vanaf de late middeleeuwen sterk toe. Er ontstaan diverse dorpjes, veelal gelegen op de overgang van de hoger gelegen akkergronden naar de lager gelegen natte graslanden. Enkele dorpjes groeiden uit tot steden. Drie kernen krijgen in de loop van de late middeleeuwen stadsrechten, te weten Goor (1263), Delden (1325) en Diepenheim (1422). De stadjes werden omgracht en voorzien van bruggen en poorten. In de volgende paragrafen wordt de historische ontwikkeling van deze kernen beschreven, maar ook die van het gebied waarin diverse kastelen, havezaten en boerderijen hebben gestaan.

De belangrijkste vondstlocaties uit de nieuwe tijd zijn weergegeven in Figuur 4.7.

Figuur 4.7 _ Vondstlocaties uit de nieuwe tijd (zie vorige pagina)

4.7.2 De belangrijkste kernen

Delden

De eerste schriftelijke vermelding van Delden dateert uit het jaar 1036. Uit een goederenlijst is op te maken dat Bisschop Meinwerk van Paderborn goederen schonk aan het klooster Busdorf bij Paderborn, dat door hemzelf werd opgericht.

In 1118 wordt voor het eerst melding gemaakt van een kerk in Delden. Delden moet in die tijd niet meer geweest zijn dan een buurschap. In dit buurschap ontstond een nederzetting van ambachts- en kooplieden.

De locatie van deze nederzetting is niet bekend. Er zijn meerdere zones waar het 'oude' Delden wordt verwacht. Zo heeft archeologisch onderzoek plaatsgevonden ten westen van Delden (CAA-nr. 32901) waarbij echter geen resten zijn aangetroffen (waarneming 32106). Er werden slechts enkele losse vondsten (keramiek?) uit circa de 12^e eeuw gedaan. De ligging van deze locatie op de stuwwal lijkt een minder logische dan de zone ten zuiden van Delden ter plaatse van de kernen Vossenbrink en SintAnnabrink (aan de voet van de stuwwal, nabij een beek).

Uit militair-strategische overwegingen werd rond 1322 het oude Delden verplaatst naar het Nije Delden (rondom de kerk), de locatie van het huidige Delden. In 1325 werd door bisschop Frederik II van Sierck aan Delden stadsrechten verleend.⁶

63 Stenvert, Kolman en Olde Meierink, 1998, p. 83

43

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Figuur 4.6

Het stadje werd omsloten door een cirkelvormige wal en gracht en had twee stadspoorten: in het westen de Goorsepoort en in het oosten de Woolderpoort (figuur 4.6). Delden kreeg veel te verduren tijdens Het Nederlandse Opstand (begin van de Tachtigjarige Oorlog). Het stadje werd in 1583 en 1584 ingenomen, geplunderd en in brand gestoken door de Spaanse en Staatse troepen. Midden zeventiende eeuw (1655) werd het stadje getroffen door een stadsbrand die een groot deel van de bebouwing in de as legde. Meer dan 120 gebouwen waaronder het stadhuis, het gasthuis en een armenhuis vielen ten prooi aan de vlammen. De Oude Kerk is thans het enige gebouw dat deze brand overleefde.

In de jaren 1771-1775 kreeg Delden een economische stimulans nadat in opdracht van Carel George de Twicklervaat werd gegraven, die het stadje met de rivier de Regge verbond. Nadat de spoorlijn Zutphen-Enschede was aangelegd en Delden in 1866 een station kreeg, begon het stadje zich te ontwikkelen als forensenplaats voor het nabij gelegen Hengelo.

In 1886 werden boringen uitgevoerd naar drinkwater en stuitte men bij toeval op zoutlagen, de eerste ontdekking van zout in Nederlandse bodem. Toen tijdens de Eerste Wereldoorlog de zoutimport uit Duitsland stil kwam te liggen besloot men in

1918 om zelf zout te gaan winnen voor de Nederlandse markt. Dit leidde tot de vestiging van de zoutindustrie in het nabij gelegen Boekelo. Delden breidde zich in 1925 uit met een klein villapark dat ten oosten van de stadskern tot stand kwam. Buiten het villapark breidde Delden zich in het zuidwesten ook uit met een woningbouwwijk. Na de Tweede Wereldoorlog breidde Delden zich zuidelijk uit tot aan het in 1934 aangelegde Twenthekanaal.

Delden op de kaart van Jacob van Deventer (circa 1560 AD). Het noorden is boven.

44

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Figuur 4.7

Archeologische vondstlocaties

Het stadscentrum van het huidige Delden is aangewezen als archeologisch monument, te weten een terrein van archeologische waarde (CMA-nr. 13968). Tijdens onderzoek in 1988 aan de Langestraat en Kerkstraat werd een knuppelpad van elzen- en berkenhout aangetroffen, dat kan worden gedateerd in de periode 1300-1380 (CAA-nr. 13835) en tevens een laatmiddeleeuwse schoen*. In 1989 werd door de toenmalige ROB in samenwerking met de AWN een deel van de oude laatmiddeleeuwse stadsgracht van Delden opgegraven, die gedempt is in 1864 (CAA-nr. 17999). Ook zijn (boor)onderzoeken uitgevoerd naar de gracht ter hoogte van Noordwal 24 en ter hoogte van Zuidwal 3.55

Diepenheim

Diepenheim ontstond in de heerlijkheid Diepenheim. De omgrachte nederzetting had in 1422 reeds stadsrechten.⁶ De kapel van het Huis Diepenheim werd in 1224 verheven tot parochiekerk waardoor de scheiding met de parochie Markelo, waartoe Diepenheim voordien had behoord, een feit werd. De kerk werd ingewijd aan de H. Johannes de Evangelist. De industriële revolutie, die er mede voor zorgde dat steden als Enschede en Oldenzaal steeds groter groeiden, ging aan Diepenheim voorbij waardoor het voor wat betreft het aantal inwoners de kleinste stad van Twente is gebleven. Tot ver in de twintigste eeuw was de agrarische sector de belangrijkste bron van inkomsten. Diepenheim op de Hottingerkaart (1783). NB: de kaart is oost-georiënteerd; het noorden is links!

+ Mededeling dhr. D. Lohuis

55 Mededeling dhr. D. Lohuis

©⁶ stenvert, Kolman en Olde Meierink, 1998, p. 126

45

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Archeologische vondstlocaties

Het centrum van Diepenheim is een terrein van archeologische waarde (CMA-nr. 13974). In het westen ervan, op de locatie "kasteelbelt", heeft zich een havezate bevonden (CAA-nr. 4899). Tijdens een opgraving in 1974 ter plaatse van de NH kerk zijn menselijke graven uit de nieuwe tijd en muurwerk uit de late middeleeuwen en nieuwe tijd onderzocht (CAA-nr. 4906). Aan de noordelijke rand van het centrum is in 1983 keramiek uit de tweede helft van de late middeleeuwen B en nieuwe tijd gevonden (CAA-nr. 13631). Ook is in het stadscentrum een benen glis uit de late middeleeuwen gevonden (identieke CAA-nrs. 4907 en 4908). Deze had een lengte van 23 centimeter en was gemaakt uit het middenhandsbeen van een paard.

Goor

Goor ontstond op de plaats langs de belangrijke weg van Deventer naar Duitsland bij een voorde door de Regge. Nabij deze plaats verrees ook de parochiekerk. De oudste kern van Goor bestond uit een omgrachte lintbebouwing langs de Kerkstraat. Aan het eind van de dertiende eeuw ontstond er een tweede kern, 't Schild genaamd. Deze kern lag circa vijfhonderd meter naar het noorden, voor de poort van de mogelijke twaalfde-eeuwse burcht Goor.⁷ Door een planmatige ophoging ontstond er een ovaal plateau dat wel een gracht, maar geen muur kende. In 1263 kreeg Goor stadsrechten van bisschop Hendrik | van Vianden van Utrecht, de territoriale heerser over het Oversticht (Overijssel).

Goor werd verscheidene malen ingenomen. Voor het eerst in 1498 door de Heer van Wisch. Voor het laatst in 1597 toen prins Maurits de staatse overste IJsselstein wist te ontzetten, die het stadje in 1581 had veroverd en daarbij veel schade aan gebouwen had toegebracht. Nadien werden de versterkingen geslecht en ontstond een open stadje.

In het midden van de negentiende eeuw bestond Goor uit 208 huizen die werden bewoond door 1600 inwoners, die hun bestaan hoofdzakelijk vonden in de daar aanwezige calicotsfabrieken en linnen- en pellenweverijen.⁹⁷ De aanwezigheid van een haven aan de rivier de Regge zorgde daarbij voor de aan- en afvoer van grondstoffen. De textielindustrie, die vrijwel geheel in handen was van de familie Jannink, zou tot na de Tweede Wereldoorlog bepalend zijn voor Goor. Ook andere zaken, zoals de aanleg van de spoorlijn Zutphen-Enschede, de spoorlijn Hellendoorn-Neede en ook, zij het in mindere mate, het graven van het Twenthekanaal, droegen bij aan de ontwikkeling van Goor. Tot het begin van de twintigste eeuw bleef Goor een klein stadje met een slingerende lintbebouwing en twee kernen (zie figuur 4.8). Vanaf die tijd breidde het stadje zich voornamelijk in noordelijke en zuidelijke richting uit.

In de Tweede Wereldoorlog werd het centrum van Goor op 27 maart 1945 weggevaagd door geallieerde bommenwerpers die Duitse opslagplaatsen wilden vernietigen. Deze werden niet getroffen, maar wel 82 burgers werden slachtoffers. Eind jaren veertig van de vorige eeuw werd het centrum herbouwd, waarbij ruimte werd geschapen voor de doorgang van onder meer vrachtverkeer.

⁹⁷ Stenvert, Kolman en Olde Meierink, 1998, p. 151

68 Van der Aa, 1839-1851, p. 659

46

BAAC bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Figuur 4.8 _ Goor op de kaart

J

van Jacob van Deventer (circa

... Merdis.

1560 AD). Het

e

noorden ligt boven.

Archeologische vondstlocaties

Het oude stadscentrum van Goor is een terrein van archeologische waarde (CMA-nr. 13972). In het historische centrum hebben diverse archeologische onderzoeken plaatsgevonden. Zo is in 1983 een laat-middeleeuwse kloostermop gevonden aan de Hengeveldestraat (CAA-nr. 13650). In datzelfde jaar 1983 vond een opgraving plaats op de locatie van de laatmiddeleeuwse stadsgracht. In de ophogingslagen in de gracht werden kogelpotaardewerk, protosteengoed en overig aardewerk uit de 14^e tot 19^e eeuw gevonden (CAA-nr. 13713). Tijdens een opgraving aan de Grotestraat werden 17^e eeuws aardewerk en de funderingsresten van een stadspoort opgegraven. Deze poort is vóór circa 1560 gebouwd (CAA-nr. 13787).

Tijdens proefsleuvenonderzoek in 2008 (vondstmelding 409381) aan de Hengeveldestraat zijn resten gevonden uit de 14^e en de 17^e eeuw. Het betreft de resten van een gebouw, dat aan de hand van het in de sporen aangetroffen aardewerk tussen 1325 en 1400 gedateerd wordt. De resten uit de 17^e eeuw bestaan uit een oven, een poer en een waterput. Van de oven is het echter niet geheel zeker dat deze uit de 17^e eeuw dateert. Het vondstmateriaal bestaat uit steengoed uit Siegburg en Langerwehe, protosteengoed, wandtegels, kogelpotaardewerk en grijsbakkend aardewerk. Ook staat in ARCHIS de vondst van vier (fragmenten van) ruiterspooren en twee lemmetten van een mes geregistreerd op de locatie "stadsgracht". De waarneming is ten zuidwesten van Goor geplaatst, maar omdat het een administratieve plaatsing betreft, zal de vondstlocatie gezien het toponiem "stadsgracht" eerder in het centrum van Goor gezocht moeten worden. De vondsten dateren uit de late middeleeuwen tot nieuwe tijd.

47

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Markelo

Oudtijds werd de nederzetting Marclo genoemd, dat volgens sommigen grensoord zou betekenen.⁹⁸ Markelo duidt dan op een bos ('lo') dat een afscheiding of grens ('mark') aangeeft. Op de Dingspelerberg bevond zich een belangrijke regionale dingplaats, waar volgens Saksisch gewoonrecht vanaf de vroege middeleeuwen (ongeveer 350 na Christus) tot zeker 1200 recht gesproken werd. Sinds de vijftiende eeuw maakt Markelo deel uit van het richteramtb Kedingen.

Archeologische vondstlocaties

Het oude centrum van Markelo (zie ook Bijlage 5d) is geen AMK-terrein. In het noorden van Markelo heeft in 1999 archeologisch onderzoek plaatsgevonden, waarbij enkele

kuilen en twee spiekers met middeleeuws aardewerk werden gevonden (CAA-nr. 43959). Ook werden een palenrij en enkele greppels uit de vroege middeleeuwen D tot late middeleeuwen A aangetroffen (CAA-nr. 43946). Iets ten westen daarvan is in 2003/2004 archeologisch onderzoek uitgevoerd (CAA-nr. 55702) waarbij onder andere twee hutkommen, vijf huisplattegronden (waaronder viermaal van het type Gasselte), een greppel, een fragment van een Pingsdorf tuitpot, veel kogelpotaardewerk, drie waterputten, zeven spiekers en meerdere fragmenten proto-steengoed werden gevonden. Deze vondsten stammen uit de vroege middeleeuwen C of D tot de late middeleeuwen. Voor Markelo mag dus tenminste een middeleeuwse ouderdom en dus een lange bewoningsgeschiedenis verondersteld worden.

4.7.3 Landweren

Binnen de gemeente bevinden zich op enkele plaatsen de resten van landweren (zie ook Fig. 4.7), die hieronder besproken zullen worden:

Op het landgoed Twickel, ten noordoosten van Delden, bevindt zich een zandwal met een breedte van 5 meter en een hoogte van 0,7 meter. Hij is gelegen tussen twee smalle, steilwandige slootjes van circa 2 meter breed. Het is een fraaie, kaarsrechte wal die vroeger lag op de grens van twee marken. Het resterende stuk op landgoed Twickel is circa 800 meter lang. Hij stamt uit de late middeleeuwen B tot nieuwe tijd B. De zandwal is aangeduid als terrein van hoge archeologische waarde (AMK-nr. 13809; CAA-nr. 34007).

Een tweede landweer is gelegen ten noorden van deze landweer en ligt parallel aan de (zuidzijde van de) Veldweg, op de grens met de gemeente Hengelo. Het zandlichaam heeft een breedte van circa 4 meter bij een hoogte van 0,7 meter. Ook deze wal wordt geflankeerd door twee greppels. De zandwal is eveneens aangeduid als terrein van hoge archeologische waarde (AMK-nr. 13810; CAA-nr. 38606). Een analyse van het AHN heeft geen aanwijzingen opgeleverd van nog onbekende landweren.

In het Elsenveld in het westen van de gemeente bevindt zich een groot beschermd terrein van zeer hoge archeologische waarde, waar zich onder andere meerdere grafheuvels bevinden (AMK-nr. 975). Hier bevinden zich ook de resten van een (mogelijke) driedubbele landweer uit de late middeleeuwen. Het noordoostelijke gedeelte valt net buiten het beschermde terrein. De hoogte van de landweer bedraagt circa 1 meter. Vanwege het feit dat flankerende greppels ontbreken, is het niet 69 Van der Aa, 1839-1851, p. 688

48

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente helemaal zeker dat het een landweer betreft. Er zijn op het terrein ook karrensporen uit (hoofdzakelijk) de latere middeleeuwen aanwezig.

4.7.4 Kastelen en havezaten

In het buitengebied van de gemeente bevinden zich enkele kastelen en een groot aantal havezaten. Een havezate is een versterkt huis, hofstede, hof of hoeve. Oorspronkelijk was het een benaming voor een grote boerderij met land, later een speciale term voor landelijke huizen waarvan de bewoners speciale rechten genoten. Dit laatste meestal in verband met het lidmaatschap van de ridderschap. De verschillende kastelen en havezaten worden hierna beschreven. De gebruikte informatie is afkomstig uit Archis (waarnemingen, AMK terreinen en vondstmeldingen) en de publicatie door Gevers & Mensema over de havezaten in Twente.⁷

Kastelen en havezaten rond Delden

Twickel

Net ten noorden van Delden bevindt zich kasteel Twickel of Twickelo (Fig. 4.9). Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (AMK-nr. 13800), tevens is in Archis een waarneming geregistreerd (CAA-nr. 2683). De geschiedenis van kasteel Twickel begint in 1347, het jaar waarin Herman van Twickelo het huis Eysink koopt, waarbij ook een watermolen behoort. Waarschijnlijk wordt in het begin van de zestiende eeuw een nieuw huis gebouwd dat in 1640 wordt uitgebreid met een vernieuwde zuidvleugel. Tussen de jaren 1650 en 1670 werd de aanleg van een Uvormig voorplein met poort, bouwhuizen, stallen en een moestuin gerealiseerd. In deze jaren komen ook de twee haaks op elkaar gerichte lanen tot stand: de Twickelerlaan en de Kooidijk.

Omstreeks 1692 wordt het kasteel uitgebreid met de monumentale galerijvleugel, het trappenhuis en twee hoekpaviljoens. Tevens worden de lanen verlengd en het grondbezit uitgebreid. Tenslotte werd in de negentiende eeuw door de toenmalige bewoners eerst het park en later het huis gerenoveerd. De resten van de havezate bevinden zich op de achterplaats van het huidige kasteel. In augustus 1978 zijn deze resten opgegraven.

79 Gevers & Mensema 2004.

49

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

Figuur4.9 _ Kasteel Twickel rond 1905

Het goed Warmtink

Ten westen van Delden bevindt zich de locatie van het goed Warmtink. Hoewel in ARCHIS gesproken wordt over een havezate, wordt het volgens Gevers & Mensema (2004) niet tot de havezaten gerekend. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 15495), tevens zijn in Archis twee waarnemingen geregistreerd (CAA-nrs. 2682 en 21574). Warmtink, ook wel Wermerting genoemd, werd in 1430 voor het eerst genoemd. Het goed werd in de 19^e eeuw afgebroken. Ter plaatse werd een nieuwe boerderij gebouwd. De resten van het oude gebouw liggen onder en rond deze hoeve. Ook zou nog een gracht aanwezig zijn. Op het terrein zijn fragmenten roodbakkend en grijsbakkend aardewerk gevonden, alsmede fragmenten kacheltegels.

Havezate Hachmeule

Ten noorden van het dorp Bentelo bevindt zich een terrein met de restanten van de havezate Hachmeule. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 13855), tevens zijn in Archis twee waarnemingen geregistreerd (CAA-nrs. 4652 en 29745). De havezate ontleent zijn naam aan de watermolen De Hagmolen die al in de 14^e eeuw bestaan moet hebben. De eerste vermelding van het goed dateert uit omstreeks 1335. In 1585-1586 bestond het uit een erve zonder boer en werd het niet verpacht. In 1675 telde het nog vier vuursteden, maar zeven jaar later waren het er nog maar twee. In 1864 werd de erve vermaakt als 'boerenplaats de Hagmolen'. In het begin van de 19^e eeuw, vóór 1820 is de havezate gesloopt. Tot in het midden van de 19^e eeuw was de huisplaats nog herkenbaar in het landschap. Na 1866 (nadat de Hagmolen was afgebrand) werden de gronden opnieuw verkaveld en een gedeelte van de grachten werd gedempt. In augustus 1982 zijn een aantal proefputten haaks op de hoofdburcht gegraven, waarbij houten funderingspalen werden aangetroffen. Bovendien werd duidelijk dat vrijwel alle sporen van gebouwen door uitbraak waren verdwenen. Slechts een klein fragment van de stenen fundering was nog aanwezig. Wel werden een grote hoeveelheid aardewerk (veel grijsbakkend aardewerk en

50

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Siegburgs steengoed'', houten borden, een tinnen lepel en veel leer (waaronder een kinderschoentje) gevonden.

Havezate Backenhagen

De havezate Backenhagen is gelegen in de buurtschap Deldenerbroek. Het terrein heeft een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 13799), tevens is in Archis een waarneming geregistreerd (CAA-nr. 2681). De havezate is genoemd naar Johan de Baecke en zijn vrouw Anna Hagen die bij de al bestaande boerderij Rotgerinck een edelmanshuis bouwden dat ze Backenhagen noemden. Een van de oudste vermeldingen van het erf "Rotgerinck" dateert uit 1371. De Baecke kreeg in 1611 het erf in bezit. In 1631 liet de familie een nieuw huis bouwen. In 1675 werd dit bij het betalen voor belasting voor zeven vuursteden aangeslagen. In 1732 werd het huis Baeckenhagen beschreven /getekend als een eenvoudig langwerpig huis, omgeven door een gracht en met een vaste brug. Waarschijnlijk is het in 1631 verzeen huis omstreeks 1730 aan beide kanten uitgebreid. Omstreeks 1826 werd het vervallen goed hersteld en legde men een tuin aan in Engelse stijl. In 1848 werd het oude huis afgebroken en er verrees een nieuw, meer oostelijk gelegen landhuis. De fundamenteën van de oude havezate zijn nog in de ondergrond aanwezig.

Havezate Dubbelink

Ten zuiden van het buurtschap Azelo bevindt zich de havezate Dubbelink. Het terrein heeft een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 13798), tevens is in Archis een waarneming geregistreerd (CAA-nr. 2680). Dubbelink werd in 1475 voor het eerst genoemd. In 1686 bestond het goed Dubbelink uit een huis, een bouwhuis en een stal. In 1696 werd het nogmaals geïnspecteerd en hoewel het werd aangeslagen voor vier vuursteden, moet het geheel onaanzienlijk zijn geweest en wellicht enigszins in verval. Omstreeks 1752 is het gesloopt. In het begin van de 20^e eeuw waren de grachten van de havezate nog duidelijk zichtbaar, terwijl in 1974 er nog maar weinig van de grachtrestanten te zien was. Binnen de gracht bevond zich een puinconcentratie. Voor de rest zijn er geen vondsten gedaan. De huidige, nog aanwezige boerderij die in 1838

werd gebouwd staat buiten de gracht.

Het goed Graes

Ten zuidoosten van Azelo en vlak ten oosten van de havezate Dubbelink bevond zich het huis Graes. Hoewel in ARCHIS gesproken wordt over een havezate, wordt het volgens Gevers & Mensema (2004) niet tot de havezaten gerekend. Van dit verdwenen goed zijn alleen nog het restant van de gracht en enkele grondsporen bewaard gebleven (CAA-nr. 2679).

Kastelen en havezaten rond Diepenheim

Het eerste Huis te Diepenheim

Ten zuidoosten van Diepenheim, ter hoogte van het erf De Horre of Horde, heeft zich volgens overleveringen een kasteel bevonden ("het eerste huis te Diepenheim", CAAnr. 4904). Dit kasteel zou de voorganger zijn van een kasteel dat gelegen was bij de molen Den Haller ten zuidoosten van Diepenheim (CAA-nr. 4903) en dat ook wel "het tweede huis te Diepenheim" wordt genoemd. Dit kasteel zou verwoest zijn in 1177. Daarna zou in 1181 de havezate Diepenheim (ook wel genoemd Huize Diepenheim) zijn gesticht ten westen van het huidige Diepenheim, ter plaatse van de "Kasteelbelt" (zie havezate Diepenheim). Ter plaatse van het erf De Horde was in 1969 nog een

51

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente niet-watervoerende grachtachtige depressie zichtbaar.⁷! Andere verschijnselen die kunnen wijzen op een kasteelterrein werden toen niet waargenomen.⁷? Ter plaatse van "het tweede huis te Diepenheim" zijn bij een inspectie aan het oppervlak geen aanwijzingen gevonden voor de aanwezigheid van een kasteelterrein.

In 2000 heeft BAAC op het terrein 'De Horde' een booronderzoek uitgevoerd (onderzoeksmelding 11093).⁷ Dit booronderzoek heeft geen aanwijzingen voor een locatie van een mogelijk kasteelterrein opgeleverd (vondstmelding 403554 en CAA-nr. 45677). Het booronderzoek heeft wel aangetoond dat er op het terrein een rechthoekig slotenpatroon/grachtenstelsel aanwezig is. Dit patroon komt overeen met het patroon dat op kadastrale kaarten uit 1832 en 1842 is aangegeven. Op grond van mededelingen van kastelendeskundige Janssen zou het slootpatroon met de vastgestelde slootbreedtes eerder bij een hoeve passen. De gemiddelde slootbreedte is namelijk te smal voor een verdedigbare gracht, die toch een minimale breedte van 7 meter zou moeten hebben. De 16^e-17^e eeuwse datering van de boerderij aan de Esweeg op basis van bouwhistorisch onderzoek* en de vermoedelijke 17^e eeuwse datering van het begin van de huidige Molenbeek (leverancier van water voor sloten/grachten) versterken de veronderstelling dat het slootpatroon mogelijk tot een hoeve behoort en niet tot een kasteel. Op het terrein zelf werd vondstmateriaal aangetroffen in de vorm van protosteengoed, steengoed, grijsbakkend aardewerk, roodbakkend aardewerk, baksteen en houtskool.

Havezate Diepenheim

De havezate Diepenheim bevindt zich net ten westen van Diepenheim. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 2545), tevens is in Archis een waarneming geregistreerd (CAA-nr. 4834). Het huis ligt op de locatie van de in 1177 gestichte burcht Diepenheim, die van 1331 tot de sloop omstreeks 1545 een bisschoppelijke grensversterking was.⁷ De fundamenten van dit kasteel zijn geconserveerd onder het huidige landhuis dat in 1648 in opdracht van het echtpaar Bentinck-Van Bloemendaal in classicistische stijl werd gebouwd (figuur 4.10). Vermoedelijk werden in het laatste kwart van de zeventiende eeuw twee lage zijvleugels aangebouwd. In de voorgevel is het opschrift 'in 't jaer 1707 verandert' te lezen, waarmee waarschijnlijk wordt bedoeld dat de oorspronkelijke buitentrapp naar de huidige plaats in de hal werd verplaatst. Het huis werd in 1868 en 1886 gemonitiseerd waarbij onder meer een lichtkoepel werd aangebracht. In 1905 werd het huis nogmaals verbouwd, waarbij rechtsachter een aanbouw met traptorentje verrees. Vervolgens werd in 1925-1927 aan de achterzijde een verdieping opgetrokken met een zaal en bibliotheek.

Een brug en een uit 1685 daterend poortgebouw, dat grotendeels uit zandsteen bestaat, vormt de toegang tot het voorplein welke wordt geflankeerd door twee bouwhuizen, waarschijnlijk daterend uit het laatste kwart van de zeventiende eeuw.

⁷* Mondelinge mededeling A.D. Verlinde zoals vermeld in Schorn 2001.

⁷² Volgens J. van der Veen, een lokale bewoner, zouden rond 1880 nog muurresten en resten van grote grachten op het terrein 'De Horde' zichtbaar zijn geweest. Er zou een grote gracht om de weide

“Possenhoek” zijn gedicht en bij graafwerkzaamheden zouden ijzeren kogels zijn gevonden. Een oud-eigenaar van het terrein zou in diens jeugd hebben meegeholpen om een greppe! cq gracht met zand te

dempen (Schom 2001).

79 Schorn 2001.

7* Emmens & Masselink 2001.

75 Stenvert, Kolman en Olde Meierink, 1998, p. 127

52

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

Figuur 4.10 Huis Diepenheim rond 1905

Achter het huidige huis ligt een kasteelbelt waaronder zich nog de oude middeleeuwse fundamenteën van de havezate bevinden, zoals bleek uit onderzoek door Renaud in 1960. Op terrein Kasteelbelt zijn toen laatmiddeleeuws aardewerk, kloostermoppen en puin aangetroffen (CAA-nr. 4899).

Huize „Diepenheim”,

Havezate Westerflir

Ten zuidwesten van Diepenheim, aan de Schipbeek, bevindt zich de havezate Westerflir. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 2549), tevens zijn in Archis een waarneming (CAA-nr. 4909) en vondstmelding (vondstmelding 407040) geregistreerd. De havezate Westerflir is gebouwd rond 1570 op de plaats waar voordien ‘noch ein unlandt’ (een woeste plek) was. Rond 1626 vond een verbouwing van het huis plaats. In 1675 telde het huis vier vuursteden en zeven jaar later slechts twee (een gedeelte van het huis werd onbewoonbaar). Tussen 1721 en 1729 liet men het oude huis Westerflir afbreken en in 1729 werd het huidige huis met de bouwhuizen gebouwd (figuur 4.11). Het grootste gedeelte van de gracht van de oude havezate is nog aanwezig, evenals een koetshuis. Vermoedelijk zijn er op of onder de locatie van het huidige gebouw uit 1729 nog resten van de havezate uit 1570 te vinden. Tijdens een archeologische begeleiding op het terrein werden diverse vondsten uit voornamelijk de nieuwe tijd gedaan, bestaande uit geglazuurd aardewerk, fragmenten baksteen, een spinklosje, stukken glas, runderbot en vloertegelfragmenten.

53

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

Figuur 4.11 Havezate

Havezate

Iets ten zuiden

Westerflir

Warmelo

van

rond

Diepenheim

1910

ligt de havezate

Warmelo. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 13850), tevens is in Archis een waarneming geregistreerd (CAA-nr. 4902). De oudste vermelding van Warmelo stamt uit 1415. Het tegenwoordige herenhuis bestaat uit een rechthoekig gebouw uit de eerste helft van de 17^e eeuw, waartegen omstreeks 1875 een smallere aanbouw is opgetrokken waarin fragmenten van ouder muurwerk zijn opgenomen. In de gracht van de havezate is een complete spreekpot van roodbakkerd aardewerk gevonden.

Havezate Pekkedam

Net ten oosten van Diepenheim, gelegen tussen Nijenhuis en het stadje Diepenheim, bevond zich de havezate Pekkedam. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 13849), tevens is in Archis een waarneming geregistreerd (CAA-nr. 4905). Van Huis Pekkedam is niet veel meer bekend dan dat het reeds in de twaalfde eeuw werd genoemd in een document. De oudste vermelding van de erve stamt uit 1519. Omstreeks 1555 ‘werd den Peckedam getimmerd’. In 1675 en 1682 werd het aangeslagen voor vier vuursteden en behoorde het dus tot de kleinere huizen. Omstreeks 1826 werd het huis gesloopt, nadat in 1815 de allee van het Nijenhuis over de huisplaats van Pekkedam was doorgetrokken. In 1969 waren er nog delen van een 8 meter brede gracht aanwezig. Bij het weer uitgraven van de grachten in april 1999 zijn 17^e eeuwse scherven, bouwpunten en restanten van een

vleilaag aangetroffen.

Havezate Nijenhuis

De havezate Nijenhuis is gelegen ten oosten van Diepenheim. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 13847), tevens is in Archis een waarneming geregistreerd (CAA-nr. 4835). De oudste vermelding van het goed dateert uit 1380. Omstreeks 1491 werd op de plaats van het boerenerf een edelmanswoning

54
BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
gebouwd. In 1603 bestond het Nijenhuis uit een omgracht 'principael' huis, een poortgebouw en een bouwhuis. Het thans bestaande huis dateert uit 1662.
Kastelen en havezaten rond Goor

Bisschoppelijk kasteel

In Goor bevinden zich in de ondergrond de restanten van een bisschoppelijk kasteel. Het betreft een terrein van hoge archeologische waarde (CMA-nr. 13764), hierbij horen ook de (vrijwel identieke) waarnemingen 4826 en 4821. Deze locatie wordt ook wel "De Borg" genoemd. Dit kasteel werd gesticht in circa de 12^e eeuw. Het werd weer verlaten in de 15^e eeuw. In 1969 waren de grachten van het kasteel nog net zichtbaar. Rond 1880 werd er reeds materiaal verzameld van dit terrein. In 1964 heeft er tevens een opgraving plaatsgevonden. In een bouwput achter het pand aan de Molenstraat 2 trof men Siegburgardewerk aan in de zuidelijke gracht van het kasteelterrein. Men stelde bovendien twee rijen zware beschoeiingen (eikenhout) vast en een menselijk skelet in gestrekte houding.

Globaal gelegen tussen Goor en Delden bevindt zich de locatie van het vroegere Hof te Wiene, een laatmiddeleeuws bisschoppelijk hof (CAA-nr. 4719). Op het terrein bevindt zich nu een boerenerf.

Huis Hekeren

In het noordoosten van Goor bevindt zich de havezate Hekeren, ter plaatse van een kloosterterrein. Hier bevinden zich nog resten van funderingen in de ondergrond. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 13765), tevens zijn twee waarnemingen geregistreerd (CAA-nr. 4828 en 45721). De oudste vermelding van de havezate stamt uit omstreeks 1400, maar vermoedelijk is het huis ouder. De havezate wordt ook wel Huis te Goor' genoemd. De toenmalige eigenaar was Wolter van Coevorden, wiens familie tot in het midden van de zestiende eeuw het kasteel in eigendom had. In 1583 brandde het huis grotendeels af. In 1596 werd het huis weer opgebouwd. Halverwege de 17^e eeuw liet men de havezate verbouwen of vergroten. Het huis Hekeren telde in 1675 maar liefst elf vuursteden en behoorde daarmee tot de grotere huizen van Twente. De oude havezate is nog in sterk verbouwde vorm aanwezig. Het muurwerk van de kelders is vermoedelijk nog middeleeuws. In 1999 is ter plaatse van het koetshuis een booronderzoek uitgevoerd. Hierbij werd op een zandkop een grote hoeveelheid baksteenpuin gevonden. Rondom de zandkop bevond zich een gracht.

In Archis is waarneming 4827 geregistreerd ten westen van de havezate Hekeren. De omschrijving hierbij is "laatmiddeleeuws borggoed van het huis Goor". Het is onduidelijk of deze waarneming verkeerd geplaatst is of dat het een andere havezate betreft.

Havezate Wegdam

Ten zuiden van Goor bevindt zich de havezate Wegdam. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 13848), tevens is er een waarneming geregistreerd (CAA-nr. 4832). De oudste vermelding van het goed Wegdam stamt uit 1400. Rond 1550 bouwde men er een edelmanswoning. In 1619 werd het woonhuis hersteld. Ook in 1684 en 1689 vonden er verbouwingen plaats. In 1675 werd het huis Wegdam voor drie vuursteden aangeslagen. Het betrof een eenvoudig huis, in een L55
BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Figuur 412 Weldam rond 1970

vorm gebouwd en omgeven door een gracht. Het gebouw werd omstreeks 1757 gesloopt waarna het nu nog bestaande huis in 1758 werd gebouwd.

Havezate Weldam

Eveneens ten zuiden van Goor gelegen is de havezate Weldam. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 13846; CAA-nr. 4833). Het kasteel werd voor het eerst genoemd in 1248. In 1568 en in de zeventiende eeuw werd het verbouwd. De middenpartij is opgetrokken uit Bentheimer Zandsteen in Italiaanse

renaissance.

In 1732 werd de havezate beschreven als een deftig huis, omgeven door een gracht. Daarna stond het lange tijd leeg en werd het pas weer in 1755 bewoond. In 1879 werd het huis geheel verbouwd en in 1897 en 1899 bouwde men twee torens op beide hoeken (figuur 4.12). Het oudste deel van het nu nog bestaande en bewoonde woonhuis dateert uit de 17^e eeuw.

* Het Kasteel „Weldam E
bij Goor (Overijssel)

Havezate

In de huidige

Olidam

Kevelhammerhoek bevindt zich

de locatie van de havezate Olidam. Het betreft een terrein van zeer hoge archeologische waarde dat beschermd is (CMA-nr. 557; CAA- 4820 en 13632). De oudste vermelding van Olidam stamt uit 1385. Vermoedelijk is de havezate vóór 1602 gesloopt. Van deze havezate is de ronde aanleg nog zichtbaar en zijn de binnengrachten nog aanwezig. Tijdens het archeologisch onderzoek bleek dat tussen de binnen en buitengracht aan de zuidzijde en westzijde een zes meter brede wal was gelegen. Deze wal is in 2 fasen opgeworpen. De wal gaat in zuidelijke richting over in een kunstmatig verhoogd terrein. Het driehoekige voorterrein werd omgeven door grachten. In de 20^e eeuw zijn de grachten dichtgegooid met grond van het voorterrein. De afmetingen van de woonheuvel bedragen circa 18 meter in doorsnede en 1,6 meter in hoogte. De breedte van de binnengracht aan de oostzijde was 15 tot 20 meter en is later versmald tot 5 meter. Buiten de binnengracht liep een singel van 8 meter breed. Buiten de singel liep

56

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente een steekgracht van 5 meter breed. Bij het archeologisch onderzoek zijn vrij dicht onder het maaiveld de fundamenteën van een klein rechthoekig woonhuis aangetroffen (afmetingen van 10,5 bij 7 meter). Bij de bouw ervan zijn op de vier hoeken zware zwerfstenen als fundering gebruikt. Het is onduidelijk wat de functie van het gebouw is geweest. Mogelijk was het een borgmanswoning, maar het kan ook een grote graanschuur zijn geweest. Het vondstmateriaal dat ter plaatse is gevonden bestaat uit aardewerk, (gebrandschilderd) glas en ijzer dat gedateerd kan worden in de 15^e-17^e eeuw.

In 2004 is met een prikstok op de woonheuvel en het voorterrein gezocht naar muurwerk. Daarnaast is op het voorterrein een boring gezet met een Edelmanboor van 7 cm en een boring met een 3 cm guts. Op de woonheuvel bevindt zich muurwerk direct onder de vegetatielaag. Op het voorterrein bevinden zich vanaf een diepte van ca. 20 -mv puinbrokjes en hoeskoolpartikels in de ondergrond. Met de prikstok is op dit deel van het monument geen muurwerk aangetroffen.

Havezate Scherpenzeel

Onder de huidige bebouwing van Goor ligt de locatie van de havezate Scherpenzeel. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 13766; CAA-nr. 4830). De eerste vermelding van deze havezate dateert uit 1320. Aan het einde van de 16^e eeuw is het tweemaal in brand gestoken. Het huis is vele malen verkocht totdat het in zwaar verwaarloosde toestand in 1792 is afgebroken. Op het terrein zijn geen zichtbare structuren en resten meer vanwege de bebouwing. Waarschijnlijk zijn de restanten uitgegraven en zijn de depressies opgevuld met afval van een textielfabriek.

Havezate Stoevelaar

Havezate Stoevelaar bevindt zich ten westen van Goor, in het buurtschap Herike. Het betreft een terrein van hoge archeologische waarde (CMA-nr. 2547; CAA-nr. 4829). Stoevelaar behoorde tot de leengoederen van de bisschop van Utrecht en werd omstreeks 1380 voor het eerst vermeld als 'Stuvelhof'. Halverwege de 17^e eeuw telde het huis acht vuursteden, een oven en een brouwketel. Het huis behoorde daarmee tot de wat grotere huizen van Twente. In 1676 vond er nog een verbouwing plaats en tussen 1700 en 1708 werd het huis na sloop opnieuw opgebouwd. Dit huis werd rond 1847 weer afgebroken en vervangen door een kleiner huis. Rond 1863 werd aan dit bouwhuis een herenkamer toegevoegd, die rond 1980 werd gesloopt. Het bouwhuis zelf is blijven bestaan. In 1952 werd het grootste deel van de gracht gedempt. Ook de ruilverkavelingen in 1984 hebben veel schade toegebracht. Het grachtenstelsel is door

verkleuringen in de grond en door reliëfverschil nog te herleiden. Bij het koetshuis ligt nog een deel van de 6 meter brede gracht open. Op het terrein zijn nog puinresten aanwezig, met mogelijk nog een deel van de fundamenteën.

Bij de havezate hoorden een aantal boerderijen. Ten zuidoosten lag boerderij Stoevelman die in 1912 is gesloopt. Hier vlakbij lag het Hekhuis.

Ruim een halve kilometer zuidelijk van de havezate lag de boerderij Matena, ook wel Mottena of Klein-Stoevelaar genoemd.

Ten noorden van de havezate lag boerderij de Swanenborgh. De boerderij wordt voor het laatst genoemd in de registers van 1682 en is waarschijnlijk in de eerste helft van de 18e eeuw gesloopt.

Op de locatie zijn bakstenen (waaronder kloostermoppen), stukken natuursteen, steengoed uit Siegburg, spijkers, pijpjes en één of meerdere spinklosjes gevonden

57
BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente (CAA-nr. 4845). De gracht is nog gedeeltelijk zichtbaar. Er wordt ook wel gedacht dat de Swanenborgh een havezate was.

Havezate Elsen / Effinck

De havezate Elsen (Effinck) is gelegen langs de huidige Seinenweg te Elsen. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 13621; CAA-nrs. 2576 en 4864). Deze havezate werd voor het eerst in het goederenregister van de graaf van Dale genoemd, dat echter alleen uit een laat dertiende eeuws afschrift bekend is. Het wordt dan genoemd als domus Effinc. In 1297 werden de tienden van Effinck genoemd. De havezate is nooit uitgegroeid tot een huis van enige allure maar is beperkt gebleven tot een spieker. In 1675 telde het twee vuursteden. Waarschijnlijk was het toen niet meer dan een jachthuis. Kort voor 1821 is het huis afgebrand. In 1828 werden de overige havezaatsgoederen geveild. Door een ruilverkaveling in 1984 zijn alle sporen van de havezate uitgewist. De ronde gracht ervan zou toen geëgaliseerd zijn. Op de locatie van de havezate zijn steengoed, grijsbakkend aardewerk, roodbakkend aardewerk, aangepunte houten palen en baksteen (waaronder kloostermoppen) gevonden.

Havezate Kevelnam

De havezate Kevelham is gelegen ten zuiden van Goor. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 13851; CAA-nr. 4831). De eerste vermelding van de havezate Kevelham stamt uit omstreeks 1380. In 1582/1583 werd het huis verwoest door rondtrekkende groepen soldaten, waarna het weer werd opgebouwd. Omstreeks 1625 werd er een 'klein spiekercken' gezet. In 1642 verzocht men om vermindering van de belasting op de vuursteden, omdat Kevelham leeg had gestaan. In april 1730 brandde het af, waarna het in 1734 werd herbouwd in de vorm van een spieker of herenkamer met slechts één vuurstede. In de volksmond sprak men over het 'Hooge Huys'. Dit gebouw is waarschijnlijk voor 1825 afgebroken. Op het terrein is de voormalige havezate niet meer te herkennen.

Huis Thije

Onder de huidige bebouwing van Goor bevindt zich de ligging van de (vermoedelijke) havezate Huis Thije. Deze havezate is verdwenen, hij is niet meer zichtbaar (CAA-nr. 4859).

Kastelen en havezaten rond Markelo

Kasteel Hulsbeecke

Onder de huidige bebouwing van Markelo zou zich de locatie van het laatmiddeleeuwse kasteel Hulsbeecke of de Heest bevinden (CAA-nr. 4825).

Havezate Oldenhof

Ten westen van Markelo bevindt zich de locatie van de havezate Oldenhof. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 2550; CAA-nr. 4824). De havezate werd na 1554 gebouwd. In 1675 telde het huis één vuurstede, wat doet vermoeden dat het huis toen zeer vervallen moet zijn geweest. Zeven jaar later telt men twee vuursteden. De havezate bestond waarschijnlijk uit een spieker met een erf, een situatie die bleef bestaan tot de afbraak in 1875. Vervolgens bouwde men een nieuw erf op een andere locatie, in de nabijheid van de oude huisplaats, waarmee ook de oude benaming 'Oldenhof' verdween. Aan het einde van de jaren '60 van de

58

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente twintigste eeuw bevonden de fundamenteën zich nog geheel of gedeeltelijk op het terrein. De oprijlaan en een deel van de gracht waren nog zichtbaar. Het terrein zelf is

laaggelegen en ietwat drassig.

Huis Keppels

Ten westen van Markelo bevindt zich de locatie van het verdwenen Huis Keppels. Het betreft een terrein met een hoge archeologische waarde (CMA-nr. 13852), tevens zijn er twee (identieke) waarnemingen geregistreerd (CAA-nrs. 3047 en 4810).

Waarschijnlijk is Huis Keppels geen havezate geweest, maar het was wel een huis met veel aanzien. Het is in de 19^e eeuw afgebroken. Tijdens een veldverkenning in juni 1969 door de ROB werden puinresten en aardewerkscherven gevonden.

4.7.5 Ontginning van het buitengebied

Een van de belangrijke doorgaande handelswegen tussen Holland en Duitsland liep in de late middeleeuwen door de huidige gemeente Hof van Twente. Het betreft een weg van Deventer via Holten, Goor, Delden naar Oldenzaal. Verder maakte een route over de voet van de stuwwallen een goede noord-zuidverbinding mogelijk.

Naast de bebouwing in de hiervoor beschreven kernen bevond zich ook in het landelijke gebied verspreide bebouwing (figuur 4.13). Deze bebouwing toonde een sterke relatie met het landschap en (kruispunten van) wegen. Zo bevond zich op de hoge en droge stuwwal nauwelijks bewoning, evenals in de laaggelegen, natte gebieden zoals het Markelerbroek, Stokkummerbroek, Elsenerbroek, Elsenerveen en andere gebieden die eindigen op –veen of –broek.

Uit de diverse leenregisters is de locatie en naam van veel boerderijen uit de late middeleeuwen te achterhalen.

In de loop van de tijd verschuift en concentreert de bewoning zich. Een van de gunstige zones voor bewoning zijn de flanken van de stuwwallen (in de zone met gordeldekzand), waar dan ook bewoningslinten ontstaan (bijvoorbeeld Elsen, Markelo, Herike, Stokkum). Daarnaast zijn op basis van de kadastrale kaart uit 1832 enkele concentraties van bebouwing zichtbaar in de vorm van gehuchten. Voorbeelden hiervan zijn Deldeneresch en Bentelo. Bij al deze gehuchten is ook een escomplex aanwezig (figuur 4.13).

59

BAAC

bv

Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Figuur 4.13 De

verspreiding van escomplexen (oranje) met de bebouwing (rood) in 1832, voorzien van toponiemen.

BAACY) 48 Bodemverstoringen

In de loop van de tijd heeft de mens diverse ingrepen in het natuurlijke landschap uitgevoerd. Deze ingrepen gaan veelal gepaard met bodemverstoringen, waardoor eventuele archeologische resten verstoord raken. Dit geldt met name voor de negentiende en twintigste eeuw waar bij de grootschalige ontginningen diepe bodemverstoringen teweeg zijn gebracht. Ook de ruilverkavelingsprojecten in de tweede helft van de twintigste eeuw hebben naar verwachting veel schade toegebracht aan de archeologische resten vanwege de doorgevoerde cultuurtechnische maatregelen (diepwoelen etc.).

Tot halverwege de twintigste eeuw was de bouw van woningen grotendeels handwerk. Voor de funderingen werden smalle sleuven gegraven tot op het vaste zand. Hierbij werden grootschalige bodemvergravingen vermeden. Vanaf de jaren '50 werd de huizenbouw gemechaniseerd, waarbij steeds vaker met machines een bouwput werd aangelegd voorafgaand aan het leggen van de funderingen. Hierbij is in veel gevallen een eventueel aanwezig esdek en oude akkerlaag in zijn geheel verwijderd. Bovendien werden woningen steeds vaker geheel onderkelderd en indien nodig werden de bouwpercelen voorafgaand aan de bouw geëgaliseerd. In buurten / wijken met veel bebouwing vanaf de jaren '50 is de kans groot dat ter plaatse van de bebouwing de bodem verstoord is tot in of tot onder het archeologische niveau. Echter, ter plaatse van tuinen, openbaar groen en de wegen zal de bodem niet tot nauwelijks verstoord zijn.

De locaties met bodemverstoringen liggen verspreid door de gehele gemeente (bijlage 2). Hierbij moet worden opgemerkt dat voornamelijk in de lager gelegen zones in het zuidwestelijke en het noordoostelijke deel van de gemeente relatief veel bodemverstoringen aanwezig zijn. Grootschalige bodemverstoringen zijn ontstaan ter plaatse van het Twentekanaal. Ook de aanleg van de zandwinningsput Domelaar heeft geleid tot lokale diepe bodemverstoringen.

60

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

51

52

Figuur 5.1

De archeologische verwachtingskaart

Inleiding

De archeologische verwachtingskaart vormt een instrument voor het archeologiebeleid ten aanzien van de planvorming binnen de gemeente. Om zo goed mogelijk inzicht te krijgen in de spreiding van deze waarden is een archeologische waardenkaart opgesteld. De waarden worden weergegeven op de verschillende geomorfologische eenheden, zodat een archeolandschappelijke eenhedenkaart ontstaat. Op basis van deze gegevens was het vervolgens mogelijk de archeologische verwachtingskaart op te stellen.

Analyse van bekende archeologische waarden

In de archeologiebalans⁷ worden de kennis en kennislacunes van de verschillende archeoregio's besproken. Hieruit blijkt dat de archeologische kennis voor het Overijssels-Gelders zandgebied modaal is ten opzichte van de gemiddelde kennis van geheel Nederland. Ten opzichte van andere regio's is relatief veel bekend over de laatste fase van de Midden-Steentijd (mesolithicum) tot eerste fase van de Late Steentijd (neolithicum). Echter, als de kennis over de verschillende archeologische periodes binnen de archeoregio wordt vergeleken, dan blijkt juist dat alleen over de late middeleeuwen en nieuwe tijd relatief veel bekend is, terwijl voor alle oudere periodes nog veel kennislacunes aanwezig zijn.

nederzettingen grafvelden landgebruik economie en locatiekeuze sociaal-politieke organisatie

Dpaleogeografie processen |

(redelijk) goed bekend

matig bekend

niet of nauwelijks bekend

Kennisniveau binnen de archeoregio Overijssels - Gelders zandgebied naar thema en periode. ⁷⁷

De landelijk vervaardigde Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden[®] laat op basis van een statistische relatie de kans op het aantreffen van archeologische waarden binnen een bepaalde bodemeenheid van de archeoregio zien. Voor het grondgebied van de gemeente betekent dit dat een groot deel geclassificeerd is met

79 Lauwerier & Lotte, 2002

77 Lauwerier & Lotte, 2002

79 RACM, 2008; versie 3.0

61

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

Tabel 5.1

een lage verwachtingswaarde (tabel 5.1). Zones met een hoge indicatieve waarde bevinden zich voornamelijk op en langs de stuwwallen en de vele dekzandkopjes. De bebouwde kommen van Delden, Diepenheim, Goor en Markelo, met een totale oppervlakte van 876 ha (4% van de gemeentelijke oppervlakte), zijn echter niet gekarteerd (tabel 5.1).

Oppervlakte

(ha) per IKAW-eenheid (fotaal 21543 ha)

EenheidIKAW | Hoge Middelhoge | Lage Niet Water trefkans trefkans trefkans gekarteerd Oppervlakte

(ha) | 4254 3702 12503 876 208

Een nadeel van deze IKAW is dat deze gebaseerd is op de bodemkaart met een schaal van 1:50.000. Dit betekent dat deze kaart op gemeentelijk niveau een te generaliserend karakter heeft. Immers, op de bodemkaart zijn kleine landschapelementen, zoals bijvoorbeeld eenmansessen, ofwel weggelaten op de kaart ofwel

met een aantal andere elementen gegroepeerd.

ndieateve waarden (KAW)

"4 Doge ndeative vaarde

... mildehoge ndeateve waarde

lsge ewaarde

dnrtomeg

water
Figuur5.2 _

Uitsnede

van de IKAW voor de gemeente

Hof van Twente

BAAC? In de gemeente is een relatief groot aantal vondstlocaties bekend (tabel 5.3).7° Binnen de gemeentegrens zijn 78 terreinen aanwezig met een vastgestelde archeologische waarde, welke als zodanig op de archeologische monumentenkaart zijn weergegeven. Een aantal van deze terreinen is een beschermd archeologisch rijksmonument (22 stuks). Een overzicht van de AMK-terreinen is weergegeven in bijlage 4a.

79 Gemiddeld 1,69 vindplaatsen per km?

62

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Tabel5.2a AMK-terreinen

in Hof van Twente®?

Status Aantal

Terrein van archeologische betekenis 0

Terrein van archeologische waarde 5

Terrein van hoge archeologische waarde 38

Terrein van zeer hoge archeologische waarde 13

Terrein van beschermd monument 22

Totaal aantal AMK-terreinen 78

Tabel5.2b _ Verdeling van AMK-terreinen naar complextype®!

Complextype Aantal

Borg/stins/versterkt huis 1

Grafheuvel 68

Havezate 19

Kasteel 1

Landweer 3

Nederzetting 29

Urnenveld 1

Tabel5.3 _ Vondstlocaties in Hof van Twente*?

Omschrijving Aantal Vondstlocaties ARCHIS 342

Vindplaatsen ARCHIS 364

Vindplaatsen heemkundeverenigingen 0 (alleen historische info)

Totaal aantal vindplaatsen 364
Vindplaatsen, zonder complextype (losse vondsten 155
of onbekend)
In

de
Vindplaatsen,
archeologische
administratief
database
geplaatst
ARCHIS (peildatum

1 december 2008)

E

staan

342

locaties geregistreerd waar archeologische vondsten en/of waarnemingen zijn gedaan,
samen goed voor 364 vindplaatsen (sommige vondstlocaties omvatten meerdere
vindplaatsen; bijvoorbeeld een vindplaats uit de ijzertijd en een vindplaats uit de
nieuwe tijd).

Volgens de gegevens in ARCHIS zijn 65 archeologische onderzoeken
(bureauonderzoek, inventariserend veldonderzoek, archeologische begeleiding,
opgraving) binnen het gebied uitgevoerd. Het merendeel van de onderzoeken betreft
een eerste-fase onderzoek in de vorm van een bureauonderzoek en/of een
booronderzoek (samen 46 onderzoeken).

© Peildatum: 1 december 2008

® Peildatum: 1 december 2008

©? Peildatum: 1 december 2008

63

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

Tabel 5.4

Tabel 5.5

Tabel 5.6

Aantal

in ARCHIS geregistreerde onderzoeken onderverdeeld naar type*?

Type onderzoek Aantal Bureauonderzoek 12 'Booronderzoek (al dan niet gecombineerd met 34 bureau-
onderzoek)

Onderzoek in kader herziening AMK

Proefsleuvenonderzoek

Archeologische begeleiding

Definitieve opgraving

Onbekend (niet ingevuld in ARCHIS)

[n|o|0o| |s

Van eenderde van het aantal archeologische vooronderzoeken (bureauonderzoek,
booronderzoek en proefsleuvenonderzoek) werd geen vervolgonderzoek noodzakelijk
geacht (tabellen 5.4 en 5.5) en voor een bijna even groot deel is wel een
vervolgonderzoek geadviseerd. Echter, van 17 onderzoeken staat geen advies
geregistreerd in ARCHIS. Wel dient te worden opgemerkt dat deze statistieken
enigszins subjectief zijn. Zo is het pas enkele jaren verplicht archeologische
booronderzoeken in ARCHIS aan te melden. Ook worden bureauonderzoeken in de
praktijk veelal niet aangemeld.

Type aanbevelingen van archeologisch vooronderzoek (bureauonderzoek en inventariserend
veldonderzoek

(boringen en proefsleuven)**

Type onderzoek Aantal

Geen vervolgonderzoek noodzakelijk 17

Vervolgonderzoek (in geheel of deel van plangebied) 15

'Onbekend (niet ingevuld in ARCHIS) 17

Een weergave en vergelijking van vondstlocaties per periode (tabel 5.6) levert een goed beeld op van de bewoningslocaties door de tijd heen. Hieruit blijkt dat relatief veel vondstlocaties bekend zijn uit de Steentijd (ca. 13%) in relatie tot vondsten uit andere periodes. Daarentegen zijn de ijzertijd en met name de Romeinse tijd ondervertegenwoordigd. Mogelijk ligt de oorzaak in de vernatting van het gebied.

Vindplaatsen

verdeeld naar archeologische periode. °*

EE Aantal Aantal ESES Vondstlocaties | Yondstlocaties | vondstlocaties met complex | Zonder totaal
(N=520) complex Laat-Paleolithicum 2 2 4

Mesolithicum 16 3 47 Neolithicum 86 84 170 Bronstijd 97 51 148 IJzertijd E 15 56 Romeinse tijd 7 11 18
Middeleeuwen 59 19 78

Nieuwe tijd 33 6 39

53 Het totaal aantal onderzoeksmeldingen in ARHIS bedraagt 65 stuks

% Deze selectie bevat geen onderzoeken in het kader van herziening AMK, begeleidingen en opgravingen en onbekende onderzoekstypen, waarmee het aantal onderzoeken in de tabel 49 stuks bedraagt.

° Een aantal vindplaatsen bestond in meerdere perioden. Hierdoor bedraagt het totaal aantal meer dan het

aantal vindplaats-locaties.

64

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

Uit de verdeling van de vondstlocaties naar complextype blijkt dat het complextype voor ruim de helft (33%) onbekend is. Binnen de gemeente komt een groot aantal grafheuvels/grafvelden voor. Bijna eenderde deel van het totaal aantal vondstlocaties blijkt een grafheuvel of graf-/urnenveld te zijn. Ongeveer 20% van de vindplaatslocaties verwijst naar een nederzetting (58 stuks) en in vergelijking met omliggende

gemeenten is ook het aantal havezaten hoog.

Tabel 5.7 _ Vindplaatsen verdeeld naar complextype*[®]

Complextype Aantal vindplaatsen Grafheuvel / grafveld 97 Basiskamp 1

Depot Z

Kerk 2

Kasteel 6

Borg 7 versterkt huis 3

Havezate 24 Huisplaats (onverhoogd) 1

Nederzetting, stad, huisplaats 58

Overig (diversen) 5

'Onbekend / losse vondst 98

Tabel 5.8 _ Vindplaatsen per landschappelijke eenheid[®]

Aantal Vindplaatsen | Aantal Vindplaatsen

e

Oppervlakte | vindplaatsen | per km² vindplaatsen | n per km² (na) inclusief | inclusief exclusief _ | exclusief
onbekend _ | 'onbekend' _ | 'onbekend' _ | 'onbekend'

Beekdal 255 5 19 4 16

Dal 495 7 14 5 10

Beekoverstromingsvlakte 1364 11 08 7 051

Dekzandrug 1610 16 09 7 043

Dekzandrug middelhoog 1382 18 13 1 0,80

Dekzandwielving 1161 24 21 18 15

Dekzandvlakte 6946 23 0,33 10 014

Gordeldekzandrug 870 20 23 17 20

Gordeldekzandwielving 3243 43 13 22 068

Gordeldekzandvlakte 1388 12 0,86 8 0,58

Grondmorenerug 901 13 14 8 0,88

Sandr-afzettingen 53 6 11,3 4 75

Smeltwaterrug 278 26 94 19 68

Stuifzand 100 8 8 4 4

Stuwwal 1186 64 54 s4 46

° Zonder administratief geplateerde vindplaatsen. N = 297

°7 Exclusief administratief geplateerde vondstlocaties

65

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
53

Uit een vergelijking van vindplaatsen per landschappelijke eenheid blijkt een sterk positieve correlatie te bestaan tussen het aantal vindplaatsen per vierkante kilometer en zowel de dekzandruggen als de relatief hoge delen van de beekdalen. Een eveneens positieve correlatie geldt volgens de gegevens ook voor de sandrafzettingen, smeltwaterrug en het stuifzand. Deze laatste eenheden komen echter over slechts een kleine oppervlakte binnen de gemeente voor, wat heeft geleid tot een schijnnaauwkeurigheid.

Een minder sterke correlatie bestaat voor vindplaatsen in een dekzandvlakte en dekzandrug en in mindere mate voor gordeldekzandvlakten en —wielvingen, dekzandwielvingen en —kopjes, een beekoverstromingsvlakte en een dal.

Archeologisch verwachtingsmodel

De relatief grote hoeveelheid waarnemingen per landschappelijke eenheid laat het toe een statistische relatie tussen de landschapseenheden en het aantal vindplaatsen op te stellen. Deze relatie wordt bevestigd door verwachtingsmodellen van eerder vervaardigde verwachtingskaarten van buurgemeenten[®] en door algemeen geldende relaties tussen locatiekeuze en landschappelijke ligging te gebruiken.⁹

Het blijkt dat met name de hogere delen van het landschap interessant waren voor

bewoning, maar ook bijvoorbeeld voor het oprichten van grafmonumenten. Dit geldt voor de grondmoreneruggen, stuwwallen, gordeldekzandruggen, stuifzandgebieden en ook de smeltwaterruggen en sandr-afzettingen. Deze delen van het landschap werden gebruikt om te wonen en er zijn (doorgaande) wegen te vinden.

Grafmonumenten in de vorm van grafheuvels zijn in het gebied met name te vinden op de stuwwallen.

Ook vormden de lagere delen van de stuwwallen en grondmoreneruggen (grofweg de zones met gordeldekzandafzettingen) geschikte zones voor landbouw. In deze zones zijn celtic fields (oude, raatvormige akkersystemen) uit de ijzertijd te verwachten en in die zones werden ook de doorgaande wegen aangelegd. Vanaf latere periodes werden deze zones steeds intensiever bewoond.

Daarnaast waren ook de delen van de beekdalen die grensden aan hogere landschapselementen door de mens in gebruik. Zo werden deze delen van de beekdalen gebruikt om te vissen, dienden als oversteekplaats (voorden, later in de vorm van bruggetjes) en er zijn jachtkampementen te verwachten. Onderzoek⁶⁶ heeft aangetoond dat met name in deze delen van het beekdal veel archeologische resten te verwachten zijn. Zoals reeds beschreven werden de gebieden rond het Elsenerbroek en Deldenerbroek, met het dal van de Regge en diverse dekzandkopjes in met name de steentijd bewoond.

In principe kunnen dergelijke sporen ook in de overige delen van de beekdalen worden aangetroffen, maar de kans wordt hier klein geacht, aangezien de directe omgeving veelal zeer nat was. Echter, vanwege de hoge grondwaterstand in de beekdalen zullen eventuele organische archeologische resten (o.a. hout, leer en bot) veelal beter geconserveerd zijn dan op een dekzandrug.

Tabel 5.9 laat per landschappelijke eenheid zien welke archeologische verwachting er aan gekoppeld is. Met behulp van deze tabel is de landschappelijke eenhedenkaart omgezet in een archeologische verwachtingskaart.

⁶⁶ Boshoven et al., 2005; Boshoven et al., 2008; RAAP, 2008

⁶⁶ Het verwachtingsmodel is hiermee een combinatie van een inductief en deductief verwachtingsmodel

⁶⁶ O.a. Groenewoudt et al., 2007;

66

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

Tabel 5.9

54

Koppeling

van een verwachtingwaarde aan de landschappelijke eenheden

Landschappelijke eenheid Archeologische verwachting

Beekdal (door dekzandvlakte) Lage verwachting

Beekdal (ter hoogte van dekzandrug) Middelhoge verwachting

Beekdal, relatief hoog gelegen Middelhoge verwachting Beekoverstromingsvlakte Middelhoge verwachting

Dekzandvlakte Lage verwachting

Dekzandwieling Middelhoge verwachting

Dekzandrug Hoge verwachting

Dekzandrug (zone van 50 m om rug heen) _ | Middelhoge verwachting Gordeldekzandvlakte Middelhoge verwachting Gordeldekzandwieling Middelhoge verwachting 'Gordeldekzandrug Hoge verwachting 'Grondmorerug / stuwwal Middelhoge verwachting

Stuifzand Hoge verwachting

Laagte (min of meer cirkelvormig) Lage verwachting 'Sandr-afzettingen Hoge verwachting 'Smeltwaterrug Hoge verwachting

Lage stuwwal Middelhoge verwachting

Hoge stuwwal Hoge verwachting Water Water

Kaartopbouw

De archeologische verwachtingskaart vormt de vertaling van de gegevens uit de archeolandschappelijke eenhedenkaart naar een archeologische verwachting. Deze vertaling is gebaseerd op de relatie tussen landschap en het bewoningspatroon in het verleden.

Op de kaart worden terreinen onderscheiden met een bekende archeologische waarde (AMK-terreinen en vindplaatsen) en zones met een bepaalde archeologische verwachting (op basis van de relatie tussen landschappelijke ligging en locatiekeuze).

Archeologische monumenten (AMK-terreinen)

De archeologische monumenten zijn terreinen met een vastgestelde archeologische waarde en die staan aangegeven op de archeologische monumentenkaart (AMK).

Deze archeologische monumenten of AMK-terreinen zijn onder te verdelen in twee groepen:

A: Rijksmonumenten (wettelijk beschermd). Binnen de gemeente zijn 22 archeologische monumenten met de status 'terrein van zeer hoge archeologische waarde' en 'beschermd archeologisch Rijksmonument aanwezig (peildatum 1

december 2008).

B: Overige AMK-terreinen (geen Rijksbescherming). Binnen de gemeente zijn 56 AMKterreinen aanwezig die geen wettelijke bescherming hebben, maar waarvan op basis van (archeologisch) onderzoek is vastgesteld dat deze terreinen een bepaalde archeologische waarde bezitten. Van deze AMK-terreinen hebben vijf terreinen de status 'van archeologische waarde', 38 terreinen de status 'van hoge archeologische waarde' en dertien terreinen de status 'van zeer hoge archeologische waarde' (niet beschermd). Een overzicht van de terreinen is weergegeven in bijlage 4a.

67

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

Archeologische verwachtingszones

De archeologische verwachtingszones zijn gebaseerd op het ontwikkelde verwachtingsmodel (par. 5.3.1). In totaal zijn op basis van de landschappelijke ligging vier zones te onderscheiden die samen een vlakdekkend kaartbeeld vormen:

- Zones met een zeer hoge archeologische verwachting voor de perioden late middeleeuwen en nieuwe tijd;
- Zones met een hoge archeologische verwachting;
- Zones met een middelhoge archeologische verwachting;
- Zones met een lage archeologische verwachting;
- Zones met een onbekende archeologische verwachting;

Zones met een zeer hoge archeologische verwachting voor de perioden late middeleeuwen en nieuwe tijd. Het gaat hierbij om terreinen, waar op grond van historische gegevens en een lange bewoningsgeschiedenis een zeer grote kans is op het aantreffen van archeologische resten. Het betreft hierbij om de historische kern van

Markelo.

Zones met een hoge archeologische verwachting. Het gaat hierbij om terreinen, waar op grond van de landschappelijke ligging een grote kans is op het aantreffen van archeologische resten. Het betreft:

- Dekzandruggen;
- Gordeldekzandruggen;
- Hoge stuwwallen;
- Stuifzandge bieden;
- Smeltwaterruggen;
- _ Sandrafzettingen;Delen van de beekdalen binnen een straal van 150 m van dekzandruggen;
- Zones van 200 meter om historische elementen als hoeven, watermolens, windmolens en dergelijke.

Zones met een middelhoge archeologische verwachting. Het gaat hierbij om terreinen waar op grond van de landschappelijke ligging een middelhoge kans is op het aantreffen van archeologische resten. Het betreft:

- Zones van 50 m om de dekzandruggen;
- Dekzandwelvingen;
- Gordeldekzandwelvingen;
- Gordeldekzandvlakten;
- _ Grondmoreneruggen en stuwwallen;
- _ Relatief hooggelegen delen van de beekdalen;
- Beekoverstromingsvlakten;

Zones met een lage archeologische verwachting. Het gaat hierbij om terreinen waar op grond van de landschappelijke ligging een kleine kans is op het aantreffen van archeologische resten. Het betreft:

- De dekzandvlakten;
- Overige delen van de beekdalen;
- Laagtes.

68

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
5.5

Bodemverstoringen

Als aparte kaartlaag zijn tenslotte zones met bodemverstoringen weergegeven waarvan niet kon worden vastgesteld of de bodemverstoringen dieper dan het archeologische niveau reiken. Aangezien onduidelijk is tot hoe diep de bodemverstoringen hebben plaatsgevonden, is niet bekend of hierdoor de eventueel aanwezige archeologische laag verstoord is. Derhalve zijn de zones met bodemverstoringen met een arcering over de verwachtingszones aangegeven.

Beperkingen

Hoewel de gegevens die gebruikt zijn voor het vervaardigen van de verschillende lagen met de grootste nauwkeurigheid zijn verzameld en verwerkt, kunnen deze natuurlijk nooit volledig zijn en zijn daarom zo nauwkeurig als de bronnen waar ze uit komen. Daarom is het van belang te weten welke waarde er aan de op de kaart weergegeven gegevens moet worden gehecht. Per laag zal hier kort op worden ingegaan.

Bij de vindplaatsen met losse vondsten of individuele waarnemingen is de omvang van de sporen- of vondstverspreiding nog niet vastgesteld, dan wel niet vast te stellen.

Deze zijn daarom op de kaart als puntlocatie opgenomen. Het is echter mogelijk dat er in de directe omgeving van sommige vondstmeldingen nog meer archeologische resten in de ondergrond aanwezig zijn. Dit zal met name het geval zijn bij nederzettingsterreinen. Bij losse vondsten (zoals vuurstenen bijlen) is de kans klein dat ter plaatse nog meer archeologische waarden in de grond aanwezig zijn.

De puntlocaties kunnen daarnaast een onnauwkeurigheid bevatten omdat de exacte vindplaats niet exact bekend is. Over het algemeen zijn de waarnemingen op circa 50 m nauwkeurig ingemeten. In het meest extreme geval is er voor gekozen om de waarneming op administratieve coördinaten te plaatsen, hetgeen betekent dat de exacte locatie dan niet meer te achterhalen was. Om dit zichtbaar te maken, zijn deze waarnemingen op de kaart voorzien van een extra symbool.

De laag met de verwachtingswaarden is ontstaan door het samenvoegen van de verwachtingswaarden op basis van de natuurlijke landschapsontwikkeling en die van de door de mens beïnvloede landschapsontwikkeling. Dit heeft geleid tot een indeling in zones met een lage, middelhoge en hoge trefkans (verwachting) op het voorkomen van archeologische resten.

Daarnaast is het schaalniveau van het gebruikte kaartmateriaal bepalend voor de schaal van de uiteindelijke verwachtingskaart. De bodemkaarten en geomorfologische kaarten die voor het gebied beschikbaar waren, zijn grotendeels vervaardigd met een kaartschaal 1:50.000. Door het gebruik van gedetailleerde bodemkaarten met schaal 1:10.000 en het nog gedetailleerdere Actueel Hoogtebestand Nederland zijn de grenzen tussen de kaarteenheden verfijnd tot een kaartschaal van 1:10.000. Dit is gebaseerd op het feit dat de grens tussen landschappelijke eenheden veelal vergezeld wordt van een duidelijk waarneembaar hoogteverschil of een knik in het reliëf. Gedetailleerde bodemkaarten bleken echter slechts voor een deel van de gemeente beschikbaar. Het betreft het noordwestelijke deel van de gemeente*, en een gebied

rond Diepenheim®?
 ®' Van der Hurk 1967
 °? Van der Werff 1997
 69
 BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
 Hoewel aan een terrein een bepaalde verwachting kan zijn toegekend, betekent het geenszins dat de bodem ter plaatse intact is. Ontgravingen, afgravingen, ruilverkaveling en de aanleg van funderingen voor gebouwen, kabels en leidingen hebben veelal geleid tot (lokale) bodemverstoringen. Dit is vaak gebleken bij de verschillende archeologische vooronderzoeken die hebben plaatsgevonden binnen de bebouwde kom. Het lokale karakter van dergelijke bodemverstoringen maakt het echter onmogelijk al deze bodemverstoringen op de kaart aan te geven. Bij een archeologisch vooronderzoek kan worden bepaald in hoeverre de bodemopbouw nog intact is of niet.

Tevens dient te worden opgemerkt dat de verwachtingswaarde de kans weergeeft op het aantreffen van archeologische waarden. Een grotere dichtheid aan archeologische vindplaatsen brengt meestal een hogere trefkans met zich mee dan een lage trefkans. Dit betekent dat het bij archeologisch onderzoek in een zone met een hoge verwachting kan voorkomen dat geen archeologische resten worden aangetroffen, terwijl in een zone met een lage verwachting de aanwezigheid van archeologische resten niet volledig is uit te sluiten. De kans op het aantreffen van resten in een zone met een lage verwachting is echter beduidend lager dan in een zone met een hoge verwachting.

Beleidskader

Verdrag van Valletta en wetwijzigingen

6.1.1 Algemeen

Het Europese verdrag inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed (beter bekend als het Verdrag van Valletta of Malta, 1992) is in 1998 door de Tweede en Eerste Kamer goedgekeurd. De daaropvolgende implementatie van het verdrag van Malta in de Nederlandse wetgeving heeft geleid tot de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (WAMZ) die per 1 september 2007 kracht is geworden. Deze wet geeft aan welke wetten gewijzigd dienen te worden, met als belangrijkste wet de Monumentenwet 1988. De implementatie heeft daarnaast geleid tot aanpassing van enkele andere wetten op aanpalende werkvelen die voor de archeologie relevant zijn, zoals bijvoorbeeld de Ontgravingenwet, de Woningwet en de Wet ruimtelijke ordening (Wro). De nieuwe wetgeving beoogt dat zo goed en zo vroeg mogelijk rekening wordt gehouden met de aanwezigheid of mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden in de bodem. De WAMZ heeft twee belangrijke uitgangspunten: Het streven naar behoud van archeologische resten in hun originele context in de bodem ('in situ'), of als dit niet mogelijk is door opgraving en documentatie ('ex situ'). Degene die nieuwe ontwikkelingen met mogelijk bodemverstorende ingrepen tot stand brengt, is verantwoordelijk voor de inventarisatie en een verantwoord beheer van de bekende en te verwachten archeologische resten in de ondergrond ('de verstoorder betaalt').

De nieuwe wetgeving beoogt tevens een decentralisatie van taken van de landelijke en provinciale overheden naar de lokale overheden en versterkt daarmee de rol van bevoegde overheid voor gemeenten, die mede verantwoordelijk worden voor de (mogelijk aanwezige) archeologische waarden op hun grondgebied.

De Monumentenwet 1988 en WAMZ

Voor het inwerking treden van de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (WAMZ) was de bescherming van monumenten, waartoe ook archeologische monumenten behoren, en stads- en dorpsgezichten geregeld via de Monumentenwet 1988. In de nieuwe WAMZ is vooral sprake van de bescherming van bekende en te verwachten archeologische waarden. De uitgangspunten bij de Monumentenwet 1988 (na inwerkingtreding WAMZ) en de WAMZ zijn:

e Het is verboden een beschermd monument te beschadigen of te vernielen (artikel 11 Monumentenwet 1988);

« Het aansluiten op de Wet ruimtelijke ordening door te stellen dat bij vaststelling van een bestemmingsplan rekening gehouden dient te worden met archeologie (art. 38 t/m 44 Monumentenwet 1988), waarbij een vrijstelling geldt voor terreinen met een oppervlakte kleiner dan 100 m² (artikel 414 Monumentenwet 1988). In ditzelfde artikel staat echter vermeld dat de gemeenteraad beargumenteerde een hiervan afwijkende andere oppervlakte kan vaststellen;

« Beleidsuitgangspunt dient behoud en bescherming van het archeologisch

erfgoed in situ te zijn door het treffen van technische maatregelen waardoor archeologische waarden in de bodem kunnen worden behouden. Indien dit niet

71

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
6.2

mogelijk is, dan dienen behoudenswaardige vindplaatsen te worden opgegraven;

e Provincies krijgen de mogelijkheid om zogenoemde archeologische attentiegebieden aan te wijzen. Dit betreft gebieden binnen het grondgebied van de provincie die archeologisch waardevol zijn of naar verwachting archeologisch waardevol zijn en die binnen geldende bestemmingsplannen onvoldoende bescherming genieten. Voor die gebieden dient de desbetreffende gemeente binnen een nader vast te stellen termijn een nieuw bestemmingsplan op te stellen, waarbij rekening wordt gehouden met de aanwezige en/of verwachte archeologische waarden (artikel 44 Monumentenwet 1988);

e Het verhalen van de maatschappelijke kosten verbonden aan het veiligstellen van archeologische waarden op de initiatiefnemer van de geplande ruimtelijke ingreep. Met andere woorden: de verstoorder betaalt;

e Introductie van marktwerking voor de uitvoering van archeologisch werk en controle van de kwaliteit hiervan middels de introductie van een kwaliteitssysteem;

e Er komt een uitgebreidere meldingsplicht m.b.t. archeologie en informatie over het erfgoed dient toegankelijk te zijn;

e Publiek dient intensief bij het erfgoed betrokken te worden.

Archeologie en ruimtelijke ordening

Een vroegtijdige inventarisatie van archeologische waarden is in het belang van zowel de initiatiefnemers van een project met bodemverstorende activiteiten als de planontwikkeling. Bij vroegtijdige opsporing kunnen de archeologische waarden immers nog ingepast worden, zodat de kosten voor bijvoorbeeld een opgraving vermeden kunnen worden. Tevens kunnen archeologische waarden dan behouden blijven voor toekomstige generaties. Een tijdige opsporing voorkomt dat de daadwerkelijke ontwikkeling van te bebouwen of ontgraven gebieden vertraagd wordt. Het behoud van archeologische waarden brengt bewoners en gebruikers meer historisch besef over hun omgeving bij. Inpassing van bestaande archeologische waarden in een plan kan een gebied cultuurhistorische identiteit verlenen en daarmee kwaliteit toevoegen aan de openbare ruimte. Bij inpassing kan bijvoorbeeld gedacht worden aan bescherming en behoud van archeologische waarden op een vindplaats door er een plantsoen of speelweide overheen aan te leggen. Een eerder geplande parkeergarage op diezelfde locatie zou bijvoorbeeld in een ander deel van het plangebied gerealiseerd kunnen worden. Behoud kan ook worden gerealiseerd door technische maatregelen te nemen die bodemverstorende ingrepen voorkomen (bv. ophoging, funderen op staal).

De bodem wordt vaak verstoord in gebieden die planologisch (her)ontwikkeld gaan worden en/of die een nieuwe bestemming krijgen, bijvoorbeeld van agrarisch grondgebruik naar bedrijventerrein. Dat betekent dat archeologische waarden vooral een grote rol zullen spelen in de procedures bij ruimtelijke ordening. Het betreft bijvoorbeeld vergunningaanvragen voor infrastructurele werken, ontgrondingen en allerhande klein- en grootschalige bouw- of natuurontwikkelingsprojecten die de bodem dieper dan de normaal agrarisch bewerkte bovengrond zullen roeren. Ook grootschalige verlagingen van het grondwaterpeil kunnen mogelijk bedreigend zijn voor het archeologisch erfgoed, omdat door oxidatie van organisch materiaal in de bodem grondsporen kunnen vervagen en kwetsbare materialen als hout, textiel, botresten en leer sneller zullen vergaan. Daarmee verdwijnt informatie die van belang kan zijn voor

72

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
6.3

64

de interpretatie en reconstructie van archeologische vindplaatsen bij latere opgravingen.

Gemeentelijk archeologiebeleid

In het nieuwe stelsel na wijziging van de Monumentenwet 1988 krijgen gemeenten een belangrijke rol bij het behoud en het beheer van het ondergrondse cultureel erfgoed.

Gemeenten worden namelijk bij bodemingrepen van enige omvang verplicht rekening te houden met en inzicht te verschaffen in zowel de bekende archeologische waarden als de te verwachten archeologische resten. In de praktijk zal dit meestal gebeuren bij de toetsing van vergunningsaanvragen in het kader van de Woningwet, nieuwe planologische ontwikkelingen en bestemmingsplanprocedures. Het bestemmingsplan moet dan voorzien in een archeologische paragraaf, waaruit de plaats van archeologie in het bestemmingsplan blijkt. De gemeenten hebben een loketfunctie voor initiatiefnemers en dienen als uitvloeisel van de gewijzigde Monumentenwet 1988 bijvoorbeeld aan te geven wanneer er een plicht tot archeologisch vooronderzoek bestaat (bv. bij bestemmingsplanprocedures) of onder welke voorwaarden een vergunning verleend kan worden (bv. bij sloop- of aanlegvergunningen). Iedere gemeente dient dus voldoende geïnformeerd te zijn over de archeologie op haar eigen grondgebied, voordat bodemverstorende werkzaamheden al dan niet kunnen worden toegestaan. De nieuwe Wet op de Archeologische Monumentenzorg stimuleert gemeenten niet alleen om de bekende archeologische waarden, maar ook de te verwachten archeologische waarden binnen hun gemeentelijke grenzen te inventariseren. Bij onderhavig onderzoek is een dergelijke inventarisatie uitgevoerd. Zodra bekend is wat er binnen de gemeentelijke grenzen aanwezig is en verwacht kan worden, wordt het mogelijk een voor burgers en private partijen transparant beleid te formuleren met betrekking tot de inventarisatie, de selectie van te behouden archeologische waarden, het behoud en het beheer van archeologische waarden. Dit beleid dient het uitgangspunt te zijn bij het nemen van weloverwogen beslissingen bij de vergunningsprocedures.

Beleidsadviezen

6.4.1 Inleiding

De archeologische beleidsadvieskaart laat terreinen zien waar archeologische waarden al bekend zijn en waar archeologische waarden verwacht worden. Hieronder volgt per kaartcategorie een advies hoe met deze archeologische waarden kan worden omgegaan in het kader van goed gemeentelijk archeologisch beleid. In tabel 6.1 staat het geheel bovendien kort samengevat. De gemeente Hof van Twente heeft hierbij gekozen om aan te haken bij de provinciale eisen.

De provincie heeft bij haar archeologiebeleid een praktische insteek als uitgangspunt. Het beleid is om kleine ingrepen, doorgaans particulieren initiatieven, te ontzien in de noodzaak tot archeologisch onderzoek. Bovendien blijkt uit meerdere studies dat archeologisch onderzoek op kleine oppervlakten weinig meerwaarde oplevert.⁹ Voor gebieden met een hoge archeologische verwachting gaat de provincie dan ook uit van een vrijstellingsgrens van 2500 m². In gebieden met een middelhoge of lage verwachting geldt een ruimere vrijstellingsgrens.

93 Hazenberg et al., 2007

73

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Aan elke categorie zijn bepaalde beleidsadviezen gekoppeld. De categorieën zijn:

e _ Terreinen waarvan de archeologische waarde reeds is vastgesteld:

« AMK-terreinen:

= Archeologische rijksmonumenten;

= Overige AMK-terreinen.

e Gemeentelijke archeologische monumenten (momenteel niet aanwezig).

« Archeologische verwachtingszones:

e Zones met een zeer hoge archeologische verwachting voor de late middeleeuwen en nieuwe tijd;

e Zones met een hoge archeologische verwachting;

e Zones met een middelhoge archeologische verwachting;

e Zones met een lage archeologische verwachting.

* Toevalsvondsten.

6.4.2 AMK-terreinen

Archeologische rijksmonumenten

Status

Rijksmonumenten zijn terreinen waarbij eerder onderzoek heeft aangetoond dat zich op die terreinen archeologische waarden bevinden. Deze terreinen staan op de Archeologische Monumenten Kaart ingedeeld bij de categorie 'Terreinen van zeer hoge archeologische waarde'. Zij zijn tevens vanwege hun uitzonderlijke waarde door het Rijk aangewezen als wettelijk beschermd archeologisch monument op basis van de

Monumentenwet 1988.

Bij de aanwijzing van een locatie of terrein als nieuw (archeologisch) Rijksmonument brengt de gemeente, en indien het monument buiten de bebouwde kom is gelegen ook de provincie, een eigen advies uit aan de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE) over de aanvraag. Vroeger was dat verplicht, maar nu is de provincie alleen nog bevoegd om te adviseren (en hoeft dat dus niet te doen).

De terreinen

Binnen het gebied van de gemeente zijn op dit moment 22 archeologische Rijksmonumenten bekend. In bijlage 4 worden deze Rijksmonumenten vermeld, waarbij opgemerkt moet worden dat deze de situatie van januari 2009 weergeeft. De landelijke AMK wordt regelmatig geactualiseerd. Via de RCE (www.archis.nl) of de provincie is de meest recente versie op te vragen.

Advies

Het uitgangspunt voor de archeologische Rijksmonumenten is behoud van archeologische waarden in originele context (behoud 'in situ'). De archeologische Rijksmonumenten worden hierbij beschermd via de Monumentenwet 1988. De beschermde status van archeologische Rijksmonumenten betekent dat geen enkele bodemverstoring (dus ook geen sloop beneden maaiveld) of grootschalige dan wel langdurige grondwaterpeilverlaging is toegestaan, tenzij de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE) daarvoor een vergunning heeft afgegeven. Iedere ontwikkeling op een archeologisch Rijksmonument dient daarom voorafgegaan te worden door een vergunningaanvraag bij de RCE, die een rapport zal verlangen waarin de archeologische waarden van het terrein afdoende zijn vastgesteld en waarin de effecten van realisatie van de ontwikkeling op deze waarden worden afgewogen. Omdat bodemverstoring ingrepen vermeden dienen te worden, zal dit

74

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente rapport meestal een uitgebreid bureauonderzoek betreffen en een evaluatie van de verwachte effecten en te nemen maatregelen.

Indien behoud van archeologische waarden in originele context (in situ) niet mogelijk is en als de RCE daarvoor toestemming heeft afgegeven, dan dient de initiatiefnemer zorg te dragen voor behoud van de archeologische waarden door opgraving en documentatie (behoud 'ex situ').

Overige AMK-terreinen

Status

De AMK-terreinen zijn terreinen waarbij onderzoek heeft aangetoond dat zich op die terreinen archeologische waarden bevinden. Deze terreinen staan vermeld op de landelijke Archeologische Monumenten Kaart (AMK). De archeologische waarden op deze terreinen zijn op grond van criteria als gaafheid, zeldzaamheid, conserveringsgraad en belevingswaarde gewaardeerd en op basis daarvan zijn de terreinen in drie categorieën ingedeeld:

e 'Terreinen van archeologische waarde' (AW);

e 'Terreinen van hoge archeologische waarde' (HAW);

e 'Terreinen van zeer hoge archeologische waarde' (ZHAW).

Hoewel de AMK-terreinen op de archeologische Monumentenkaart staan vermeld, genieten deze terreinen geen wettelijke bescherming zoals de Rijksmonumenten deze wel genieten (zie paragraaf 6.4.1 voor een deel van de ZHAW-terreinen).

De terreinen

Binnen het gebied van de gemeente zijn op dit moment 56 AMK-terreinen bekend: 13 terreinen 'van zeer hoge archeologische waarde', 38 terreinen van 'hoge archeologische waarde' en 5 terreinen van 'archeologische waarde'. In bijlage 4 worden de AMK-terreinen weergegeven, waarbij opgemerkt moet worden dat deze de situatie van januari 2009 weergeeft. De landelijke AMK wordt regelmatig geactualiseerd. Via de RCE (ARCHIS-II website) of de provincie is de meest recente versie op te vragen.

Advies

Het uitgangspunt voor de AMK-terreinen is om behoud van archeologische waarden in originele context (behoud 'in situ') na te streven en bodemverstoringen dieper dan 40 cm (inclusief sloopwerkzaamheden beneden maaiveld) te vermijden. De AMK-terreinen dienen planologisch te worden beschermd door opname in het bestemmingsplan voor het gebied waarin zij gelegen zijn. Bij ontwikkelingen op deze terreinen heeft inpassing van archeologische waarden te allen tijde de voorkeur. Vanwege de monumentale status van AMK-terreinen worden bodemverstoringen of grootschalige dan wel langdurige grondwaterpeilverlagingen niet toegestaan, tenzij met behulp van een

archeologisch onderzoek kan worden aangetoond dat de archeologische resten niet worden bedreigd door de voorgenomen ontwikkeling. Plangebieden met een verstoringsdiepte tot maximaal 40 cm beneden maaiveld of met een oppervlakte kleiner dan 50 m² zijn vrijgesteld van onderzoek. Indien behoud van archeologische waarden in originele context (in situ) niet mogelijk is, dan dient de initiatiefnemer zorg te dragen voor behoud van de archeologische waarden door opgraving en documentatie (behoud 'ex situ').

75

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

6.4.3 Gemeentelijke archeologische monumenten

Status

Op dit moment zijn binnen de gemeente geen gemeentelijke archeologische monumenten aanwezig. Het is echter mogelijk dat in de toekomst nog gemeentelijke archeologische monumenten worden aangewezen. Het kan dan gaan om terreinen of plekken waarvan de waarde op regionaal of lokaal niveau evident is. Het creëert ook de mogelijkheid om (in uitzonderlijke) gevallen een terrein te beschermen. De RCE heeft namelijk een zeer terughoudend beleid aangaande het aanwijzen van beschermde Rijksmonumenten. Deze dienen namelijk van nationaal belang zijn en de procedures voor aanwijzing zijn uitermate tijdrovend. Bij aanwijzing van een gemeentelijk beschermd monument is de gemeente onafhankelijk van de RCE betreffende het te voeren beleid omtrent of de wijziging van het monument. Om terreinen aan te kunnen wijzen als gemeentelijk archeologisch monument dient de archeologische waarde er van te zijn aangetoond middels een waarderend onderzoek.

Advies

Het uitgangspunt voor de gemeentelijke archeologische monumenten is om behoud van archeologische waarden in originele context (behoud 'in situ') na te streven en elke vorm van bodemverstoring (dus ook sloopwerkzaamheden beneden het maaiveld) te vermijden. De gemeentelijke archeologische monumenten dienen planologisch te worden beschermd door opname in een gemeentelijke verordening en in het bestemmingsplan voor het gebied waarin zij gelegen zijn. Bij ontwikkelingen op deze terreinen heeft inpassing van archeologische waarden te allen tijde de voorkeur. Vanwege de gemeentelijke monumentale status worden bodemverstorende activiteiten of grootschalige dan wel langdurige grondwaterpeilverlagingen niet toegestaan, tenzij met behulp van een archeologisch onderzoek kan worden aangetoond dat de archeologische resten niet worden bedreigd door de voorgenomen ontwikkeling. Bodemingrepen mogen pas plaatsvinden nadat de gemeente daar een vergunning voor heeft afgegeven.

Indien behoud van archeologische waarden in originele context (in situ) niet mogelijk is, dan dient de initiatiefnemer zorg te dragen voor behoud van de archeologische waarden door opgraving en documentatie (behoud 'ex situ').

6.4.4 Zones met een zeer hoge archeologische verwachting voor de late middeleeuwen en nieuwe tijd

Status

De gemeentelijke beleidsadvieskaart geeft als enige zone met een zeer hoge archeologische verwachting de historische kern van Markelo aan, omdat in dit gebied een lange bewoningsgeschiedenis en om die reden een hoge dichtheid aan archeologische sporen verwacht wordt.

De terreinen

De historische kern betreft die van Markelo, aangezien de overige historische kernen reeds als AMK-terrein staan aangeduid.

Advies

Het uitgangspunt voor de historische kern van Markelo (die niet als AMK-terrein staat aangeduid) is om behoud van archeologische waarden in originele context (behoud 'in

76

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente situ') na te streven en bodemverstoringen (inclusief sloopwerkzaamheden beneden het maaiveld) dieper dan 40 cm te vermijden. Geadviseerd wordt om bodemverstorende activiteiten en sloopwerkzaamheden beneden het maaiveld (bv. sloop van funderingen, kelders, putten) niet toe te staan in plangebieden van 50 m² of groter, tenzij met behulp van een archeologisch onderzoek kan worden aangetoond dat er geen archeologische resten worden bedreigd door de voorgenomen ontwikkeling. Plangebieden met een verstoringsdiepte tot maximaal 40 cm beneden maaiveld of met een oppervlakte

kleiner dan 50 m? zijn vrijgesteld van onderzoek.

6.4.5 Zones met een hoge archeologische verwachting

Status

De gemeentelijke beleidsadvieskaart geeft zones aan op het gemeentelijk grondgebied met een hoge archeologische verwachting. Op basis van landschappelijk, cultuurhistorisch, bodemkundig en/of archeologisch onderzoek hebben deze gebieden een grote kans op het aantreffen van archeologische waarden. De kaart geeft ook cultuurhistorische elementen aan, zoals oude boerderijen of molens. In de ondergrond en de directe omgeving van deze cultuurhistorische elementen is de kans op het aantreffen van archeologische waarden groot. Van bijvoorbeeld oude hoeven en oude erven is bekend dat deze vaak voorgangers hebben gehad die al kunnen dateren uit de Middeleeuwen.

De gebieden

Deze gebieden zijn meestal onderscheiden op grond van het voorkomen van bekende historische woonplaatsen, eerdere archeologische waarnemingen of een relatief hoge dichtheid van bekende archeologische vindplaatsen op vergelijkbare bodem- of landschappelijke eenheden. Daarnaast betreft het zones van 200 meter om locaties van historische boerderijen of erven.

Het uitgangspunt voor zones met een hoge archeologische verwachting is om behoud van archeologische waarden in originele context (behoud 'in situ') na te streven en bodemverstoringen (inclusief sloopwerkzaamheden beneden het maaiveld) dieper dan 40 cm te vermijden. De zones met een hoge archeologische verwachting dienen planologisch te worden beschermd door opname in het bestemmingsplan voor het gebied waarin zij gelegen zijn. Er dient te worden gestreefd naar behoud van archeologische waarden die na onderzoek zijn aangetoond. Het verdient aanbeveling om cultuurhistorische elementen en de directe omgeving die vaak een relatie heeft met het historische element (bijvoorbeeld een erf bij een oude hoeve of een molenbiotoop bij een molen) in te passen in nieuwe ontwikkelingen.

Geadviseerd wordt om bodemversturende activiteiten, grootschalige dan wel langdurige grondwaterpeilverlagingen en sloopwerkzaamheden beneden het maaiveld (bv. sloop van funderingen, kelders, putten) niet toe te staan in plangebieden van 2500 m² of groter, tenzij met behulp van een archeologisch onderzoek kan worden aangetoond dat er geen archeologische resten worden bedreigd door de voorgenomen ontwikkeling. Bodemversturende activiteiten inclusief sloopwerkzaamheden beneden het maaiveld (bv. sloop van funderingen, kelders, putten) of worden niet toegestaan, tenzij met behulp van een archeologisch onderzoek kan worden aangetoond dat er geen archeologische resten worden bedreigd door de voorgenomen ontwikkeling. Plangebieden met een verstoringsdiepte van maximaal 40 cm beneden maaiveld of met een oppervlakte kleiner dan 2500 m² zijn vrijgesteld van onderzoek.

77

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Indien archeologische waarden worden aangetroffen en behoud van archeologische waarden in originele context (in situ) niet mogelijk is, dan dient de initiatiefnemer zorg te dragen voor behoud van de archeologische waarden door opgraving en documentatie (behoud 'ex situ').

6.4.6 Zones met een middelhoge archeologische verwachting

Status

De gemeentelijke beleidsadvieskaart geeft zones aan op het gemeentelijk grondgebied met een middelhoge archeologische verwachting. Op basis van landschappelijk, cultuurhistorisch, bodemkundig en archeologisch onderzoek hebben deze gebieden een middelgrote kans op het aantreffen van archeologische waarden.

De terreinen

Zones met een middelhoge archeologische verwachting betreft gebieden waar statistisch een geringer aantal vindplaatsen voorkomt. Ook vormen sommige zones met een middelhoge verwachting een overgang tussen zones met een hoge verwachting naar een lage verwachting.

Advies

Het uitgangspunt voor zones met een middelhoge archeologische verwachting is om behoud van archeologische waarden in originele context (behoud 'in situ') na te streven. De zones met een middelhoge archeologische verwachting dienen planologisch te worden beschermd door opname in het bestemmingsplan voor het gebied waarin zij gelegen zijn. Er dient te worden gestreefd naar behoud van archeologische waarden die na onderzoek zijn aangetoond.

Bodemversturende activiteiten of grootschalige dan wel langdurige

grondwaterpeilverlagingen worden niet toegestaan, tenzij met behulp van een archeologisch onderzoek kan worden aangetoond dat er geen archeologische resten worden aangetast door de voorgenomen ontwikkeling. Plangebieden met een verstoringsdiepte van maximaal 40 cm beneden maaiveld of met een oppervlakte kleiner dan 5000 m² zijn vrijgesteld van onderzoek.

Indien archeologische waarden worden aangetroffen en behoud van archeologische waarden in originele context (in situ) niet mogelijk is, dan dient de initiatiefnemer zorg te dragen voor behoud van de archeologische waarden door opgraving en documentatie (behoud 'ex situ').

6.4.7 Zones met een lage archeologische verwachting

Status

De gemeentelijke beleidsadvieskaart geeft zones aan op het gemeentelijk grondgebied met een lage archeologische verwachting. Op basis van landschappelijk, cultuurhistorisch, bodemkundig en archeologisch onderzoek hebben deze gebieden een lage kans op het aantreffen van archeologische waarden.

78

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

De terreinen

Deze terreinen zijn meestal onderscheiden op grond van het ontbreken van archeologische waarnemingen of archeologische vindplaatsen op vergelijkbare bodem of landschappelijke eenheden. Het betreft meestal terreinen die vanuit landschappelijk oogpunt ongunstige vestigingscondities boden of die te nat of onvruchtbaar waren voor landbouw. Ook kan het zones betreffen die oorspronkelijk een hoge of middelhoge archeologische verwachting hadden, maar die nu vanwege bijvoorbeeld bodemverstoringen door ontgronding of ruilverkaveling een lage kans hebben op het aantreffen van intacte archeologische vindplaatsen.

Advies

Het uitgangspunt voor zones met een lage archeologische verwachting is om behoud van archeologische waarden in originele context (behoud 'in situ') na te streven.

Vanwege de lage trefkans geldt voor zones met een lage verwachting alleen bij grootschalige ingrepen een onderzoeksverplichting.

Plangebieden met een verstoringsdiepte van maximaal 40 cm beneden maaiveld of met een oppervlakte kleiner dan 10 hectare zijn vrijgesteld van onderzoek.

Indien archeologische waarden worden aangetroffen en behoud van archeologische waarden in originele context (in situ) niet mogelijk is, dan dient de initiatiefnemer zorg te dragen voor behoud van de archeologische waarden door opgraving en documentatie (behoud 'ex situ').

6.4.8 Toevalsvondsten

Ook als geen (nader) archeologisch onderzoek noodzakelijk is, hetzij bij vrijstelling, hetzij na vergunning verlening geldt dat de monumentenwet van kracht blijft. Volgens de Monumentenwet 1988 bestaat een meldingsplicht indien waardevolle archeologische resten worden aangetroffen. Artikel 53 lid 1, monumentenwet 1988: "Degene die anders dan bij het doen van opgravingen een zaak vindt waarvan hij weet dan wel redelijkerwijs moet vermoeden dat het een monument is, meldt die zaak zo spoedig mogelijk bij Onze minister."

In de praktijk betekent dit dat eventuele vondsten gemeld dienen te worden bij de Rijksdienst voor

het Cultureel Erfgoed (RCE) of het provinciaal depot te Deventer.

De adresgegevens van het provinciaal archeologisch depot:

Provinciaal archeologisch depot Overijssel

Bergpoortsingel 193

7411 CV Deventer

Tel. 0570-644173

archeologisch.depot@oversticht.nl

In tegenstelling tot vondsten die worden aangetroffen bij archeologisch onderzoek, hoeven toevalsvondsten niet te worden gedeponereerd bij een provinciaal depot. Een toevalsvondst komt in gelijke delen toe aan de vinder én de eigenaar van de roerende of onroerende zaak waarin deze is aangetroffen**.

9 artikel 13 van boek 5 van het Burgerlijk Wetboek. In het Burgerlijk Wetboek wordt overigens niet van een monument, maar van een schat gesproken. Het overigens nog de vraag in hoeverre metaaldetectorvondsten "toevalsvondsten" zijn, omdat deze met dat oogmerk

worden opgespoord. Het verdient daarom aanbeveling in de APV een metaaldetectieverbod op te nemen voor terreinen met

archeologische waarden, teneinde aantasting van terreinen met archeologische resten te voorkomen

79

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

6.5 Het archeologische traject

Archeologisch onderzoek in Nederland dient te worden uitgevoerd conform de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie (KNA). Het archeologische traject opgesplitst in een drietal stappen. In de regel worden deze stappen gevolgd. Elk door een archeologisch gecertificeerde instelling uitgevoerde stap resulteert in een KNA-conform onderzoeksrapport en bevat een selectieadvies waarin wordt toegelicht en onderbouwd of een vervolgonderzoek (in de vorm van een volgende stap) al dan niet noodzakelijk is.

In met name de kleinere onderzoekslocaties kunnen evenwel stap 1 en 2 worden samengevoegd, met de resultaten van zowel het bureauonderzoek als het inventariserend veldonderzoek in één onderzoeksrapport.

De bevoegde overheid, meestal de gemeente, dient het onderzoeksrapport te toetsen en op basis van het selectieadvies een selectiebesluit te nemen waarmee een vervolgonderzoek al dan niet dient te worden uitgevoerd.

De drie genoemde onderzoeksstappen zijn de volgende:

1 _ Bureauonderzoek.

Door middel van een bureaustudie, waarbij literatuur over landschappelijke ontwikkeling, historische gegevens en bekende archeologische waarden worden geraadpleegd, wordt een gespecificeerd verwachtingsmodel opgesteld.

2 _ Inventariserend Veldonderzoek

Bij het inventariserend veldonderzoek wordt een veldonderzoek uitgevoerd dat is toegespitst op de kansrijke zones. Deze onderzoeksfase kan worden onderverdeeld in een drietal substappen, te weten de verkennende, karterende en waarderende fase.

Het doel van een verkennende fase is in veel gevallen het vaststellen van de intactheid van de bodem. Een karterende fase gericht op de opsporing van archeologische vindplaatsen. De waarderende fase heeft als doel het waarderen van de opgespoorde vindplaatsen.

Afhankelijk van de fase binnen het inventariserende onderzoek, de locatie, de bodemopbouw en de diepte van de te verwachten archeologische resten zijn verschillende onderzoeksmethoden mogelijk. Het betreft een oppervlaktekartering, geofysisch onderzoek, een booronderzoek of een proefsleuvenonderzoek.

Indien op basis van de waardering van een vindplaats wordt besloten dat de vindplaats behoudenswaardig is, dan zijn in stap 3 drie mogelijkheden:

3a _ Behoud in situ

Bij behoud in situ wordt de vindplaats behouden door planaanpassing, zodat de bodem niet verstoord wordt ter plaatse van de vindplaats dan wel tot op het archeologisch relevante niveau.

3b _ Definitief opgraven (behoud ex situ)

Bij definitief opgraven worden de vindplaats opgegraven, waarbij alle sporen en vondsten worden gedocumenteerd, ingetekend en gefotografeerd. Na de opgraving is het terrein in principe archeologie-vrij en zijn er geen belemmeringen meer voor bodemverstorende activiteiten. Voor de uitvoering van een opgraving is een goedgekeurd PVE vereist.

80

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

3c _ Archeologische begeleiding

Alleen indien behoud in situ of definitief opgraven niet mogelijk zijn en indien sprake is van een bijzondere situatie kan worden gekozen voor een archeologische begeleiding met beperkte verstoring. Mogelijke aanleidingen voor een begeleiding zijn:

e er waren fysieke belemmeringen om adequaat vooronderzoek te doen;

e als op grond van beschikbare informatie geconcludeerd is dat een opgraving niet (meer) nodig is, kan een begeleiding als controle worden uitgevoerd;

e Wanneer sprake is van bijzondere onderzoeksvragen bij uitvoeringstrajecten.

Uitgangspunt bij de uitvoering van een begeleiding is een goedgekeurd PVE.

Een archeologische begeleiding kan worden uitgevoerd onder protocol proefsleuven (indien nog onvoldoende informatie beschikbaar is voor een waardestelling), of onder het protocol opgraven (indien er een sterk vermoeden bestaat dat archeologische resten aanwezig zijn).

Afgezien van het bureauonderzoek kunnen en mogen archeologische werkzaamheden alleen worden uitgevoerd door bedrijven die beschikken over een opgravingsvergunning van de RCE. Vondstmateriaal dat tijdens archeologisch onderzoek wordt aangetroffen dient te worden gedeponeerd bij het provinciaal depot (zie p. 79).

Een uitgebreide toelichting op de onderzoeksfases en onderzoeksmethoden is te vinden op de website van de Stichting Infrastructuur Kwaliteitsborging Bodembeheer (SIKB; 20086).

81

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

82

Tabel 6.3 Over: ht van beleidsadviezen per categorie op de beleidsadvieskaart

Grondwerkzaamheden

waarbij archeologisch Categorie Soortterrein _/ Beschrijving van de terreinen onderzoek nodig is. _ |

Toelichting Als wordt aangehouden dat de archeologische resten intact

en in oorspronkelijke staat behouden blijven, dan kan een

en di ii i vergunning worden verleend. Vergunningaanvraag via

Het gaat om terreinen die wettelijk rijksbeschermd zijn. | evorm van verstoring | Burgemeester en Wet-
houders naar RCE. Elke vorm van bodemingrepen (ook archeologisch Archeologische k is bij wet ver-
boden, onderzoek) is vergunningsplichtig en dient door de Í tijksmonumenten tenzij de RCE Bij de sloop
van bestaande bebouwing mag bovengronds

RCE te worden goedgekeurd Í tijksbeschermd i : entwintig | Vergunning heeft gesloopt worden tot het
maaiveld. Bij een voornemen tot

Op dit moment zijn binnen de gemeente tweeëntwintig !

(22) Rijksmonumenten 4 aanwezigE verleend ondergrondse sloop c (bv. funderingen, kelders, putten,
ij vervangen riolering) onderzoek verrichten naar mogelijke
archeologische resten voorafgaand aan het verstrekken
van een sloopvergunning

— — Als bij bureauonderzoek en aanvullend booronderzoek

blijkt dat een archeologische vindplaats aanwezig is, dan

wordt deze bij voorkeur intact gelaten door planinpassing of

door civiel- of bouwtechnische maatregelen. Indien dit niet

Archeologische t | Het betreft archeologische monumenten die geen mogelijk is, dient archeologisch
onderzoek in de vormr van monumenten, niet Oppervlakte groter dan _ | een proefsleuvenonderzoek
of opgraving plaats te vinden.

rijksbescherming genieten. Op deze terreinen is op f ú

tijksbeschermd of gelijk aan 50 m? en basis van vondsten of onderzoek reeds een K ij

(overige AMK- verstoringen dieper dan | Bij de sloop van bestaande bebouwing mag bovengronds

i archeologische waarde vastgesteld. terreinen' 400m gesloopt worden tot het maaiveld. Ondergrondse

sloop (bv. funderingen, kelders, putten, vervangen riolering) zoveel

mogelijk vermijden of onderzoek verrichten naar mogelijke

archeologische resten voorafgaand aan het verstrekken

van een sloopvergunning

Vergunningverlening onder dezelfde condities als bij

Rijksmonumenten. De initiatiefnemer zal door middel van

een inventariserend veldonderzoek inzichtelijk moeten

Terreinen met een zeer hoge archeologische waarde maken dat archeologische waarden niet worden
aangetast

die nationaal, regionaal of lokaal van zeer groot belang en/of aangeven wat de maatregelen zijn om
aantasting te

" Elke vorm van verstoring Gemeentelijke Gemeentelijk | Wrden geacht __ voorkomen. Archeologische Gemeentelijk _ | Op dit moment (peildatum: juli 2009) zijn binnen de HE monument ? vergunningis verleend |; Monumenten gemeente nog geen gemeentelijke monumenten Bij de sloop van bestaande bebouwing mag bovengronds aanwezig. De gemeente kan deze n de toekomst wel gesloopt worden tot het maaiveld. Ondergrondse sloop (bv.

aanwijzen. funderingen, kelders, putten, vervangen riolering) zoveel mogelijk vermijden of onderzoek verrichten naar mogelijke

archeologische resten voorafgaand aan het verstrekken van een sloopvergunning.

Als bij bureauonderzoek en aanvullend booronderzoek

Het betreft de historische kern van het dorp Markelo. blijkt dat een archeologische vindplaats aanwezig is, dan

Zones met een eleLSEn | De kernen van Deiden, Diepenheim en Goor zijn wordt deze intact gelaten door planinpassing of door civielzeerhoge immers al als AMK-terrein weergegeven. of bouwtechnische maatregelen. Indien dit niet mogelijk is, archeologische : Hier s in ieder geval vanaf de Late Middeleeuwen tot dient archeologisch vervolgonderzoek n de vorm van een e

verwachting voor heden geconcentreerde bebouwing aanwezig geweest. | Oppervlakte groter dan _ | proefsleuvenonderzoek of opgraving plaats te vinden.

Verwachtingszones |midslesuwenen ! archeologische resten bevinden zich hierop geringe | of geijk aan 50 m en nieuwe tijd

(Historische kern

van Markelo)

diepte onder het huidige maaiveid. De meeste archeologische resten zijn te verwachten langs de oude

straten, maar ook op achterterreinen kunnen deze aanwezig zijn (bijvoorbeeld waterputten, beerputten, sporen van bijgebouwen)

verstoringen dieper dan

40 cm

Bij de sloop van bestaande bebouwing mag bovengronds gesloopt worden tot het maaiveld. Ondergrondse sloop (bv.

funderingen, kelders, putten, vervangen riolering) zoveel mogelijk vermijden of onderzoek verrichten naar mogelijke

archeologische resten voorafgaand aan het verstrekken

van een sloopvergunning

Zones met een

hoge

archeologische

verwachting

Deze gebieden waren in het verleden geschikte

locaties voor bewoning.

Vanaf de Late Middeleeuwen zijn veel van deze

terreinen vaak als akker gebruikt waarbij door

plaggenbemesting de gronden langzamerhand zijn

opgehoogd en een zogenaamd esdek is ontstaan. Dit

ophogingspakket heeft oudere bewoningssporen vaak

goed geconserveerd.

De kans op het aantreffen van intacte vindplaatsen en

goed geconserveerde archeologische resten is

derhalve vrij groot.

Oppervlakte groter dan

of gelijk aan 2500 m? en

verstoringen dieper dan

40 cm

Als eerste stap dient een bureauonderzoek te worden

uitgevoerd. Indien vervolgonderzoek noodzakelijk wordt

geacht, kan door middel van een verkennend of karterend

booronderzoek bepaald worden in hoeverre de ondergrond

nog intact is en of er aanwijzingen zijn voor een

archeologische vindplaats. Daaruit kan blijken of en zo ja,

welke vorm van aanvullend onderzoek vereist is.

Zones met een

middelhoge

archeologische verwachting De gebieden met een middelhoge archeologische verwachting waren in het verleden minder geschikt voor bewoning of zijn in de loop van de tijd minder geschikt geraakt als gevolg van bijvoorbeeld veengroei. Door het ontbreken van een esdek bestaat de kans dat sporen verploegd zijn. Hiermee is de conservering matig.

De kans op het aantreffen van intacte vindplaatsen en goed geconserveerde archeologische resten is derhalve matig groot. Oppervlakte groter dan of gelijk aan 5000 m² en verstoringen dieper dan 40 cm Als eerste stap dient een bureauonderzoek te worden uitgevoerd. Indien vervolgonderzoek noodzakelijk wordt geacht, kan door middel van een verkennend of karterend booronderzoek bepaald worden in hoeverre de ondergrond nog intact is en of er aanwijzingen zijn voor een archeologische vindplaats. Daaruit kan blijken of en zo ja,

welke vorm van aanvullend onderzoek vereist is.

Zones met een lage archeologische verwachting:

De kans op het aantreffen van archeologische resten is relatief klein. Om die reden hebben dergelijke gebieden een lage verwachting gekregen.

Door het lage aantal vondsten is erg weinig bekend over het gebruik van deze (natte) gebieden. Toevallsvondsten leveren hier dan ook vaak zeer veel nieuwe informatie op.

Deze gebieden waren in het verleden minder aantrekkelijk voor bewoning. Vaak waren ze relatief vochtig of lagen ze relatief laag in het landschap. Toch werden deze gebieden incidenteel wel gebruikt. Zo zijn in de beekdalen diverse sporen als visfukken, beschoeïingen e.d. te verwachten en zijn in het veengebied losse vondsten te verwachten in de vorm van (vuur)stenen artefacten of verstoorde vuursteenvindplaatsen. Daarnaast zijn ontginningsporen in de vorm van greppels aan te treffen.

Oppervlakte groter dan of gelijk aan 10 hectare en verstoringen dieper dan 40 cm

Bij zeer grootschalige bodemingrepen wordt de kans op het verstoren van archeologische resten groot. Derhalve dient archeologisch onderzoek plaats te vinden.

Als eerste stap dient een bureauonderzoek te worden uitgevoerd. Indien vervolgonderzoek noodzakelijk wordt geacht, kan door middel van een verkennend of karterend booronderzoek bepaald worden in hoeverre de ondergrond nog intact is en of er aanwijzingen zijn voor een archeologische vindplaats. Op grond daarvan kan worden bepaald of en zo ja, welke vorm van vervolgonderzoek

noodzakelijk is.

Tabel 6.3 Vervolg

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
Geraadpleegde literatuur en kaarten

- 218 x Overijssel. Van Aadorp tot Zwolle. Kampen, 2008.
- Aa, van der A.J., Aardrijkskundig woordenboek der Nederlanden 1839-1851.
- AHN, 2008. Actueel Hoogtebestand Nederland
- Alterra, 2008. Geomorfologische kaart van Nederland 1:50.000. Geraadpleegd via ARCHISII.
- ANWB, 2004. Topografische Atlas Overijssel. Schaal 1:25.000, B. Bennis, Amsterdam.
- Augusteijn, J., 2005. Historische plattegronden van Nederlandse steden, Overijssel, deel 9.2 Alphen aan de Rijn.
- Bakker de, H. en J. Schelling, 1989. Systeem van bodemclassificatie voor Nederland, de hogere niveaus. Centrum voor Landbouwpublicaties en Landbouw-documentatie, Wageningen, 2e druk, 209p.
- Berendsen, H.J.A., 1998, De vorming van het land, Van Gorcum, Assen.
- Berghe, K.J., van den, 2006: Waarderend veldonderzoek terreinen van archeologische betekenis t.b.v. archeologische monumentenkaart Overijssel, RAAPrapport 1250, Amsterdam.
- Deeben, H., E. Drenth, M.F. van Oorsouw, L. Verhart, 2005. De steentijd van Nederland
- Emmens, K. & S.R. Masselink, 2001: Diepenheim Boerderij 'De Horde' Esweeg 3. 'sHertogenbosch (BAAC-rapport 00.095-2).
- Engelbertink, H.J.A., D. Taat, A.M. Mank, 1991. Historische kaart van Twente ca 1500. Werkgroep historische kaart van Twente, Enschede.
- Es, W.A. van & A.D. Verlinde. 1977. Overijssel in Roman and Early Medieval Times. In: Berichten van de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek, jaargang 27, 1977, pp32-42.
- Gerritsen, F., E. Rensink, 2004. Beekdallandschappen in archeologisch perspectief. Een kwestie van onderzoek en monumentenzorg. Nederlandse archeologische Rapporten 28. Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek, Amersfoort.
- Gevers, A.J. & A.J. Mensema, 2004 De havezaten in Twente en hun bewoners. Zwolle.
- Groenewoudt, B.J., R.M. van Heeringen & G.H. Scheepstra, 2006. Het zandeilandenrijk van Overijssel. Bundel verschenen ter gelegenheid van de pensionering van A.D. Verlinde als archeoloog in, voor en van Overijssel.
- Hagens, H., 1992. Boerderijen in Twente. Stichting Matrijs, Utrecht
- Hazenberg, T. H.J. van Oort en A. Borsboom, 2007. Zorgen om (n)Jiets. Een verkenning naar het toepassen van ondergrenzen ten behoeve van het archeologisch ruimtelijk beleid van de provincie Utrecht. Hazenberg Archeologie, Leiden
- Hulshoff, A.L., 1965: Goor, BKNOB 1965, Voorburg, p144-p145.
- 85
- BAAC
- bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente
- Hulshoff, A.L., 1966: Goor, BKNOB 1966, Voorburg, p99-p100.
- Hurk, J.A. v.d., 1967. De bodemgesteldheid van het ruilverkavelingsgebied HoltenMarkelo. Stiboka, Wageningen.
- Kersbergen, R., 2006. Luchtfoto-atlas Overijssel. Uitgeverij 12 provinciën, Landsmeer
- Kokhuis, G.J.I., 1982: De geschiedenis van Twente van prehistorie tot heden. Hengelo.
- Lauwerier, R.C.G.M. en R.M. Lotte, 2002. Archeologiebalans 2002, Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek, Amersfoort.
- Mulder de, E.F.J., M.C. Geluk, I.L. Ritsema, W.E. Westerhoff en T.E. Wong, 2003. De ondergrond van Nederland, Wolters-Noordhoff bv, Houten.
- Overijssel, 2008. kaart met ontgrondingsvergunningen.
- Pater, B. de en Schoenmaker, B. 2005. Grote atlas van Nederland 1930-1950. 2005.
- Putten, M.J., 2007a: Gemeente Hof van Twente. Domelaar II te Markelo. Inventariserend veldonderzoek, BAAC-rapport V-07.0300, Deventer.
- Putten, M.J., 2007b: Gemeente Hof van Twente. DomelaarI te Markelo. Inventariserend veldonderzoek, BAAC-rapport V-07.0432, Deventer.
- Rappol, M. (red.), 1993: In de bodem van Salland en Twente, Amsterdam.
- Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed & Provincie Overijssel, 2009. Archeologische Monumentenkaart
- Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, 2009. Indicatieve kaart van archeologische waarden. IKAW, versie 3.0.
- Scholte Lubberink, H.B.G., 2007: Aardgastransportleidingen Enschede-Bornerbroek en Ommen-Hankate, RAAP-rapport 1573, Amsterdam.

Scholte Lubberink, H.B.G., 2008a: Hof van Twente, Buren-De Haar. In: Clevis, H. & S. Wentink (red.), Overijssels Erfgoed. Archeologische en Bouwhistorische Kroniek 2007, Zwolle, 57-61.

Scholte Lubberink, H.B.G., 2008b: Gewoon een kwestie van goed mikken: voltreffers op Romeins brons en andere archeologische resten in een smalle sleuf op de Azeler Esch te Azelo. In: Clevis, H. & S. Wentink (red.), Overijssels Erfgoed. Archeologische en Bouwhistorische Kroniek 2007, Zwolle, 141-184.

Schorn, E.A, 2001: De Horde. Archeologische prospectie te Diepenheim. Deventer (BAAC project 00.095-1).

SIKB, 2006a. Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie, versie 3.1. SIKB, Gouda

SIKB, 2006b. Leidraad inventariserend veldonderzoek. Deel: karterend booronderzoek. SIKB, Gouda

Spek, T., 2004. Het Drentse esdorpenlandschap, een historisch-geografische studie, proefschrift Wageningen Universiteit, Utrecht.

Stenvert, R. Chr. Kolman, B. Olde Meierink, 1988. Monumenten in Nederland, Overijssel. Zwolle.

Stiboka / Rijks Geologische Dienst, 1977. Toelichting op de legenda van de geomorfologische kaart van Nederland 1:50.000, Wageningen en Haarlem.

86

BAAC

bv Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart Gemeente Hof van Twente

Stiboka, 1983. Bodemkaart van Nederland 1:50.000 en toelichting op de bodemkaart blad 28 Almelo west, Wageningen.

Stiboka, 1979. Bodemkaart van Nederland 1:50.000 en toelichting op de bodemkaart blad 34 Enschede west en oost en 35 Glanerbrug. Wageningen.

Versfelt, H.J. & M. Schroor, 2005. De atlas van Huguenin. Militair-topografische kaarten van Noord-Nederland 1819-1829. Heveskes uitgeverij, Veendam

Versfelt, H.J., 2003. De Hottinger-atlas van Noord- en Oost-Nederland 1773-1794, Heveskes Uitgevers, Groningen.

Werff, M.M. van der, 1997. De bodemgesteldheid van het landinrichtingsgebied Diepenheim. Resultaten van een bodemgeografisch onderzoek. SC-DLO, rapport 463.

Wieberdink, G.L., 1990. Historische Atlas Overijssel. Chromotopografische kaart des Rijks 1:25.000. Uitgeverij Robas producties, Den IJp

Wolters-Noordhoff Atlasproducties, 1998. Grote Provincie Atlas 1:25.000, Overijssel. Wolters-Noordhoff Atlasproducties, Groningen, 2e editie.

Websites

<http://www.atlas-cultuurhistorie.nl/>; cultuurhistorische atlas provincie Overijssel.

Hof van Twente, 2009. www.hofvantwente.nl

87

Bijlage 1

Overzicht van geologische en archeologische tijdvakken

Overzicht geologische en archeologische tijdvakken

Ouderdom

n eren Chronostratigrafie Mls Lithostratigrafie
Formaties: Naaldwijk Holoceen 1 | (marien), Nieuwkoop 11785 (veen), Echteld (fluviaal) " Late Dryas
(koud) 12.745 Laat Allerod
Weichselien |__ (warm) 13675 (Laat- VroegeDryas | ,
14025 Glaciaal) (Koud) Boling 15.700 3 (warm) L & Laat- \$ z Pleniglaciaal 22000} |3| |z|Z| Midden- 3|2|}5
Weichselien PIM'F'9'" leniglaciaal 1 3 Formatie van (Pleniglaciaal) c00 z Vroeg- 4 Kreftenheye Formatie
van Pleniglaciaal Boxtel
75.000
& 5a 5 Vroeg- Formatie S |5 Weichselien 5b ma 3/ |8 (Vroeg- 5c Beegden £ Glaciaal) -
115.000 3 _ z Eemien 5e Eem 190000 | (warme periode) Formatie
Formatie
Saalien (ijstijd) 6 van Drente
s0000! |< |e Formatie 5| |5 Holsteinien a
"omel |E| | (warme periode) e _
Elsterien (ijstijd) Formatie 475000 van Peel
Cromerien
(warme periode)
.9} |7| Formatie
o |o van
S|HE|S Pre-Cromerien Sterksel

,600.000

Cal. jaren [14 ij Pollen Archeologische n Chr 'C jaren Chronostratigrafie zones Vegetatie perioden
5 7 e o2 Loofbos Nieuwe tijd eik en hazelaar Miedeleeeuwen & Subatlanticum e overheersen Laso É
koeler haagbeuk Romeinse tijd Lo vochtiger veel cultuurplanten 12 rogge, boekweit, IJzertijd Va koren-
bloem
800 a 2650- |o Toofbos Bronstijd L 2000 Subboreaal e ZSA :r°fg'îi ,va | beuk>1% invoed s landbouw
3
375 soo-|E|g 23 (granen) Neolithieum
EE | as00 ä Loofbos
Atlanticum eik, els en hazelaar
wam u overheersen |5900 vochtig in zuiden speelt linde een grote rol
7o zo00 Boreaal 'den overheerst Mesolithicum 1 | hazelaar, eik, iep, 3 warmer linde, e
c | |E eerst berk en later > Preboreaal | og00 OTT den overheersend
m7ss| 10450 Late Dryas w | Parklandschap
12745/ _ 10800 7
Laat | Allered LWI | petkenboesen 19675| 800 Weichselien Laat- | Vroege Dryas open 14025) 12000
C,Eamaz,, 9° DY parklandschap | Laat-Paleolithicum A LW | [open vegetatie met 3 Bolling kruiden en
1700| 1800\$.2 berkenbomen 3/8 EE m den met een

35.000 tot 75.000 jaar geleden: Midden- en Late Pleistoocene, perioden met een koude toendra

Vroege perioden met bos Weichselien en perioden met (Vroeg- een subarctisch Glaciaal) open landschap

115.000 tot 130.000 jaar geleden: Midden-Paleolithicum Eemien (warmte periode)

5

3

2

ë

& Saalien (istijd) | 300.000 H

3

B

5 Vroeg-Paleolithicum

Chronostratigrafie voor Noordwest-Europa volgens Zagwijn (1974), Vandenberghe (1985) en De Mulder et al. (2003). Lithostratigrafie

volgens De Muider et al. (2003). Mariene isotoop stadium (MIS) volgens Bassinot et al. (1994). Atmosferische data volgens Stuiver et al. (1998),

Zuurstofisotoop calibratie (OxCal) versie 3.9 Bronk Ramsey (2003), toegepast op het Laat-Weichselien en het Holoceen

Archeologische periode-indeling en ouderdom volgens de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek (ROB)

Vegetatie bewerkt volgens Berendsen (2000). Polienzones volgens P. Vos & P. Kiden (2005).

Bijlage 2

Hoogtekaart met bodemverstoringen

Hoogtekaart met bodemverstoringen

Gemeente Hof van Twente

Hoogte t.o.v. NAP in meter

DE oh 8115

e

ES ontgravingen

'bodemverstoringen

ED oonoerigens

Bijlage 3

Verklarende woordenlijst

Begrippenlijst

Afkortingen

AHN

AMK

ARCHIS

CAA

CMA Centraal

IKAW

Ivo

KNA

NAP

NEN

PVE

RCE

-mv

Actueel hoogtebestand Nederland

archeologische monumentenkaart

ARCHEologisch Informatie Systeem

Centraal Archeologisch Archief

Monumentenarchief

Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden

Inventariserend veldonderzoek

Kwaliteitsnorm Nederlands Archeologie

Normaal Amsterdams Peil

Nederlandse Norm 5104: classificatie van onverharde grondmonsters

Programma van Eisen

Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed

beneden maaiveld

Verklarende woordenlijst

A-horizont

AC profiel

Administratief geplaatst

Afzetting

Antropogeen

Archeologie

archeologisch monument

B-horizont

Donkergekleurde bodemhorizont waarin humus door bodemdieren, planten, schimmels en bacteriën is omgezet en gemengd met de eventuele minerale delen

Bodemprofiel waarin een humusrijke A-horizont direct gelegen is op het ongeroerde moedermateriaal (C-horizont).

Een vondst waarvan de exacte vondstlocatie niet bekend is. Omdat de vondst wel iets kan zeggen over het gebied waar het ergens in is gevonden wordt deze als administratieve vondst weergegeven. De plaatsing van de vondst op de kaart gebeurt op het kilometergrid van het Nederlandse coördinatenstelsel in de omgeving waarvan men denkt dat de vondst is gedaan.

Neerslag of bezinking van materiaal.

Ten gevolge van menselijk handelen (door mensen gemaakt/veroorzaakt).

Wetenschap die zich ten doel stelt om door middel van studie van de materiële nalatenschap inzicht te verwerven in alle facetten van menselijke samenlevingen in het verleden.

Aard, omvang en kwaliteit van deze vindplaatsen rechtvaardigen blijvend behoud uit wetenschappelijke en/of cultuurhistorische overwegingen. Al naar gelang de betekenis die aan deze aspecten wordt toegekend, verdienen deze vindplaatsen te worden geplaatst op het beschermingsprogramma van Rijk, provincie of gemeente. Uit dien hoofde dient daarom te worden gestreefd naar een ongestoord behoud van de daarin aanwezige archeologische sporen.

Werkzaamheden gericht op het behoud zijn uiteraard toegestaan.

Een minerale (s0ms moerige) horizont in een bodem, waarin een of meer van de volgende kenmerken voorkomen:

- Inspoeling van kleimineralen, aluminium, ijzer of humus uit hoger liggende horizonten, al dan niet in combinatie
- (bijna) volledige homogenisatie met bovendien zodanige veranderingen dat

o Nieuwvorming van kleimineralen is opgetreden en/of

o Aluminium en ijzer(hydro)oxiden zijn vrijgekomen, of

o Een blokkige of prismatische structuur is ontstaan.

Booronderzoek

BP

C-horizont

Dekzand

Eenmanses

Enkeerdgronden

Erosie

Esdek

Formatie

Gehomogeniseerd

Holoceen

Horizont

Inventariserend

Veldonderzoek

Veldpodzol

Nederzetting(-sterrein)

Pleistoceen

Podzol

Proefsleuvenonderzoek

karteringsmethode bij veldinventarisatie, gebaseerd op het verrichten van grondboringen, waarbij vooral gelet wordt op het voorkomen van archeologische indicaties zoals aardewerkfragmenten, houtskool en fosfaatconcentraties

Before Present, gebruikt voor ouderdomsbepalingen op grond van het meten van de hoeveelheid radio-actieve koolstof in organisch materiaal (de C14- of 14C-methode) worden gewoonlijk opgegeven in jaren voor heden (=1950); jaarringen-onderzoek heeft vastgesteld dat deze dateringen af kunnen wijken van de werkelijke ouderdom.

Weinig (C1) of niet (C2) door bodemprocessen veranderd sediment of eventueel verweerd vast gesteente volgend op vast gesteente. Om te worden geclassificeerd als C-horizont dient het om soortgelijk materiaal te gaan als hetgeen waarin de A- en B-horizonten zijn ontwikkeld.

Fijnzandige afzettingen die onder koude omstandigheden voornamelijk door windwerking ontstaan zijn; de dekzanden uit de laatste ijstijd vormen in grote delen van Nederland een 'dek'!

Aanduiding voor een kleine es die slechts door één of enkele boeren wordt bewerkt; vaak ook aangeduid met de term kamp.

Dikke eergrond (= laag met donkere, min of meer rulle grond, met organische en anorganische bestanddelen) ontwikkeld op zandgrond onder invloed van de mens; worden ook wel essen genoemd.

Verzamelnaam voor processen die het aardoppervlak aantasten en los materiaal afvoeren. Dit vindt voornamelijk plaats door wind, ijs en stromend water

Oud verhoogd bouwland, ontstaan door ophoging ten gevolge van bemesting. Voor de bemesting werden plaggen of met zand vermengde potstalmest opgebracht. In geval van een es is de opgebrachte laag ten minste 50 cm dik. De term es is gangbaar in Noord- en Oost-Nederland. In Midden-Nederland wordt gesproken van enk of eng en in Zuid-Nederland van akker of veld.

Een sedimentpakket dat qua herkomst en lithologische samenstelling een eenheid vormt.

Volledig opgenomen zijn in de teeltlaag of bouwvoor.

jongste geologisch tijdvak (vanaf de laatste IJstijd: ca. 8800 jaar v Chr. tot heden)

Een qua kleur, textuur en wordingsgeschiedenis homogene bodemlaag met karakteristieke eigenschappen

Het verwerven van (extra) informatie over bekende of verwachte archeologische waarden binnen een onderzoeksgebied, als aanvulling op en toetsing van de archeologische verwachting, gebaseerd op het bureauonderzoek middels waarnemingen in het veld

Humuspodzolgronden met een humushoudende bovengrond dunner dan 30 cm. Dergelijke gronden worden hoofdzakelijk aangetroffen in jonge ontginningsgebieden.

Woonplaats; de aard en samenstelling van het in het veld aangetroffen sporen en materiaal wordt geïnterpreteerd als resten van bewoning in het verleden.

Geologisch tijdperk dat ca. 2,3 miljoen jaar geleden begon.

Gedurende deze periode waren er sterke klimaatwisselingen van gematigd warm tot zeer koud. Na de laatste IJstijd begint het Holoceen (ca. 8800 v. Chr.)

Bodem met een uitspoelingslaag (E-horizont) en een inspoelingslaag (B-horizont). Het gehele proces van het uitloggen van de E-horizont en de vorming van een B-horizont door inspoeling van humus en ijzer heet podzolering.

opgraving van beperkte omvang op één of meerdere locaties binnen een vindplaats dan wel in de vorm van één of meerdere sleuven om nadere gegevens te verzamelen over aard, omvang, diepteligging,

Sediment

Stratigrafie

Veen

Verwachtingskaart

Vindplaats

Vondstlocatie

Waarneming

e.d. van grondsporen waarbij de grondsporen zo veel mogelijk intact worden gelaten. Proefonderzoek kan noodzakelijk zijn in het kader van een inventariserend veldonderzoek, maar dient met name ter voorbereiding van de opgraving

Afzetting gevormd door accumulatie van losse gesteentefragmentjes (zoals zand of klei) en eventueel delen van organismen.

Opeenvolging van lagen in de ondergrond (niet alleen in de bodem)

Geheel of grotendeels uit enigszins ingekoolde, maar nauwelijks vergane plantenresten opgebouwde afzetting.

Kaart waarop gebieden staan aangegeven met een zekere archeologische verwachting; deze verwachting is gebaseerd op een wetenschappelijk mode! (gebaseerd op kennis over lokatiekeuze, fysische geografie, statistische relaties, etc.).

Een ruimtelijk begrensd gebied, waarbinnen zich archeologische informatie bevindt.

Een locatie waar een vondst dan wel vondsten zijn gedaan

Vondstlocaties in ARCHIS staan als waarneming geregistreerd

Bijlage 4

Catalogus

a - catalogus AMK-terreinen

b - catalogus waarnemingen

c - catalogus historische erven 1500

d - catalogus meldingen historische verenigingen

e - catalogus onderzoeksmeldingen

aa PE EETa TTe(umenveld unened Bronstijg Bronsijg aamidaen [izerijd [izeridvoeg [Terein erreinvan van zoerhoge zeerhoge areheongehe archesiagsche waarde waarde. TET beschernd 557|Hevezahelena — [viedeieeuwen aa [Neume ijd Terrein van zeerhoge archediogische waarde, beschermd 91E|Gratreuve, 31E|Landueer ondepald _ [Neoftieum [uiddeleeuwen'aat aat _ Bronsijd [Mieleeuwenlaat _ [Terein Ferrein van van zeerhoge zeer hoge archeoogische archeolog=che waarde waarde. vezcnernd beschermd 37 |Graineure em — [Neoitheum aa Bronsijd Fertein van zeerhoge archeooyische waarde,beschernd 91 fGrefneuveld ondepald _ [Neoithieum aa Bronsid [Terein van zeerhoge archeoiagsche waarde. beschernd 3|Graineuvel onnepaalc _ [Neoitheum aa Bronsid Ferein van zeerhoge archeoogische waarge,beschermd 31E|Grafreuveld ondepald _ [Neoftieum aat Bronsid Ferrein

van zeerhoge archeologische waarde beschermd 3TE|Graineuvel noepaeld — [Neoitium aa Bronsid [Terein van zeerhoge archeologische waarde. beschermd 3|Graineuvel onnepaale — [Neoitium aa Bronstjd Fertein van zeerhoge archeologische waarde, beschermd 91fGrefneuve 3TE|Umenveld nepaeld _ [Neofthieum Brorsijgaataa Bronsid Ezerid voeg [Terein [Terein van van zeerhoge zeer hoge archeologische waarde. waarde. beschermd beschermd 918 3|Gratreuve |Graineuve orBepaale nepaala _ [Neoftieum [Neoitium aaaa Bronsid [Neolthem aa [Terein Ferrein van van zeerhoge zeerhoge archeologische archeologische waarde waarde. beschermd beschermd 316 [Nederzeting, ontepaa _ [Mesoithieum Mesoithieum Fertein van zeerhoge archeologische waarde, beschermd 97 [Nederzeting onvapaad [Neoitium midgen _ [Neofityoum midcen _ [Terren van zeer hoge archeologische waarde. beschermd 377 |Greineuwe, nbepaeld — [Neoltieum aa Bronsid [Terein van zeer hoge archeologische waarde. beschermd 3TE|Grafreuve orepaeld _ [Neoftieum aat Bronsid Ferrein van zeerhoge archeologische waarde beschermd fGraineuvel noepaeld — [Neoitium aa Erorsid [Terein van zeerhoge archeologische waarde. beschermd 0fGraineuvei nnepaale — [Neoitium aa Bronstjd Fertein van zeerhoge archeologische waarde, beschermd 38|Grafneuve nepaeld — [Neoitium aa Bronsid [Terein van zeer hoge archeologische waarde. beschermd fGraineuve noepaale _ [Neoitium aa Erorsid [Terein van zeer hoge archeologische waarde. beschermd tfGrafreuve orepaeld _ [Neoftieum aat Bronsid Ferrein van zeer hoge archeologische waarde beschermd tfGreineuve nepaeld — [Neoitium aa Bronsid [Terein van zeerhoge archeologische waarde. beschermd 84|Graineuvel gts|Umenveld nnepaeld — [Neoitium Brorsijg'ataa Bronstjd [zerid voeg [Terein Fertein van van zeerhoge zeerhoge archeologische archeologische waarde, beschermd waarde. beschermd 36 |Graineuvel ormepaale _ [Neoitium aat Bronsid [Terein van zeer hoge archeologische waarde. beschermd 87|Grafreuve onepaeld _ [Neoftieum aa Bronsid Ferrein van zeerhoge archeologische waarde beschermd eT|Greineuve ndepaeld — [Neoitium aa Bronsid [Terein van zeerhoge archeologische waarde. beschermd 367|Graineuve onnepaale — [Neoitium aa Bronstjd Fertein van zeerhoge archeologische waarde, beschermd e7|Grefneuve |Graineuvel ondepald noepaale _ [Neoitium [Neoitium aaaa Bronsid Bronsid e [Terein [Terein van van zeer zeer hoge hoge archeologische archeologische waarde. waarde. beschermd beschermd tefGrafreuve onbepaald _ |Uzerjd voeg [izerig midder Ferrein van zeer hoge archeologische waarde beschermd tofGraineuve onepaeld — [Neoitium aaT Bronsid [Terein van zeerhoge archeologische waarde. beschermd 0ofGraineuvel onnepaale — [Neoitium aa Bronstjd Fertein van zeerhoge archeologische waarde, beschermd tofGrafreuve 3o0fGraineuvel onepaeld noepaale _ [Neoitium [Neoitium aaaa Bronsid Bronsid w [Terein [Terein van van zeerhoge zeer hoge archeologische archeologische waarde. waarde. beschermd beschermd o0fGrafreuve orepaeld _ [Neoftieum aa Bronsirieden Ferrein van zeerhoge archeologische waarde beschermd 02|Graineuve epaeld — [Neoitium aa Bronsid [Terein van zeerhoge archeologische waarde. beschermd 307|Graineuvei onnepaal — [Neoitium aa Bronstjd Fertein van zeerhoge archeologische waarde, beschermd 36afGrafreuve. orbepaald _ [Neoftieum aa Bronsid Ferrein van zeerhoge archeologische waarde beschermd 30afGraineuvel noepaale _ [Neoitium aa Erorsid [Terein van zeerhoge archeologische waarde. beschermd o4|Grafreuve orepaeld _ [Neoftieum aa Bronsid Ferrein van zeer hoge archeologische waarde beschermd 3o4|Graineuve repaald _ [Neoitium aa Bronsid [Terein van zeerhoge archeologische waarde. beschermd 34|Graineuvel onnepaal _ [Neoitium aa Bronstjd Fertein van zeerhoge archeologische waarde, beschermd T629|Gratnewel. onbepaald _ [Neoihiicumlaat Bronsid Ferrein van zeerhoge archeologische waarde beschermd 1629|Gratnewel. nbepaald _ [Neoihiicumlaat Erorsid [Terein van zeerhoge archeologische waarde. beschermd 160|Gratnewel. onbepaald _ [Neoihiicumlaat Bronsid Ferrein van zeer hoge archeologische waarde beschermd T60|Gratnewel. onbepaald _ [Neoihiicumlaat Bronsid [Terein van zeerhoge archeologische waarde. beschermd 1630|Graineuvelnbemaad — [Neoitium aa Bronstjd Fertein van zeerhoge archeologische waarde, beschermd 160|Gratnewel. onbepaald _ [Neoihiicumlaat Bronsid Ferrein van zeerhoge archeologische waarde beschermd 1630|Gratnewel. nbepaald _ [Neoihiicum laat Erorsid [Terein van zeerhoge archeologische waarde. beschermd 160|Gratnewel. onbepaald _ [Neoihiicumlaat Bronsid Ferrein van zeer hoge archeologische waarde beschermd T60|Gratnewel. onbepaald _ [Neoihiicumlaat Bronsid [Terein van zeerhoge archeologische waarde. beschermd 16s0|Graineuvelnbemaad — [Neoitium aa Bronstjd Fertein van zeerhoge archeologische waarde, beschermd 2543|Grafnauvel onbepaald _ [Neoftieum aa Bronsid Ferrein van zeerhoge archeologische waarde 2543|öralneuve onepaald _ [Neoltnieum aa Erorsid [Terein van zeerhoge archeologische waarde 2646fHavorateindderoitad _ [Middeteuwen aa [Nieuwe E Ferren van hoge archeologische waarde 2047|everatemddermofstad _ [Middeteuweniaet _ [Neue d [Terein van hogs archeologische waarde 2546|Umenveld Bronsijg aa [izerig voeg Ferren van hoge archeologische waarde 269 Heverateikderoad _ [ideteewentaal _ [Neuwetjd Ferrein van hoge archeologische waarde 25 50fHaveraieidderhoisied — [Middeteuweniaai _ [Nieuweijd [Terein van hog archeologische waarde 2673fGraineuvel onemaad _ [Neoitium aa Bronsid Ferrein van zeerhoge archeologische waarde 25Tf-Graineuvel nbepaald — [Neoftieum aa Bronsid [Terein van zeerhoge archeologische waarde 2573|Graineuvelnbemaad — [Neoitium aa Bronstjd Terrein van zeerhoge archeologische waarde 251|Grafnauvel 27G8|Umenveld onbepaald _ [Neoftieum izerjd voegaa Bronsid zerid voeg [Terein Ferrein van van zeerhoge zeerhoge archeologische archeologische waarde waarde 2600|Graineuvel onepaat _ [Neoitium zat Bronsid Terrein van zeerhoge archeologische waarde 280i|Nederzeting. onbepaald —

[Wescihicum Mesoithaam [Terein van zeerhoge archeologsche waarde 2601 [Nederzeting, onbepaad
— [Neoitheum magen— [Neoitiyeum maden _ [ferrein an zeer hoge archedogsche waarde
2802{Nederzeting, onbepaaid — [Neolficun Brorsijd voeg Ferrein van hogs archedlogische waarde
2803fNederzeting, onbepaad — [Nedliicum Brorsidwoeg [Terein van zeerhoge archeologche waarte
2604[Nederzeting onbepaald — [Mesolhieurt Neoltveum Ferren van hoge archediagiche waarde
Z808[Nederzeting, onbepaald _ [Romeinse infTaate Eomense HTEar [Termein van zeerhoge ardhoolgche
aa 280o[Nederetng, onbepaad — [heolhieum Neoltneum [Terein van rage archeoogische waarde
2809fNederzeting onbepaald — [Brorsijg laat Bronsiidaat Ferrein van hoge archedlogische waarde
26 1a[Nederreng onbepaad _ [MiddeleeuwenTaate _ [Mdeieeuwenlaate _ [Termreimvan Poge archeolo-
geche waarde 281afNederzeting onbepaald — [Keoliheun Neoiteur Ferren van hoge archediagiche
waarde 2816[Graneuwel onbepaald — [Neofticum EaT [Neoltneum t [Terein van togs acheoogische
waarde 13269[rafewvel onbepaald — [heofihum aat Brorsid [Terein van zeer oge acheologeche waarde
1520o{Umenveld Brorsijd'aat izerijd o Ferrein van zeerhoge archeoogische wearde 13267[Nederreing,
onbepas — [Neoliheun. Neoltneum [Terein van rogs archeoogische waarde 15267[Grafevvel orbepaald
_ [heoltneumTaate ronsiid Ferrein van hoge archedlogische wearde 132Es[raeuvel onbenaald — [Keofi-
hicum'aate Brorsid [Terein van togs archeoogische waarde Taz7ofUmenveld Brorsijg'aate zerid o [Terein
van zeer hoge acheologeche waarde
1603fNederzeiing, SnDopzEN — [Keofticumtaate [Neoitheum at Ferrein van hogs archedlogische waarde
1a0afNederzeiing, onbepaaid — [Mesoihicum [Meoitneum [Terein van hogs archeoogische waarde
1a6oafNederzeting, onbepaald — [Keofhcun Neoiteun Ferrein van rchesiogsche waerde 136 1a[Neder-
zeting, onbepaerd _ [Neoitheummidden _ [Neolieum misden _ [Feremvan hoge archeoiogiche waarde
13616[Nederzeiing, onbepaald — [Neolitum miëden _ [Neoihieum misden _ [Ferrein van hoge archeda-
gische waarde
1368[Nederzeting onbepaald — [Romeise ijd [Romense tjs Ferrein van hoge archedlogische waarde
136Zijaveratemsdermoistad _ [Misdeieeswentaal _ [Nieuwe t [Terein van togs archeobgische waarde
[Mesoiteem
Mesoitheum
Middeeeuwen E
[Middereeuwen aat
Mesoitreum
[Miaseeeuwen Eat
Middereeuwen aa
[Middereeuwen aat
Midseeeuwen aa
[Misdereeuwen aa
[Midsereeuwen aa
Middereeuwen aa
[Middereeuwen aat
Midseeeuwen aet
[Misdereeuwen aa
[Midsereeuwen aa
iddereeuwen aa
[Mesoitem
aa
[uisdereeuwen a
[Midsereeuwen aa
Middereeuwen aa
[Middereeuwen aat
[Middereeuwen Bat E
'aa
aa
aa
Neoitneum aa
Neoitheum aa
Neoitnem aat
Neoitheum aa
Neoithem aat
iaet
Neoitem aa
[Mesoiteum
Mesoiteum
[MidteleeeuwenEat
Neue
Mesoitheum
Nieuwe
Nieuwe

em
 Neuwe
 Neuwe
 Neuwe
 Neuwe
 em
 Neuwe:
 Neuwe
 Neuwe
 Neuwe
 [Mezoitheim
 [Neuwe
 [Midceleeuwen a
 [MidGeleeuwen aat
 [MidGeleeuwen aa
 [Neuwe 44C
 [erenvan
 Terenvan
 erenvan
 [Terenvan
 [Terenvan
 Terenvan
 erenvan
 [Terenvan
 erenvan
 [Terenvan
 erenvan
 erenvan
 [Terenvan
 erenvan
 [Terenvan
 erenvan
 erenvan
 [Terenvan
 erenvan
 [Terenvan
 erenvan
 erenvan
 [Terenvan
 erenvan
 [Terrean van zeer
 [Terean van zeerf
 erren van zeerf
 [Terea van zeerf
 [Teren van zeerl
 [Teren van zeerf
 [Teren van zeerl
 erren van zeerf
 [Terean van zeerf
 [Teren van zeerl [Teren van zeerf
 bijlage

4b archeologische vondstlocaties

catalogusnr. |X Y_ Tcomplextype beginperiode [eindperiode [nauwkeurigheid
 98 231700/ 470300 |onbekend BRONSL IJZM
 1053 232000|476000|grafveld IVMEB IVMEC 1000] 1060 __ [234320|467700|onbekend ROMMA ROMMA
 1061 237300| 467800 |grafveld VMEB VMEC
 1278 235420|472670|grafveld IBRONSL IJZV 1279 __ [232400|477800|grafveld BRONSL IJZV
 1280 231800|476800|grafveld IBRONSL IJZV 1281 231500/ 475400 |grafveld BRONSL IJZV
 1282 __ [231940|474080|grafveld BRONSL IJZV
 1283 230300|471800|grafveld IBRONSL IJZV 1284 __ [232300|469600|grafveld BRONSL IJZV
 1290 245300|478240|grafveld IBRONSM BRONSM 1291 242720| 476600 |grafveld BRONSL IJZV
 2368 232170|469660|onbekend IBRONSL IJZV 2514 229900 476380|grafheuvel INEO BRONS 2520 _
 [229900|475500|onbekend INEOL NEOL 2527 229840|475650|onbekend IMESO MESO 2549 __
 [231800|476260|grafheuvel NEOLA NEOLA
 2550 231830|476780|grafheuvel INEO BRONS 2551 231780 476660|grafheuvel INEO BRONS 2552 __
 [231780|476720|grafheuvel INEO BRONS 2553 231730|476720|grafheuvel INEO BRONS 2554 __
 [231820|476820|grafheuvel INEO BRONS 2555 231980|476840|grafheuvel INEO BRONS 2556 232080
 477040|grafheuvel INEO BRONS 2557 __ [232240|477170|grafheuvel INEO BRONS 2558
 232270|477200|grafheuvel INEO BRONS 2560 _ [231290|475160|onbekend INEO NEO 2561
 232220|477240|grafheuvel INEOL BRONS 2563 __ [231300|475850|nederzetting VME VME 2564 __
 [230730|476280|onbekend INEO NEO 2565 230720|476350|onbekend INEOMB NEOMB 2566 __
 [235000|477000|onbekend ROM VME 1000]
 2571 230000 476000|Celtic field/raatakker IJZ ROM 1000]
 2572 __ [231840|477060|grafveld BRONSL IJZ
 2573 __ [231700|475660|grafveld XxX x

2576 233708|475974|havezathe ILMEA NTA 2577 __ |239000|477000|onbekend MESO NEOV 1000|
2579 231800|476260|megaliëgraf INEOL BRONS 2580 __ |233000|476000|depotvondst BRONSL
BRONSL 1000|
2582 __ |231730|475420|grafheuvel NEOLB NEOLB
2583 231540|475360|grafheuvel INEOL BRONSV 2584 __ |231540|475360|onbekend IZ IZ
2585 230880 475380|grafheuvel INEO BRONS 2586 __ |232410|477840|grafheuvel IZ IZ
2587 232500|477600|grafveld IJZ IJZ
2588 231820|476170|grafheuvel INEO BRONS 2589 __ |232180|476000|grafheuvel BRONS IZ
2590 232280|476040|grafheuvel INEOL BRONS 2591 '232310/ 476060 |grafheuvel BRONSL IJZV
2592 232600|476180|grafheuvel INEOL BRONS 2593 232350|476360|grafheuvel INEO IJZ 2594 __
|231910|476330|grafheuvel INEOL BRONS 2595 231820|476660|grafheuvel INEO BRONS 2596
__|231800|476700|grafheuvel INEO BRONS
2597 231890| 476680 |grafheuvel INEO BRONS
bijlage

4b archeologische vondstlocaties

catalogusnr. x Y _|complextype beginperiode |eindperiode [nauwkeurigheid 2598 231440|476280|graf-
heuvel INEOL BRONS 2599 230770/476340|grafheuvel INEO BRONS 2601 232500|477700|onbekend
IBRONSL BRONSL 2602 235890|475580|onbekend IBRONSL BRONSL 2606 230000|475000|onbekend
INEOLA BRONSM 1000 2607 INEOM BRONS 1000| 2608 230190|476110|grafheuvel INEO BRONS 2609
230210|476130|grafheuvel INEO BRONS 2610 230140|476110|grafheuvel INEO BRONS 2611
230100/476120|grafheuvel INEO BRONS 2612 230130|476160|grafheuvel INEO BRONS 2613
230140/476290|grafheuvel INEO BRONS 2614 230170|476050|grafheuvel INEO BRONS 2615
230150/476020|grafheuvel INEO BRONS 2616 231750/475470|onbekend INEOMB NEOMB 2617
231900|475400|nederzetting ROM ROM
2618 231400 475400|onbekend MESO BRONSMB
2623 231000|476000|onbekend IBRONSMB BRONSL 1000 2624 232020/475860|grafheuvel INEO BRONS
2625 231900/ 475800 |grafheuvel INEO BRONS 2626 232160|475260|grafheuvel INEO BRONS 2627
232040/ 475240 |grafheuvel INEO BRONS 2628 232540|475240|grafheuvel IBRONSL IJZV 2629 233110
475650|onbekend [VMEB LMEA 2630 230420/ 475300 |onbekend PALEOLB BRONS
2631 230420|475300|onbekend INEOL NEOL 2632 230590/ 475920|onbekend MESO MESO
2633 230590|475920|onbekend IZ IZ 2635 231430/475830|onbekend INEO NEO 2636 239320 477520|on-
bekend IMESO NEOV 2637 231000|475160|onbekend INEOMB BRONSV 2638 230530/ 475270 |nederzetting
INEOLB BRONSV 2641 230540| 475440 |nederzetting IBRONSL BRONSL 2643 231350/475800|onbekend
INEO BRONSM 2644 232560|476400|grafheuvel INEOL IZ 2679 246390|478780||havezathe LMEB NT
2680 245620/478610|havezatne INT NT 2681 242090| 478540 |havezathe NT NT
2682 241700/476820|havezathe LMEB NTC
2683 245640|476210||havezathe LMEB LMEB
2684 244800|478300 |onbekend IZ IZ
2685 245000/ 477000 |grafheuvel INEOL IZ 1000 2686 240800| 478760 |onbekend IPALEOM PALEOM
2687 244860/476310|onbekend BRONSL IJZV
2695 244860|476100 |onbekend IZ IZ 2702 244000/ 475000 |onbekend INEO NEO 1000 2703 245000/
480000 |onbekend BRONSL IJZV 1000 2710 245000|475000 |onbekend IMESOM NEOM 1000 2711
240320/477540|onbekend INEOM BRONS 3047 229310|472550 |huisplaats INTA NTB 3052
227380/474380|onbekend INEOLA NEOLA 3053 228450/ 473840 |nederzetting IZ IZ
3054 228450|473840 |nederzetting PALEOLB PALEOLB 3056 227700| 474600 |onbekend INEOM NEOL
3057 229000 472000 |onbekend INEOLA BRONSM 1000

3058 229000/ 472000 |onbekend NEOM BRONS 1000
bijlage

4b archeologische vondstlocaties

catalogusnr. x Y _|complexttype beginperiode |eindperiode [nauwkeurigheid 3287 232270|469620|grafveld
IBRONSL IJZV 3339 228250 473780|onbekend NEOM BRONS
3507 232160|469670|onbekend IJZV IJZV 3670 231750|476670|onbekend INEOM BRONS 3675 231000/
472000 |onbekend INEOM NEOL 1000 4652 243500|472310|havezathe LME NT
4655 243000 471000|onbekend MESO NEOV 1000
4656 244340|474250|depotvondst LMEB LMEB 4657 241450|474980|onbekend IBRONSV BRONSV 4658
241450/ 474980|onbekend IZ IZ
4719 240900|474000|kasteel LME LME 4720 245800 474500|onbekend INEO NEO 4721
245100|472980|onbekend INEOLA BRONSM 4722 245800 474400|onbekend MESO MESO
4723 245800/ 474400 |onbekend INEO NEO 4724 244400|470600|onbekend IMESO MESO 4725 244400
470600|onbekend INEO NEO 4726 244000| 471000 |onbekend IMESO MESO 1000 4727 244000
471000|onbekend INEO NEO 1000 4728 240000/ 468000 |onbekend MESOM NEOM 1000
4810 229310|472550|nederzetting LME NT
4817 230860/ 472050 |grafveld VMEB VMEC
4818 231810|473000 |nederzetting IBRONSV BRONSV 4819 235150/472050|onbekend BRONSL BRONSL
4820 236650/ 471650 |havezathe LMEB LMEB
4821 237030|472820 |borg/stins/versterkt huis _ |LMEB LMEB
4822 231000/ 472000 |onbekend ROM ROM 1000
4823 230120/471800|grafveld IBRONSL IZ 4824 230000/473160|havezathe LME NTB
4825 230890 |472360 |kasteel LME LME
4826 237110|472820 |borg/stins/versterkt huis _ |LME LME
4827 237000/ 473080 |borg/stins/versterkt huis _ |LME LME
4828 237460| 473090 |havezathe LME LME
4829 235210 473550 |havezathe LMEB NT
4830 236140| 472460 |kasteel LME LME
4831 23746047 1300 |havezathe LME NT
4832 237520/ 470740 |havezathe LME INT
4833 236710|470600 |havezathe LME NT
4834 234160/468780|kasteel LME NT
4835 236160|469030 |havezathe LME INT
4836 233000|472000 |grafveld IVMEB IVMEB 1000 4836 233000 |472000 |onbekend IBRONS IBRONS
1000 4837 231000|470000onbekend IBRONS IBRONS 1000 4838 233000/474000|onbekend BRONSM
_ |BRONSL 1000

4839 23272047 1880 |grafheuvel INEOL IBRONS 4840 233130/ 472040 |grafheuvel INEOL BRONS 4841
233140/ 472040 |grafheuvel INEOL BRONS 4842 233170|472030 |grafheuvel INEOL IBRONS 4843
233090/471940|grafheuvel INEOL BRONS 4844 23314047 1930 |grafheuvel INEOL IBRONS 4845 234950/
473960 |havezathe LMEB NT
4846 232690/ 472290 |grafheuvel BRONSMA _ [BRONSMA
4847 232730 472240 |grafheuvel INEOL IBRONS 4848 232740| 472180 |grafheuvel INEOL BRONS 4849
233140 472280 |grafheuvel INEOL IBRONS
4850 233180/472310|grafheuvel INEOL BRONS
bijlage

4b archeologische vondstlocaties

catalogusnr. x Y _|complexttype beginperiode |eindperiode |nauwkeurigheid 4851 233400|472650|graf-
heuvel INEOL BRONS 4852 233440/472630|grafheuvel INEOL BRONS 4853 233530|472790|grafheuvel
INEOL BRONS 4854 238600/470100|grafveld IBRONS IZ 4855 232280/ 473340|grafheuvel INEOL BRONS
4856 232330|473390|grafheuvel INEOL BRONS 4857 232350/473390|grafheuvel INEOL BRONS 4858
232150|473320|grafheuvel INEOL BRONS 4859 236630|472440|havezathe LME NT
4860 235400/ 474800 |onbekend INEOLA NEOLA 4881 235950|471350|onbekend INEOM BRONS 4862
233750/472600|onbekend BRONSMA _ |BRONSL
4863 239000|474000|onbekend INEOM BRONS 1000 4864 233705/475972|havezathe LME NT
4865 233000/ 470000 |onbekend INEOM BRONS 1000 4866 239760|471380|onbekend INEOM BRONS
4867 239800 469600|onbekend INEOLA NEOLA 4868 236700|471750|onbekend LMEB NTA
4869 234900/472030|nederzetting MESO MESO 4870 234900/ 472030 |nederzetting INEO BRONSV 4871
234740|472000|nederzetting IMESO MESO 4872 234740| 472000 |nederzetting INEO NEO 4873
234730|472000|onbekend IBRONSV BRONSV 4874 235000/470000|onbekend INEOVB BRONS 1000 4875
230600/ 472500 |onbekend INEOM NEOL 4876 230000| 474000 |onbekend INEOM BRONS 1000 4877
231000/ 472000 |onbekend INEOM NEOLB 1000 4878 231000|472000 |onbekend INEOLA NEOLA 1000
4879 231000|472000|onbekend INEOM NEOL 1000 4880 233000 472000 |onbekend IMESOV NEOVB
1000 4881 233000 472000 |onbekend IBRONSV BRONSV 1000 4882 233000 |472000 |onbekend ROML
ROML 1000
4883 233000 472000 |onbekend INEOM IBRONS 1000 4884 233000/472000|onbekend INEOM BRONS
1000 4885 233000 |472000 |onbekend INEOM INEOLB 1000 4886 231000|470000|onbekend INEOM INEOL
1000 4887 231000/ 470000 |onbekend NEOM INEOL 1000 4888 231000|470000|onbekend INEOM IBRONS
1000 4889 231000|470000|onbekend INEOVB BRONS 1000 4890 231000|470000 |onbekend IJZ VME 1000
4891 231000|470000|onbekend XXX XXX 1000 4892 232160|469660|grafveld IJZV IJZV
4893 236000|469000 |onbekend INEOVB INEOVB 1000 4894 235260|471800|onbekend BRONSL BRONSL
4895 233000 |474000 |onbekend INEOMA INEOMA 1000 4896 236900/471700|onbekend MESO MESO
4897 236000|472000|stad LME INT 1000 4898 235900|471800|landweer INEO INTB 4899
234320|468660|havezathe LME NT
4900 237200 |467150 |onbekend INEOM IBRONS 4901 237200|467150|onbekend MESOM INEOM
4902 234330|468230|havezathe NT INT
4903 236230|468110 |kasteel LME LME
4904 236860/467310|kasteel LME ILME
4905 235400 |468730 |havezathe LME LME

4906 234310|468730|kerk LMEA INTE
bijlage

4b archeologische vondstlocaties

catalogusnr. x Y _|complextype beginperiode |eindperiode |nauwkeurigheid 4907 234600|468680|onbekend LME LME
 4908 234620 468660|onbekend LME LME
 4909 232830|467060|havezathe LME NT
 4910 230700|466100|onbekend INEOM BRONS 4911 230380/ 468100 |onbekend INEOM NEOL 4912 238050|468050|onbekend INEOLA NEOLA 4913 232000/468700|onbekend NEOM NEOL
 4914 234000|468000|onbekend INEOM NEOL 1000 4932 231000|476000|onbekend PALEOLB PALEOLB 1000
 4933 230000/ 475000 |onbekend INEOLA NEOLA 1000 4934 231000|476000|onbekend IBRONSL IJZV 1000 4935 231000/476000|onbekend BRONSL BRONSL 1000
 4936 231000|476000 |onbekend INEOVB NEOLB 1000 4937 231000/476000|onbekend INEOM BRONS 1000 4939 233000/ 476000 |onbekend BRONSL BRONSL 1000
 4940 233000|476000|onbekend IBRONSLMA BRONSLMA 1000 4941 233000/476000|onbekend [PALEOLB NEO 1000 4942 233000 |476000 |onbekend INEOVB NEOLB 1000 4943 233000/476000|onbekend INEOVB INEOVB 1000 4958 231760/ 475530 |nederzetting INEOMB INEOMB 4962 231000 |472000 |grafheuvel ROMV IROMMA 1000 4963 231000 |472000 |grafheuvel ROMV IROMMA 1000 13003 231050|476200 |onbekend IMESO MESO 13278 231180|476180|grafveld IJZV IJZV
 13456 243000 471000 |onbekend IMESO MESO 1000 13469 230000 476500 |onbekend IMESO NEO 13469 230000 |476500 |onbekend IMESO NEO 1000 13474 239500|475150|onbekend INEOLA NEOLA 13475 239500/475100|onbekend MESO MESO
 13476 239600 475100 |onbekend LME LME
 13598 232300 |469600 |nederzetting IBRONSL IJZV 13631 234570| 468750 |nederzetting LMEB INTC
 13632 236600 |471600 |havezathe LME ILME
 13632 236600/ 471600 |havezathe LME NT
 13650 237050|472710|onbekend LMEB ILMEB
 13702 245700|474200 |onbekend IMESO IMESO 13703 244100/470750|onbekend MESO MESO
 13713 236940|472780|stad LMEB INTC
 13715 245020469740|onbekend NEOM INEOL
 13726 230620 |475400 |nederzetting IBRONSL IBRONSL 13726 230620|475400 |nederzetting INEO INEO
 13772 229470/ 475350 |onbekend INEO INEO 13773 229400|475000 |onbekend INEO INEO 13787 236960/472650|stad LMEB INTA
 13790 233100|475600 |onbekend ILMEA ILMEA 13790 233100/475600|onbekend LMEA LMEA
 13790 233100/475600 |onbekend INEOL INEOL 13791 228400 |474000 |nederzetting INEO INEO 13791 228400/ 474000 |nederzetting IZ IZ
 13795 235400 472700 |nederzetting IMESO IMESO 13813 230460/ 476540 |grafheuvel BRONS IZ 13814 232170/ 473370 |grafheuvel INEOL BRONS 13828 239500 |475200 |nederzetting IMESO INEOLB 13835 245400/ 475750 |veenweg/veenbrug LMEB LMEB
 17970 228000 |475000 |nederzetting INEOLB INEOLB 1000

17975 230250|476120|grafveld [BRONSL IJZV
bijlage

4b archeologische vondstlocaties

catalogusnr. x Y _|complextype beginperiode |eindperiode |nauwkeurigheid 17976
231860|476630|grafheuvel INEOL BRONS 17977 230020/476490|grafheuvel INEOL BRONSV 17980
233220| 475940 |nederzetting ROML ROML
17999 245340|475780|stad LMEB NTC
18015 231800/ 473000 |onbekend BRONSV BRONSV
18017 233700|473880|nederzetting IMESO NEO 18017 233700/473880|nederzetting IZ IJZ

18718 244750|476200|onbekend ROMMB ROMMB
 18841 233250|471550|nederzetting IMESOV MESOV 19297 233320/ 476500 [nederzetting BRONS BRONS
 19298 238050|478400|nederzetting IMESO MESO 19299 237250/ 475400 [nederzetting MESO MESO
 19300 233700|477450|nederzetting INEO NEO 19302 233980/475130|nederzetting MESO NEO
 19302 233980/ 475130 [nederzetting PALEOLB PALEOLB 19308 236350|475500|onbekend IBRONS ROM
 19309 230300/ 475900 [nederzetting INEO NEO 19310 230650|476050|nederzetting IBRONSV BRONSV
 19311 230650/ 476500 [nederzetting MESO MESO
 19312 239500/ 475200 |onbekend MESOM NEOM
 19321 232420|474350|nederzetting IZ IZ 19321 232420/ 474350 [nederzetting INEO NEO 19322 233800
 473800 |nederzetting ILMEA LMEA 19323 236500/472250|kerk LME LME
 19324 231300/ 468400 [nederzetting INEOMA NEOMA 21517 238530|475100|nederzetting IMESO MESO
 21518 237700| 475800 [nederzetting MESO MESO
 21519 236800| 475850 [nederzetting IMESO MESO 21520 238900/ 475350 [nederzetting MESO MESO
 21520 238900 475350 |nederzetting LMEB LMEB 21539 230200|473800|nederzetting IBRONSM BRONSM
 21540 232700/ 471300 |onbekend INEOM NEOL 21564 233780| 469560 [nederzetting IMESO MESO 21574
 241700/476820|nederzetting LMEB NTA
 22181 244750|476200|onbekend ROMMB ROMMB
 22188 233220|475940|nederzetting ROML IVMEA 22200 233700/ 472600|innumatiegraf [VMEC VMEC
 22201 233700|472600|inhumatiegraf VMEC IVMEC 22214 231580/ 475950 [nederzetting INEOL BRONSV
 24147 234000|473000|inhumatiegraf VMEC IVMEC
 29745 243500|472310|havezathe LMEB LMEB
 30627 231400/ 475800 |onbekend INEO BRONS 32106 244650|475850|onbekend IMESO MESO 32106
 244650 475850|onbekend IJZV IJZM 32106 244650|475850|onbekend LMEB LMEB 32901 244650/ 475850
 [nederzetting XXX LME 34007 246900/ 476300|landweer LMEB NTB 37197 232000/475870|grafheuvel
 INEO IZ 37201 229160/472220|grafheuvel INEO IJZ 37202 234290|472670|grafheuvel INEO IZ 37203
 232320/473470|grafheuvel INEO IJZ 37830 229170/ 472220|grafheuvel INEO IZ 38606
 247250|478125|landweer LMEB NTB 43946 230900|473040|onbekend IZ IZ
 43946 230900|473040|onbekend VMED LMEA

43946 230900 473040|onbekend NEOM NEOL
 bijlage

4b archeologische vondstlocaties

catalogusnr. x Y _|complextype beginperiode |eindperiode [nauwkeurigheid 43959 231000|473000|ne-
 derzetting IZ IZ 43959 231000/ 473000 [nederzetting XME IXME 1000 43959 231000|473000|onbekend
 INEO NEO 1000 43966 237110|472820|nederzetting LME NT 43992 232400/ 477750|grafveld IJZV IJZV
 43996 231370|476230|grafheuvel IZL IJZL 44660 236375/475525|onbekend XXX XXX 44862
 238800|475700|depotvondst INEOL NEOL 45677 236930|467100|onbekend LME LME

45677 236930/467100|onbekend PALEO BRONS
45677 236930|467100|onbekend INTA NTB 45677 236930|467100|onbekend [VMEC VMEC 45721
237380|473110|onbekend LME NT 46321 233150/472200|grafheuvel INEOL BRONS 50652
231000/473000|basiskamp IMESO IJZV 1000 55702 230700|472900|nederzetting VMEC LMEB 55702
230700/ 472900 |nederzetting INEO NEO 55702 230700| 472900 |nederzetting IZ IZ
56070 245900 475000|onbekend ROMVA NTC
59015 238000/ 473000 |onbekend PALEOLB MESO 1000
59015 238000|473000|onbekend LMEB NTA 1000|
59017 237600/ 473900 |onbekend PALEOLB MESO
402651 232160/475963|onbekend PALEOL NEO
402653 _ |237160/475360|kanaal PALEO NT
402655 _ |237225/475390|onbekend MESO NT
402657 232322 473487 |grafheuvel INEO BRONS 402659 _ |229910 475630|onbekend MESO NEO
402659 229910|475630|onbekend INEO LME

Bilage

4c historische elementen

[eatnummer Gemeente pe Naam Bijnaam BHoT [Markelo Bedelue BH0Z Diepenheim Bedehuis BHo3
[Goor Bedehuis BHO4 [Goor Bedehuis EHOS [Delgen Bedehuis BO007 _ [Markela Boerderi [Tbe Fokerang
BO00z _ [Markelo Boerderi [Kerkemejer [De Wedeme B0003 _ [Markelo Boerderi [Sink Stcking B0004 _
[Markelo Boerderi [Leuverink Lovelding B0005 _ [Markelo Boerderi [Ovink [Oving B0006 _ [Markela
Boerderi [Kuper Eoping B0007 _ [Markelo Boerderi [Bolinck Boldng B0008 _ [Markelo Boerderi Koeting
BO009 _ [Markelo Boerderi [De Scrver eking BO011 _ [Markelo Boerderi [Wissink [Wissing BO01z _
[Markelo Boerderi [Breukin Broking B0013 _ [Markelo Boerderi [Meenderink Menreding B0014 _ [Mar-
kelo Boerderi [De Kopren Smor Hidding BO015 _ [Markelo Boerderi [Rosink Rozing BO016 _ [Markelo
Boerderi [Ekink Eleing BO017 _ [Markelo Boerderi [TerBoo Esking BO0T8 _ [Markelo Boerderi [Wymerng
Boo1s _ [Markelo Boerderi Lambering 80020 _ [Stokkum Boerderi [Hulsbeke De Heest 80021 _ [Stokkum
Boerderi [Wansink [Wersing 80022 [Stokkum Boerderi De Greve 80023 [Stokkum Boerderi Dyking 80024
— [Stokkum Boerderi [Groo Wannink [Waning 80025 _ [Stokkum Boerderi [Koenderink [Conrading 80026
_ [Stokkum Boerderi [Rensink Rensing 80027 — [Stokkum [Boerderi [Gheleking 80028 [Stokkum Boer-
deri Egensing 80029 _ [Stokkum Boerderi Ikkink eking 80030 _ [Stokkum Boerderi [De zgger [Syking
80031 _ [Stokkum Boerderi [Hoevivink [Hughing 80032 — [Stokkum [Boerderi Ridering 80033 [Stokkum
Boerderi [Oolberink [Oedberting 80034 _ [Stokkum Boerderi [Roesink Wenneknng 80035 _ [Stokkum
Boerderi [Hoestink Huystede 80036 _ [Stokkum Boerderi [Letnk Leting 80037 — [Stokkum [Boerderi
[Mensnink Mensing 80038 [Stokkum Boerderi [De Renger Rengering 80039 _ [Stokkum [Boerderi Ering
80040 _ [Stokkum Boerderi [Roetink Roewing 80041 _ [Stokkum Boerderi [wannink [Waning Cudeken
g0042 — [Stokkum [Boerderi [Hesselink Hessing 80043 _ [Stokkum Boerderi [De Heuver De Hoff o Sto-
chem 80044 _ [Stokkum [Boerderi [alng [adeling 80045 _ [Stokkum Boerderi [Luppink Luppung 80046 _
[Stokkum Boerderi [Leunk Luding 80047 — [Stokkum [Boerderi [Leetink Leeting 80048 _ [Stokkum
Boerderi [Leterink Leffording 80049 _ [Stokkum Boerderi [Vruwink Fruwine 80050 _ [Stokkum Boerderi
Mensing 80051 _ [Stokkum Boerderi [Wolberink Wolberting 80052 — [Stokkum Boerderi [Nipuis Nyenus
80053 _ [Stokkum Boerderi Hiberting 80054 — [Stokkum Boerderi [De nunger Hungering 80055 _
[Stokkum Boerderi Lutike Wennng B00ss _ [Herke Boerderi Lambering 80057 _ [Herke [Boerderi Lowyek
B00ss _ [Herke Boerderi [Daaken Dalewyek Bo0ss _ [Herke [Boerderi [Wimerink [Wymering g0060 _

[Herke Boerderi [De Bekker Luttker Werse Bo0s1 _ [Herke Boerderi [De Werze [Grote Werse Bo06z [Herke
[Boerderi mmink Ymyng 80063 _ [Herke Boerderi \veling Bo064 _ [Herke Boerderi [Eunk [Oding B00es
_ [Herke Boerderi [Nihuis Nyehus Bo0ss _ [Herke Boerderi [De schote [Wichring g0067 _ [Herke [Boer-
deri [ijn Grote Pleeht Booss _ [Herke Boerderi [De plecht Lutike plecht Bo0ss _ [Herke Boerderi Schuring
80070 _ [Herke Boerderi Wibers [Wibering B0071 _ [Herke Boerderi [Eerink Eering Boo7z [Herke [Boer-
deri Par 80073 _ [Herke Boerderi De Welle B0074 _ [Herke [Boerderi Vinkert Egberingman Bo07s [Herke
[Boerderi [Wissink [Wissing B0076 _ [Herke Boerderi [Hekhuis Hechues g0077 _ [Herke [Boerderi wee
Boerderijen stuvetnort 80078 _ [Herke Boerderi Mathena Bo07s _ [Elsen [Boerderi [Rotman Dat Rode
Booso _ [Elsen [Boerderi [Wassink [Wassing Boosi _ [Elen Boerderi [klein Mensink Mensing Bo082 [Elsen
Boerderi [Ribber Ribbert
B00s3 _ [Elsen Boerderi [Den Bioemert Blomendal

Bilage 4c

[eamummer

B008s

Bo0se

B0087

B00se

B00ss

80090

B00st

B00ez

B00ss

B0094

B00es

B00se

B0097

B00se

B00es

B010

g0100

BO101

B010z

0103

BO104

Bo105

0108

B0107

0108

Boros

Bo110

BO111

Bor1z

Bons

Bon4

Bors

Bote

BO117

Borg

Bone

Bo1zo

0121

Bo12z

Bo12s

BO124

Bo125

0126

B0127

Bo128

BO1ze

Bo1a0

0131

Bo13z

Bo1as

B0134

Bo13s

0136

B0137
g0138
Bo13e
Bo140
B0141
Bo14z
g0143
BO144
Bo14s
0146
B0147
Bo14g
0149
Bors0
0151
BO15z
Bo1ss
B0154
Botss
BO1se
B0157
Bo1sg
BO1se
Bor6o
161
BO16z
Bo1es
BO164
Bo1es
1
B0167
Bores
BO169
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Markelo
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Elsen
[Midder
M
i
[Mider
M
[Midder
M
i
[Markvelde
[Markvelde
[Markvelde
[Markvelde

[Markvelde
[Markvelde
historische elementen
[Wssink
[Assink
[OonkBaer
[Wilink
[Zwaatink
[Den Iemker
[Eettink
[Lenters
:
[Roesink
[Megelink
[Klein Niesink
[Jaattink
[Den Tumker
[Leunk
[Zendman
[Woters
[Lenk
[Morshuis
[Bekkedam
[Varenbrink
elink
[Wiedenbroek
[Gesink
[Nienor
[HerVenne
[Donkelman
[Wezelman
[Swering
[Denele
[De Schelver
Wigeman
[Wanink
[Roethorst
[Timmink
[Berendsen
[Schoman
[Ravenhorst
[Leusink
[Brummelman
[Relker
[Teutelink
[De Klookenhuuze
[Reimelink
[Boerman
Boterhuis
Blokhorst
[Bonkert
[Damme
[Henink
nk
[Schoten
[De boer van de Molen
[Botscher
[Koenderink
[Hannink
eler
[De futert
[Hetoonk
e
[Groot-Hedae
nk
[Senkeldam

[Geuzendam
[klein Bruggink
[aerinker
assi
Swaferink
[Abert
L
[Wenni
a
Tevenbrnek
Lud
Lodr
ISenderate
Lutike
Grote eti
De Haer
Ther Mat
Hachhuisz
Morshuis
Varenorinek
nck
Ensinek
Gesinck
INnoft
De Bomt
Dat Fenne
[Duncker
De Wesel
Swernck
Hemmetman
Scheve
Everinck
an
[Waninek
De Rethorst
Bematup de
[Coerininck
asnek
LoBromelersinck
Relker
oteinck
De Kloeknuizen
nck
Burmen
Bat
Blockhorst
Bunekinek
Damme
Henninek
Schuten
De muinertho Marektelde
Mens
Hecker
Vutert
u
hereeff
Heddene
De Horst
[Averacker
eveskale
Bronnincreef
De Dam
Senkeldam
ET
Grote Merhem
Lutike Memem [Moirwinckel

Bilage

4c historische elementen

[eatnummer Gemeente pe [Naam Bijnaam 50170 _ [Kerspel Goor Boerder] [De Hele De helle 80171
[Kerspel Goor Boerderi [Boswinkel Bozewinkel BO172 _ [Kerspel Goor Boerderi [Snakeborg Krakenboren
BO173 _ [Kerspel Goor Boerderi [Lutinkhenget Lutike Hengelo BO174 _ [Kerspel Goor Boerderi [Reet
Harenteef 80175 _ [Kerspel Goor Boerderi [Groothenger Grote Hengels BO176 _ [Kerspel Goor Boerderi
[Doeschot Duyschote 80177 _ [Kerspel Goor Boerderi [Spekenbrink Spekenbing BO178 _ [Kerspel Goor
Boerderi [Honnede Luttk Heddene BO179 _ [Beusbergen Boerderi [Meengs BO180 _ [Kerspel Goor
Boerderi Broy BO181 _ [Kerspel Goor Boerderi Bromelham Bo182 _ [Kerspel Goor Boerderi Nyenus
BO183 _ [Kerspel Goor Boerderi [Harrewes [Suchorst BO184 _ [Kerspel Goor Boerderi [Heiink Heyginek
BO185 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Hagres Hachreyse BO185 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Spekreis
[Specreyse Bo187 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Reeboer stokentreeft 80188 [Wiene-Zeldam Boerderi
Seeldam BO189 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Spenk Spenkelng BO190 _ [Wiene-Zeldam Boerderi Vol-
kerink Volkering BO191 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Assing Bo1sz _ [Wiene-Zeldam Boerderi Mentng
80193 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Warink [Waning BO164 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Koebrugge Koken-
brugge BO195 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Possenmaas Ruweler BO19s _ [Wiene-Zeldam Boerderi
Vaarhorst [Vaerhorst Bo187 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Meijer De Meyer 80198 _ [Wiene-Zeldam
Boerderi [Wanink [Wering BO1s9 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Het Godelink [Ghozening 80200 _ [Wiene-
Zeldam [Boerderi [Leusink Loetzing BO201 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Duis [Ter Dues 80202 _ [Wiene-
Zeldam Boerderi [Het Gorsveld [Ghaersvelde 80203 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Het Hemvelder Herman
Harbat BO204 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Heerbaard Bernt Hartbart 80205 _ [Wiene-Zeldam [Boerderi
[Tankink [Tanexing 80205 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Hoesstede Huestede BO207 _ [Wiene-Zeldam
Boerderi [Lamtink Lmbering 80205 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [TerBraak De Braeck BO209 _ [Wiene-
Zeldam Boerderi [Schoneveld Schoneveldt 80210 _ [Wiene-Zeldam [Boerderi [Eisterkotte [Eghesteren
Katne BO211 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Horst De Horst Bo212 _ [Wiene-Zeldam [Boerderi Zuidhor
syethort 80213 _ [Wiene-Zeldam Boerderi [Oosterhot [Oosterhoff BO214 _ [Wiene-Zeldam Boerderi
[Tusschede [Tuesschede Boz15 [Bentio [Boerderi [Nihuis Nyenus BO216 _ [Beusbergen Boerderi
[Grevan Bo217 _ [Benteto [Boerderi Boemeamp BO218 _ [Benteto Boerderi [Ottenschot [Ottenschot
Bo219 _ [Benteto Boerderi [Smeen [Smeding Bo220 _ [Benteto Boerderi [Hiderink Hilerinck BO221 _
[Bentio Boerderi [Lenteink Lenteing BO222 _ [Benteto Boerderi [Hertgerink Henghering BO223 _ [Bentelo
Boerderi [Lubberdink Lubbering BO224 _ [Benteto Boerderi [Bernink Bernding BO225 _ [Benteto Boer-
deri [Lokamp Lokamp BO226 _ [Benteto Boerderi [Hofmeier De Hoff BO227 _ [Benteto Boerderi [Groothuis
[Grotnus BO228 _ [Bentelo Boerderi De Wender BO229 _ [Delden Boerderi [Rannink Randing 80230 _
[Delgenerbroek Boerderi [Spoolder spoider 80233 _ [Delgenerbroek Boerderi [Backennage Rotghering
BO234 _ [Delgenerbroek Boerderi [aatink [ating 80235 _ [Delgenerbroek Boerderi [Rouweler [cuweler
BO236 _ [Delgenerbroek Boerderi [welberg [Welbroch 80237 _ [Delgenerbroek Boerderi [Beunink Benniker
80238 _ [Delgenerbroek Boerderi [Lantink Lambering BO239 _ [Delgenerbroek Boerderi [De Horst De
Horst 80240 _ [Delgenerbroek Boerderi [Het Hage Haghe BO241 _ [Deldenerbroek Boerderi [Hofboer De
Reemort BO242 _ [Markelo Boerderi [Bisschopsloink 80243 _ [Delgenerbroek Boerderi [Hazenkamp
Hasencamp 80244 _ [Deldenerbroek Boerderi [Dreteler Dretleer 80245 _ [Deldenerbroek Boerderi nmink
Vnyng BO246 _ [Deldenerbroek Boerderi [Seppenwoolde [Sepenwolt 80247 _ [Deldenerbroek Boerderi
[Kraaienveld kreyenveldt 80248 _ [Deldenerbroek Boerderi [Rikkerink Biekarding BO249 _ [Deldenerbroek
Boerderi [Stermerink sinering 80250 _ [Deldenerbroek Boerderi [Slag Sargherdng 80251 _ [Deldenerbroek
Boerderi [Botink Rootting 80252 _ [Deldenerbroek Boerderi [Scherphor Scharpenoft 80253 _ [Deldener-

broek Boerderi Siethof Syhoff B0254 _ [Deldenerbroek Boerderi |Argelo Ergelo 80255 — [Deldenerbroek
Boerderi |Bepseler Pepsteer B0256 _ |Deldenerbroek Boerderi Langenhorst |80257 _ [Deidenerbroek
Boerderi |De Bokker Boeke
[B0258 _ [Deldenerbroek Boerderi |Hotstede Hoftstede
Bilage

4c historische elementen

[eatnummer [Gemeente pe [Naam Bijnaam 50259 _ [Deldenerbroek Boerderl] [Bokdam Bocdam 80260
_ [Delgenerbroek Boerderi [Noordmolen INormole 80261 _ [Delgenerbroek Boerderi Erinkotte Brchus

B0262 _ [Deldenerbroek Boerderi [Otenhof [ortennor B0263 _ [Deldenerbroek Boerderi [Wengele [Wengelen 80264 _ [Deldenerbroek Boerderi Berghuis Berchues 80265 _ [Deldenerbroek Boerderi [Braker Wolbertherpraek 80266 _ [Delgenerbroek Boerderi [Wanink Waning B0267 _ [Deldenerbroek Boerderi [Hoboelink Hubbeidng B0268 _ [Delgenerbroek Boerderi [Joing B0269 _ [Deldenerbroek Boerderi [eusnk Luezing 80270 _ [Delgenerbroek Boerderi [Assink Assing 80271 _ [Delgenerbroek Boerderi [Kotot [Coldehort B0272 _ [Deldenerbroek Boerderi [Ebet Elberting 80273 _ [Deldenerbroek Boerderi [Wiegerink [Wicherding 80274 _ [Deldenerbroek Boerderi [Perik Peryek 80275 _ [Delgenerbroek Boerderi [Hege Hoghe 80276 _ [Delgenerbroek Boerderi [Beling 80277 _ [Delgenerbroek Boerderi [Oeding 80278 _ [Deldenerbroek Boerderi [Rupering 80279 _ [Deldenerbroek Boerderi [averink [Overing B0280 _ [Herke [boerderi Stoevelman Boz81 _ [Herke Boerderi [De Swanensorgh [Zwanenburg B0282 HOT _ [Herke Herke Boerderi Havezate [Rikerdine [Stoevelaar Het Plasman Ho2 Elsen Havezate [Efink H3 Die-
penteim Havezate [Huis Diepenheim Ho4 Diepenteim Havezate [Peckedam Hos Diepenheim Havezate [Nientus HOS Diepenheim Havezate [Warmelo HO7 [Goor Havezate [Scherpenzeer H IKerspel Goor Havezate [Heeckeren
Hog IKerspel Goor Havezate [oidam
H10 Kerspel Goor Havezate [Weldam
HT [Kerspel Goor Havezate [Wegdam 12 Delgenerbroek Havezate [Twickel 13 Delgenerbroek Havezate [Dubbelink 4 Dijkerhoek Havezate [oidennot EIB Deldenerbroek Havezate [Het Warmtnk [Wermberntg Hië [Bentelo Havezate [Hachmeule Hachmole HI7 [Azelo Havezate [Graes El Diepentem Havezate [Eerste Fuis e Diepenheim g Diepenheim Havezate [Westerllier [Hzo [Goor Havezate [Huis Thijs [H2r IKerspel-
Goor Havezate [Kevelnam Kevelham [ko [Markelo asteel [Keppels [Ko2 [Goor Kasteel [Bisschoppelijk kasteel [woT Elsen [Watermolen [woz Diepentem [Watermolen [woz [Middendorp [Watermolen [woa Markvelde [Watermolen [wos [Hengeveide [Watermolen [wos [Goor [Watermolen [wo7 IKerspel Goor [Watermolen [woe Bentelo [Watermolen [wos Bentelo [Watermolen [wio Deldenerbroek [Watermolen
Bijlage

4d locaties historische verenigingen

[Cat.nr. _ [Complextype Naam Locatie Toelichting JAHT boerderij Erve De Reeze Diepenheim [AHZ boerderij Erve Luizebelt Diepenheim ARS boerderij Eve Vlooiensbelt Diepenheim [AH4 boerderij De Lemmerij Diepenheim AS herberg [Oude sluis Diepenheim [oude haven en herberg [AHG molen Heeckerense molen? _ [Goor mogelijke locatie van molen [ART boerderij] [Sint Anna Delden AME boerderij [Schutterij Delden IAS boerderij Molink Delden [AHTO boerderij [Wimink Delden AHTT boerderij Meijer Delden [ART2 [genucht HetNieuwland - Delden JAHT3 [Zuidmoien? E Delden [AHT4 molen (verdwenen) - Delden [AHTS [omgeving Boerderij Holtman - Delden [AHT6 Morsegoor - Delden [ART2 Hof toe Goor - [Goor [AHT7 poort en brug - [Goor [AHTS borgpoort - [Goor [AHTS poort en brug B [Goor [AH20 poort en brug - [Goor
AR vestingwerk? - Delden

Bijlage 5
Archeologische waardenkaart
a - detailkaart historische kern Delden

b - detailkaart historische kern Diepenheim
c - detailkaart historische kern Goor
d - detailkaart historische kern Markelo
e - gemeente Hof van Twente

Archeologische waardenkaart
Delden - historische kern

| Bijlage 5a

Historische elementen
M stratenpatroon (globaal)
EE water
B bebouwing in 1832
Versie 20-03-022010
Projeet V08.0417

Opdrachtgever: Gemeente Hof van Twente

463000
466500
734000
4500
34500
468500

Archeologische waardenkaart
Diepenheim - historische kern
Bijlage 5b
Historische elementen
M stratenpatroon (globaal)
Dm vater
B bebouwing in 1832
historisch element
(met nummer)
AMK-terreinen
hoge archeologische waarde
G van waarde(1)
Archeologie
1294
* archeologische waarneming
(met nummer)
archeologisch onderzoek
(met nummer)
Overig
T] topografie (beeldrecht:

Topografische Dienst)
Versie 2.0-03:022010
Project V08.0417

Opdrachtgever: Gemeente Hof van Twente

Archeologische waardenkaart
Goor - historische kern
Bijlage 5c
Historische elementen
M stratenpatroon (globaal)
z water
B bebouwing in 1832
EE historisch element
(met nummer)
AMK-terreinen
EE hoge archeologische waarde
G van waarde (1)
Archeologie
123 ij ij * _ archeologische waarneming
(met nummer)
archeologisch onderzoek
(met nummer)
Overig
T] topografie (beeldrecht:
Topografische Dienst)
Versie 20-03-022010
Project V08.0417

Opdrachtgever: Gemeente Hof van Twente

ienst)
Archeologische waardenkaart
Markelo - historische kern

Bijlage 6
Archeolandschappelijke eenhedenkaart

Bijlage 7
Archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart

*De raad van de gemeente Hof van Twente;
gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders tot het vaststellen van het archeologiebeleid
zoals verwoord in "Een archeologische inventarisatie, verwachtings- en beleidsadvieskaart";*

besluit:

a. Intestemmen met de zienswijzennotitie;

b. Het archeologiebeleid zoals verwoord in "Archeologische inventarisatie, verwachtingen beleidsadvieskaart" gedateerd november 2009 vast te stellen.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Hof van Twente d.d. 15 december 2009.

*De raad van de gemeente Hof van Twente,
de griffier, de voorzitter,*